

Cine este Dumnezeu, cine este Lucifer, ce este omul, Explicate de însuși Dumnezeu prin Bertha Dudde

„Prea iubiților, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți prooroci mincinoși.

„Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh, care mărturisește că Iisus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu;“ (1Ioan 4/1,2.)

„Nu stingeți Duhul. Nu disprețuiți proorociile ci cercetați toate lucrurile, și păstrați ce este bun.“ (1Tes.5/19-21.)

„... voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor.“ (Evr.8/10;10/16.)

“Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui.“ (Ioan 14/21.)

CARE ESTE SCOPUL VIEȚII PĂMÂNTEȘTI?

CREAREA OMULUI - CĂDEREA ÎN PĂCAT

CREAȚIA SPIRITUALĂ ȘI MATERIALĂ

SFÂNTA TREIME A LUI DUMNEZEU

VOINȚA LUI DUMNEZEU

DE UNDE VINE LUCIFER, CINE L-A CREAT ?

CREAREA "PĂMÂNTULUI"

CREAREA OMULUI - CĂDEREA ÎN PĂCAT

DE CE ESTE IISUS HRISTOS MÂNTUITORUL NOSTRU ?

CE ROL ARE PĂMÂNTUL ȘI CARE E SCOPUL VIEȚII ?

CARE ESTE DE FAPT PĂCATUL NOSTRU ?

LUMEA SPIRITUALĂ ȘI CEA PĂMÂNTEASCĂ

SFÂNTA TREIME A LUI DUMNEZEU

Și multe altele:

DUMNEZEU VORBEȘTE ȘI ASTĂZI

Este BIBLIA încheiată ?

De ce există mereu noi dezvăluiri ?

De ce li se adresează Dumnezeu oamenilor ? - Avertisment -

Primate pe cale profetică și așternute pe hârtie conform făgăduinței Evangheliei lui Ioan 14,21 prin Bertha Dudde între 1937-1965

Bertha Dudde a scris între anii 1937 și 1965, aproape zilnic, peste 9000 de revelații date de DUMNEZEU prin Cuvântul lăuntric sfânt direct în inima ei.

Traducere: l. Andronic. Responsabil de ediție: Ștefan Leitermann Aceste scrieri sunt mai presus de confesiune!

Aceste revelații nu au intenția de a converti la vreo confesiune sau la o comunitate religioasă, nici de a abate pe cineva de la apartenența sa religioasă. Singura lor menire este de a face accesibil oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu pe care El ni-l transmite în zilele noastre conform promisiunii sale din Evanghelia lui Ioan 14,21.

Ștefan Leitermann: St.-Ludwig-Str. 31 41844 Wegberg-Dalheim / Germania

Copierea și traducerea este permisă numai pe capitole, fără nici o modificare și numai cu indicarea sursei.

Citește-l și dă-l mai departe! Oamenii au nevoie de el!

Până în prezent au apărut în limba română următoarele caiete, conținând selecțiuni tematice din Cuvântul Domnului primit de Bertha Dudde pentru întreaga omenire:

- 1 Dumnezeu vorbește și astăzi
- 2 Cine este Dumnezeu
- 3 Planul de mântuire al lui Dumnezeu

Website în limba germană cu revelațiile date la Bertha Dudde în limbile engleză, germană, spaniolă, sârba, franceza, rusă, etc. : www.bertha-dudde.info

Revelațiile date lui Jakob Lorber în română:

www.i-lorber.com <http://www.i-lorber.com/Romania>

[http://home.arcor.de/peace4you/lorber ro](http://home.arcor.de/peace4you/lorber_ro)

CUPRINS

BERTHA DUDDE - AUTOBIOGRAFIE

ESTE BIBLIA ÎNCHEIATĂ?

VEȘNIC RĂSUNĂ CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

DUMNEZEU ÎNSUȘI VORBEȘTE OAMENILOR

IOAN 14,21: "CINE ARE PORUNCILE MELE ȘI LE PĂZEȘTE..."

NUMAI DUMNEZEU POATE SĂ LE DEZVĂLUIE OAMENILOR ADEVĂRUL

DE CE LE VORBEȘTE DUMNEZEU OAMENILOR?

VORBINDU-LE OAMENILOR, DUMNEZEU DOREȘTE SĂ LE CÂȘTIGE
DRAGOSTEA

PRIN DEZVĂLUIRI, DUMNEZEU VA AJUTA SĂ VĂ RIDICAȚI

DE CE EXISTA ÎN REPETATE RÂNDURI NOI DEZVĂLUIRI

OMUL ARE DATORIA SĂ VERIFICE BUNURILE SPIRITUALE!

NU ÎNTREPRINDEȚI NIMIC FĂRĂ IISUS

CERCETAȚI TOT ȘI PĂSTRAȚI CE ESTE BUN!

ÎNTÂIA EPISTOLĂ A LUI IOAN, CAPITOLUL 4, I-3: "CERCETAȚI DUHURILE
DACĂ SUNT DE LA DUMNEZEU!"

DARUL ÎNDURĂRII ÎNAINTE DE SFÂRȘIT

CHEM OAMENII LA ÎNTOARCERE

CINE-MI PRIMEȘTE CUVINTELE, MĂ PRIMEȘTE PE MINE

ASTFEL VORBEȘTE DOMNUL

BERTHA DUDDE -AUTOBIOGRAFIE

Dând curs dorinței mai multor prieteni, Bertha Dudde a scris în 1953 următoarea autobiografie:

Aștern pe hârtie dezvăluirile primite prin "cuvânt lăuntric" începând cu data de 15 iunie 1937. Dând curs unei dorințe des exprimate de prietenii MEI, dau aici o scurtă descriere a receptiei spirituale, a drumului vieții mele, precum și a propriilor mele vederi.

M-am născut la 1 aprilie 18 91, la Liegnitz, în Silezia, fiind a doua fiică a unui pictor. Am avut parte de o copilărie armonioasă alături de cei șase frați ai mei. Am cunoscut de timpuriu grijile existenței. Din dorința de a-mi ajuta părinții mi-am pus în practică înclinația pentru croitorie, câștigând bani. Necazurile bănești ale părinților s-au menținut și odată cu ele grijile. Astfel m-am făcut utilă familiei până nu de mult.

Părinții au aparținut unor confesiuni diferite. Tatăl meu a fost Protestant, iar mama

catolică. Noi, copiii am fost crescuți în credința catolică, însă nu am fost supuși unor presiuni sau la strictete în ce privește respectarea rânduielilor bisericești, astfel că mai târziu fiecare a putut să hotărască în deplină libertate cărei orientări religioase dorește să-i aparțină, în ce mă privește, am fost credincioasă, însă n-am putut să mă subordonez întru totul doctrinelor catolice, cu toate că respectam biserica, însă mi-a fost imposibil să le urmez de formă, fără convingere lăuntrică. Nu m-am mai dus deci la biserica, și n-am mai ascultat predici. N-am citit nici un fel de scrieri religioase, nici științifice, nu aveam de loc cunoștințe biblice și n-am aderat la nici o sectă sau orientare religioasă.

Cine cunoaște religia catolică, știe la ce procese de conștiință ajunge omul care vrea să se desprindă de ea. Nici eu nu am fost scutită de acestea. Rămăsese în mine întrebarea: Care este și unde este adevărul?

Spunând "Tatăl nostru", adesea m-am rugat fierbinte ca Domnul să mă facă să găsesc împărăția Sa. Și această rugă a găsit ascultare. Aceasta a fost la 15 iunie 1937. M-am rugat și mi-am îndreptat atenția spre interior, rămânând într-o stare de liniște deplină. Stăteam adesea în această stare, pentru că în acest fel mă cuprindea o liniște minunată, și gânduri - care îmi veneau nu din cap, ci din regiunea inimii - îmi dădeau mângâiere și putere.

Însă nu știam că aceste gânduri le "primeam". Aceasta până ce un vis deosebit, care mai târziu s-a dovedit a fi un vis prevestitor, m-a determinat să notez aceste gânduri. Astfel am stat și în această zi memorabilă cu auzul îndreptat spre interiorul meu, când am auzit foarte dar și deslușit o înșiruire de cuvinte, pe care le-am notat. Acesta a fost primul capitol care mi s-a dat, care începea cu cuvintele: "La început a fost cuvântul! Un Tedeum creatorului cerului și pământului!"

După aceea au apărut îndoielile: Oare am scris acestea de la mine însămi? Pe scurt - m-am frământat, m-am rugat și am dus multe lupte lăuntrice, însă cuvintele veneau iar și iar, ca un torent-un preaplin de înțelepciune de care mă cutremuram, însuși DUMNEZEU mi-a luat îndoielile. El mi-a răspuns și eu L-am recunoscut în cuvântul LUI ca TATĂL nostru. Credința mi-a crescut, îndoielile s-au împușinat și astfel am notat zilnic ceea ce am primit.

Cuprinsul celor așternute pe hârtie îmi depășeau cunoștințele, îmi parveneau neîncetat expresii, denumiri și trimiteri fie științifice, fie în limbi străine pe care înainte nu le-am auzit și nici nu le-am citit vreodată. Cuvintele, nemaiauzite până atunci, care exprimă dragostea TATĂLUI ceresc, constituie un refugiu și sunt un răspuns la toate problemele vieții.

Transmiterea "cuvântului" are loc după cum urmează: După o rugăciune din profundă simțire și o scurtă reculegere îmi îndrept atenția spre interior. Acolo urmează acum cu claritate gândurile. Cuvintele curg unul câte unul, deslușit, câte trei patru la rând - ca la radio, la buletinul meteorologic maritim, dictat pentru a fi notat. Părțile de propoziție urmează unele după altele încet, în așa fel încât să pot scrie pe îndelete. Cuvintele le notez Stenografie, ca după dictare, fără să particip cu gândirea sau în vreun fel constructiv. Nu mă aflu nici într-o așa numită stare de transă, nici nu formulez eu propozițiile, ci cuvintele îmi vin pe rând, fără să înțeleg în timp ce scriu legătura dintre ele.

După câteva zile, uneori de abia după câteva săptămâni transcriu stenograma pe curat, fără să o citesc înainte. Transcriu cuvânt cu cuvânt, fără să schimb nimic sau să "îmbunătățesc" măcar o silabă. Nici într-un caz nu prelucrez sensul celor spuse și nu le stilizez. Durata unei astfel de dictări este de jumătate de oră. Subliniez în mod deosebit că fenomenul nu suportă nici o stare de constrângere și nu are loc în stare de extaz. Totul se petrece simplu și în stare de luciditate, fără orice fel de inducție sau influență din partea propriei mele voințe. Pot oricând să fac o întrerupere. Pot să continui scrierea dezvoltărilor

întrerupte la mijlocul unei propoziții după câteva ore sau zile. Fără să recitesc ceea ce mi-a fost transmis înainte, continuarea îmi este dictată fluent. Voința mea este deci liberă de orice constrângere. Ceea ce vreau, e să slujesc voinței lui DUMNEZEU, deci să-Mi fie permis să îndeplinesc voința SA sfântă.

Pot să spun că am fost inițiată în adevărul divin ca un școlar, primind noțiuni care-mi erau și trebuiau să-Mi fie în orice privință străine. De-abia după ani am găsit în altă parte confirmarea celor ce mi-au fost transmise: mi-au căzut în mână scrierile misticului Lorber.

Nimeni nu poate să înțeleagă cât de fericită am fost la lectura marilor opere ale lui Jakob Lorber, a "Evangheliei lui Ioan" și a "Copilăriei lui Iisus". De-abia acum am aflat că și altor oameni le-a fost dat cuvântul DOMNULUI, că DOMNUL DUMNEZEU a vorbit în toate timpurile copiilor săi și va vorbi și de acum înainte, după cum nesfârșita dragoste și îndurare a TATĂLUI nici nu poate face altfel. Am regăsit la Lorber ceea ce îmi fusese dat și mie înainte. Deseori nu înțelegeam cele spuse, dar TATĂL ceresc îmi dădea explicațiile plin de dragoste. Minunate sunt trăirile și întâmplările prin care am trecut și care nu pot fi amintite fiecare în parte - toate însă arată inimaginabilul fel de a se cobori la noi al TATĂLUI, nespusa LUI blândețe părintească.

Având în vedere lipsa culturii generale, mereu aveam impresia că sunt o pagină nescrisă. Lipsa de bani și de timp nu mi-a permis să citesc cărți bune și să merg la prelegeri. N-am cunoscut decât munca încordată de dimineață până seara. Și cu toate acestea primeam zilnic prețioasele daruri spirituale, fără a ști însă, cui îi mai sunt destinate.

Că am primit darurile spirituale fără nici o obiecție, se datorește faptului că n-am cunoscut deloc biblia, nici scrierile și învățăturile catolice. După experiența mea de acum, un catolic sau un Protestant convins, ale cărui cunoștințe sunt înrădăcinate în cunoștințe dogmatice, e mult prea orientat spre acestea, pentru a se putea apropia fără obiecții și rețineri de aceste noi revelații divine, lăsându-le să rodească înlăuntrul lor.

Totuși oamenii de știință de la mai multe facultăți urmăresc cu interes crescând aceste învățături divine și discută cu seriozitate asupra lor. Interesul lor se îndreaptă nu numai către incontestabilele explicații referitoare la nașterea materiei și posibila ei disoluție ci și către explicarea erorilor din învățăturile diferitelor sisteme religioase și a diferitelor confesiuni, în revelațiile pe care le-am primit este arătat în ce constă eroarea, alături de chemarea - adresată tuturor - de a atrage atenția cu fiecare ocazie, asupra greșelilor fiecărei învățături, însă fiecare om are libertatea de a pune sau nu la inimă cuvintele DOMNULUI. Cine a înțeles spiritul Cuvintelor părintești și totuși nu trăiește după ele, mărește distanța dintre el și TATĂL nostru din ceruri. Atunci el nu urmează sfatul primit prin cuvintele dragostei, supunându-se astfel cu necesitate judecății și va pierde îndurarea în aceeași măsură în care disprețuiește porunca dumnezeiască a dragostei.

Din mila lui DUMNEZEU, evanghelia este din nou transmisă oamenilor, atrăgându-li-se atenția în modul cel mai serios asupra scopului existenței omenești. Astfel încearcă dragostea milostivă a lui DUMNEZEU să salveze ceea ce se mai lasă salvat înainte de sfârșit - căci acesta vine! Timpurile despre care vorbeau clarvăzătorii și profeții tuturor timpurilor - vremurile din urmă - au început!

După însemnările mele, DOMNUL nu face deosebire între copiii săi. "Veniți cu toții la MINE!" - iată cum sună chemarea LUI. Ferice de cel care îi ascultă cuvintele și îl urmează. DUMNEZEU își iubește copiii și vrea să-i facă pe toți fericiți - chiar dacă ei nu vor să știe de EL.

Bertha Dudde, 22 noiembrie 1953

La 18.9.1965 Berthei Dudde i s-a permis să-și părăsească învelișul pământesc și să se reîntoarcă la casa părintească din ceruri, lăsându-ne moștenire peste 9000 de dezvăluiri.

([Jakob Lorber](#), mistic austriac, 1800-1864, care a scris tot prin cuvântul dictat în inimă de către Dumnezeu mai multe capodopere, în total de peste 10.000 de pagini și în timpul a 25 de ani. Alți mistici care a primit cuvântul au fost [Gottfried Mayerhofer](#), Leopold Engel, Emanuel Swedenborg.)

Chiar și acum sunt cunoscute în Germania 5 persoane care primesc cuvântul de la Dumnezeu, vezi Link în limba germană : <http://jesusoffenbarungen.ch> (n.r.)]

B.D. Nr. 8054

03.12.1961

ESTE BIBLIA ÎNCHEIATĂ ?

E o mare greșeală să credeți că odată cu scriptura, cu cartea bătrânilor, Cuvântul MEU ar fi încheiat - că EU însumi am pus un hotar, în sensul că nu MĂ mai dezvălui, că nu le mai vorbesc oamenilor.

Cine vă da dreptul să presupuneți aceasta? Cine ar putea să-Mi interzică să le vorbesc - ca TATĂ - copiilor MEI? Cine vă dă dreptul să afirmați că Biblia singură e suficientă și că în afară de aceasta nu mai aveți nevoie de cuvintele MELE?

Voi, cei care respingeți orice nouă dezvăluire din partea MEA, vă aflați încă în cel mai mare întuneric spiritual! Și în acest întuneric nu înțelegeți nici Biblia - deci pentru voi aceasta încă este o carte zăvorâtă! Nu înțelegeți încă sensul spiritual al literelor, altminteri ați fi găsit în ea trimerite referitoare la neconținuturile MELE dezvăluiri și ați înțelege și activitatea Spiritului (Duhului) MEU. Câtă vreme nu v-ați trezit încă spiritual nu pricepeți nici sensul cuvintelor pe care le-am spus ucenicilor MEI când am trăit pe pământ.

Cât de săraci ați fi voi oamenii dacă ar trebui să vă mulțumiți cu o carte pe care nu o puteți verifica în ce privește starea neschimbată a conținutului ei, dacă nu vi s-ar oferi mereu de sus adevărul curat, prin care puteți să măsurați dacă vă mai aflați, în adevăr. Voi care considerați ca fiind valabilă doar "Cartea bătrânilor", n-ați pătruns încă în " Cuvânt ". L-ați citit doar cu mintea, însă nu i-ați permis spiritului din voi să vorbească, pentru a vă învăța și a vă lămurii înțelesul cuvintelor. Voi încă vă opriți la litere și nu înțelegeți sensul lor spiritual!

Iar când vreau să vă introduc EU însumi în adevăr, îmi negați activitatea și îi suspectați pe slujitorii MEI de relații cu potrivnicul MEU. Îmi contestați voința și puterea de a vorbi celor care se oferă cu deplină credință să MĂ slujească - și care sunt prin aceasta capabili să-Mi audă glasul. Rămâneți cu încăpățănare la părerea că cuvântul MEU s-a încheiat odată cu scriptura pe care o recunoașteți drept singura carte prin care M-am dezvăluit. **Dar aceasta e o mare pierdere pentru voi!** Căci refuzând cuvintele MELE venite de sus dovediți că sunteți doar niște creștini morți.

Căci creștinismul viu înseamnă "activitate în dragoste". Aceasta ar duce la iluminarea spiritului vostru și v-ar face să înțelegeți ajutorul MEU deosebit în vremuri de mare nevoie spirituală! Ați înțelege atunci și cuvintele Bibliei, făgăduințele pe care EU însumi vi le-am dat și care arată că MĂ dezvălui celor care țin poruncile MELE. (Ioan 14,21)

Cum vreți să vă explicați aceste făgăduințe ale MELE, dacă negați orice "nouă dezvăluire" din partea MEA? Vreți să spuneți că v-am mințit când v-am anunțat venirea Mângâietorului, care **"vă învață adevărul"** (Ioan 14,26)? Cum înțelegeți aceste cuvinte, care trebuie să se împlinească, dat fiindcă tot ce am făgăduit oamenilor în timpul vieții

MELE pe pământ se îndeplinește?

Și de ce nu vreți să credeți? - Pentru că aveți spiritul îngâmării în voi! Pentru că lăuntric sunteți lipsiți de viață, nu v-ați trezit din punct de vedere spiritual și de aceea credeți că puteți să-Mi hotărâți și să-Mi îngrădiți activitatea după bunul vostru plac!

Dar vă înșelați. Chiar dacă credeți că prin studiu ați ajuns la o cunoaștere care vă îndreptățește să refuzați cuvintele MELE venite de sus - aveți spiritul îngâmării în voi și din această cauză nu vă pot face niciodată dezvăluiri, **Căci numai umilului îi dăruiesc îndurarea MEA** - iar vouă vă lipsește aceasta umilință. De aceea trăiți încă în întuneric și nu ieșiți din el pentru că vă feriți de lumina care, dacă ați dori să pășiți în raza ei, v-ar putea dărui cunoașterea.

Niciodată nu va înceta dragostea MEA față de faptele MELE și de aceea nu voi pierde niciodată ocazia să vă vorbesc când undeva există condițiile care permit aceasta. Cuvintele MELE vor răsună mereu celor care au bunăvoință, căroră EU, TATĂL, pot să le vorbesc ca unor copii care au credință vie în EL. Lor le voi da mărturie despre MINE. Ai MEI îmi vor recunoaște glasul, căci pot să fiu prezent la ei și să MĂ dezvălui - după cum am făgăduit. Amin.

B.D. Nr. 8522

VEȘNIC RĂSUNĂ CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

V-am făgăduit să rămân cu voi până la sfârșitul lumii - și de aceea cuvântul MEU va răsună veșnic adresându-vi-se vouă, fapturilor MELE, ca semn al prezenței MELE. Veșnic se va stabili legătura între DUMNEZEUL și CREATORUL vostru din veșnicie și voi, Ființele născute din dragostea LUI.

Astfel, dragostea MEA față de voi se va manifesta întotdeauna, vorbindu-vă. Căci la începuturi cea mai mare fericire a dragostei MELE era să poată comunica prin cuvânt cu faptele sale. La fel, suprema fericire a tuturor Ființelor constă în a primi continuu puterea dragostei MELE. Iar această revărsare de putere către ele are loc direct, prin cuvânt.

EU însumi MĂ exprim prin cuvânt. Fericirea MEA e ca, transmitându-vă gândurile MELE, să vă fac să-Mi răspundeți. Astfel poate să aibă loc dialogul dintre TATĂ Și copil, ceea ce deja în sine e o mare fericire. Cu cât o ființă este mai perfectă, cu atât îi răsună mai clar în inimă cuvintele MELE. Ceea ce din punct de vedere spiritual înseamnă că ea se află în starea celei mai depline cunoașteri, are aceeași voință cu MINE și gândește ca Mine, aflându-se datorită stării ei de perfecțiune în strânsă legătură cu MINE.

Ființele aflate la un nivel mai scăzut de maturitate pot de asemenea să MĂ audă, dacă restabilesc conștient legătură cu MINE, însă fericirea pe care o resimt este mai mica. Dar îndată ce restabilesc legătură cu MINE ele se trezesc la viață și astfel starea de moarte spirituală e învinsă. Căci numai aceasta le împiedică să MĂ audă. Însă știu doar foarte puțini oameni că DUMNEZEUL și CREATORUL lor dorește să le vorbească și că, trăind după voința LUI, ar putea să-L audă. Numai puțini oameni au parte de fericirea ca DUMNEZEU să li se adreseze direct, doar puțini oameni stabilesc o strânsă legătură cu EL, iar când vorbesc semenilor despre aceasta, nu li se dă crezare și sunt Luați în derâdere, însă **"Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele MELE nu vor trece"**.

Voi, oamenii, interpretați și această promisiune a MEA altfel, crezând că ea se referă

la faptul că **"cuvântul scris"** rămâne neschimbat, însă voința omenească nu lasă nimic neschimbat și pentru aceasta e necesar să-Mi transmit în repetate rânduri cuvintele pe pământ, căci cuvintele nu se păstrează în mod garantat în curătenia lor de odinioară.

Dar această promisiune a MEA are și o semnificație mai profundă. **"Cuvintele MELE nu vor trece"** - adică cuvintele MELE sunt o veșnică mărturie a legăturii dintre făpturile create și MINE. Făpturile MELE vor putea, deci, veșnic să MĂ audă. Căci fericirea lor constă în faptul că le vorbesc nemijlocit, că ele mereu îmi află voința, care este acum și a lor; că pot să vorbească cu DUMNEZEUL și CREATORUL lor așa cum vorbesc copiii cu tatăl lor. Ele sunt pătrunse astfel de cea mai profundă cunoaștere, conformă cu adevărul, și de înțelepciunea supremă - ceea ce le face nespul de fericite.

Toate acestea sunt rezultatul dialogului purtat cu MINE prin cuvânt. Dacă cuvintele MELE n-ar putea răsună în toate Ființele, n-ar exista nici viață corect trăită. Căci cuvântul MEU este viața, puterea și fericirea. De n-ar fi așa, aș fi un DUMNEZEU îndepărtat și de neatins și n-ar exista nici un motiv pentru a stabili cu MINE o legătură care oricum n-ar avea nici un fel de urmări.

"Voi rămâne cu voi până la sfârșit" - Nu veți rămâne fără MINE, fără prezența MEA, afară de cazul în care încă îi aparțineți dușmanului MEU, în al cărui teritoriu EU nu pătrund, pentru că întoarcerea voastră la MINE trebui să aibă loc de bunăvoie.

Dar imediat ce vă desprindeți de el și vă străduiți în mod serios să ajungeți la MINE, cuvintele Mele vor răsună în voi. Ce-i drept, la început doar încet de tot, ca glas al conștiinței; însă dăruindu-vă numai MIE, îmi veți distinge glasul din ce în ce mai clar. Veți simți nevoia lăuntrică de a vorbi cu MINE în gând și veți primi răspuns. La început nu vă veți da seama că e răspunsul MEU, veți crede că sunt gândurile voastre. Dar cu cât vă veți izola de lume și MĂ veți căuta numai pe MINE, cu atât mai tare vor răsună în voi cuvintele MELE - iar credința în faptul că vă vorbesc vă face să-Mi așteptați cuvintele conștient.

Și MĂ veți auzi! Felul în care MĂ percepeți, felul în care îmi auziți cuvintele depinde numai de gradul de maturitate al sufletului vostru, de măsura în care iubiți. Și pentru că aparținându-MI, progresați continuu, cuvintele MELE nu vă vor mai părăsi niciodată. Voi fi și voi rămâne cu voi și vă voi vorbi mereu. Dialogul continuu dintre MINE și voi, realizat prin cuvântul MEU, vă va spori continuu fericirea. Amin.

B.D. Nr. 8599

28.8.1963

DUMNEZEU ÎNSUȘI VORBEȘTE OAMENILOR

Transmit cu deosebită plăcere oamenilor adevărul, vă dau cu deosebită plăcere cunoștințele despre scopul propriu-zis al existenței voastre, despre cauza și țelul final al vieții voastre pământești. Căci de-abia când sunteți lămurii asupra acestora începeți să trăiți conștient, străduindu-vă să realizați scopul vieții.

Până atunci însă sunteți morți din punct de vedere spiritual și fiecare zi ce trece astfel e pierdută pe când - prin orientarea corectă a voinței - ar putea să vă apropie de țintă.

Însă voi oamenii nu vreți să credeți că vă vorbește însuși DUMNEZEUL și CREATORUL vostru, TATĂL vostru din veșnicie și că prin urmare puteți să acceptați și cunoașterea primită de la EL ca fiind adevărată. Nu vă gândiți că EU sunt un DUMNEZEU al dragostei și că dragostea vrea să vă ofere tot ce aveți nevoie pentru a vă atinge scopul vieții pe pământ. **Iar scopul este întoarcerea voastră definitivă la MINE, la cel de la care ați pornit cândva și de care v-ați îndepărtat din proprie voință.**

Și de aceea trebuie să știți care e situația cu viața voastră pământească și cum trebuie să trăiți, ca ea să fie încoronată de succes. Căci e posibil să parcurgeți zadarnic întregul drum pământesc și tocmai de aceasta vreau să vă feresc. EU sunt veșnica lumină - o lumină strălucitoare. Voi încă trăiți pe tărâmurile întunecate, căci sunteți cu totul neștiutori și neluminați. De aceea vreau să-Mi trimit lumină în acest întuneric și adevărat vă spun, veți avea parte de fericirea de a primi o cunoaștere care corespunde adevărului.

Căci semenii voștri pot să vă dea și învățături false, dacă ei înșiși nu cunosc încă adevărul. Aceste învățături însă nu destramă întunericul în care vă aflați, ci sunt lumini oarbe, care în loc să lumineze, doar tulbură gândirea.

Eu vă învăț cu drag și puteți primi referitor La toate explicații, dar numai cu condiția de a avea intenția serioasă de a afla purul adevăr. Nu trebuie decât să aveți aceasta voință, și să vă încredințați MIE, celui care, fiind însuși adevărul, vă poate dezvălui adevărul. **Și adevărat vă spun, veți primi o învățătură și cunoștințe vaste care vă vor face fericiți. Totul vă va fi pe înțeles și fiecare întrebare va primi răspuns.** Astfel se va lumina de ziuă înlăuntrul vostru și veți ieși din bezna spirituală, bucurându-vă de lumina care vă luminează spiritul.

Însă dorința de a afla adevărul o resimțiți de-abia când se aprinde în voi focul dragostei - căci dragostea, lumina și adevărul țin unele de altele - nici una nu poate fi închipuită fără celelalte. Un om lipsit de dragoste nu dorește să afle adevărul care izvorăște din MINE și niciodată nu e dornic de lumină. Pe când cel care trăiește în dragoste vrea să scape și din întuneric. Lumina înțelepciunii izvorăște din focul dragostei. Iată de ce cei care trăiesc în dragoste activă față de semenii vor dobândi și cunoașterea. Căci EU însumi sunt dragostea, și pe cei care îmi permit aceasta în mod conștient îi învăț prin Spiritul MEU. Și cu cât pot să împart mai multe cunoștințe pline de lumină, cu atât MĂ bucur mai mult de starea spirituală a acelor oameni care au fugit de noapte și prin aceasta de principiile întunericului, care vrea să țină oamenii în întuneric, ca ei să nu MĂ poată recunoaște pe MINE, DUMNEZEUL și CREATORUL lor.

EU fiind DRAGOSTEA, iar voi toți ființe născute din dragostea MEA, nu vreau nimic altceva decât să vă fac veșnic fericiți. Pentru aceasta însă e necesară comuniunea cu MINE. Trebuie înainte de toate să vreți să vă apropiați din nou de MINE. Atunci veți primi și darurile îndurării MELE, permițându-MI să vă dau învățătură, îndeplinindu-MI apoi voința pe care v-o dezvălui prin aceasta. Atunci ați pornit de bunăvoie pe drumul care vă readuce la MINE, cel de la care ați plecat odinioară - și aceasta datorită faptului că aveți deja în voi lumina care să vă arate drumul cel bun. Învățăturile primite de la MINE v-au dat cunoașterea și știți deja care este sensul și scopul vieții pământești.

Îndată ce ajungeți să credeți că vă vorbesc, veți și dori s-o fac, și adevărul izvorât din MINE vă va face fericiți. Credința vie în aceasta o dobândiți prin dragoste. Trăiți-vă deci viața în dragoste dezinteresată față de semenii! Prin aceasta veți ajunge să fiți în strânsă legătură cu MINE, astfel că vă voi putea vorbi, introducându-vă în adevăr după cum v-am făgăduit. Amin

B.D. Nr. 7375

23.6.1959

IOAN 14,21: "CINE ARE PORUNCILE MELE ȘI LE PĂZEȘTE..."

Dacă îmi țineți poruncile, MĂ iubiți, iar EU pot să MĂ dezvălui vouă. Întotdeauna MĂ voi dezvălui celor care vor să MĂ audă. Niciodată, nu voi amuți și nu MĂ voi retrage,

pentru că vă iubesc și nimic nu-Mi doresc mai mult decât să vă pot vorbi, să pot dialoga cu voi și prin aceasta să MĂ dezvălui vouă ca TATĂL căruia îi e dor de copiii SĂI, de când aceștia s-au rupt de EL și au căzut.

Dragostea MEA față de cei căzuți a rămas neschimbată, fapt pentru care fac totul pentru a-i chema înapoi, îndată ce ei îmi aud glasul și îl recunosc ca fiind glasul MEU, îndată ce doresc ca să le vorbesc, au și pășit pe drumul de reîntoarcere - se află deja aproape de inima TATĂLUI lor. Acum nu trebuie decât să caute conștient legătura cu MINE, pentru a regăsi comuniunea cu MINE, care le va reda fericirea de care au avut parte la începuturi!

Voi, dragii MEI de pe pământ, nu trebuie decât să-Mi respectați poruncile, adică să-Mi îndepliniți voința și atunci puteți fi siguri oricând că vorbesc cu voi. Și atunci vă aflați într-o abundență nemăsurată a harului MEU! Căci faptul - că vă vorbesc înseamnă transmiterea unor daruri ale îndurării MELE pentru a vă ajuta să ajungeți la desăvârșire și să deveniți fericiți, pentru a vă face mai ușor drumul reîntoarcerii la MINE - deci pentru a vă atinge scopul vieții.

Dar cât de puțini oameni cred că EU doresc să le vorbesc și că ei pot să MĂ audă dacă vor, și nu trebuie decât să îndeplinească condițiile necesare pentru ca glasul MEU să răsună în ei! Puțini sunt și cei care recunosc glasul tatălui lor când le vorbesc prin solii MEI. Vor cu toții să fie "copiii" MEI, dar nu sunt în stare să recunoască glasul tatălui lor pentru că încă sunt departe de MINE, pentru că li se pare greu să-Mi respecte poruncile și din această cauză nu pot să perceapă în inimile lor vocea MEA înceată. EU însă le vorbesc și fiecare om care crede în MINE și respectă poruncile dragostei față de DUMNEZEU și față de semenii poate să MĂ audă dacă își îndreaptă auzul - în liniște și cu credință - spre înăuntrul lui - ascultând ceea ce vreau să-i spun. Și auzindu-MĂ, va fi nespus de fericit când TATĂL va vorbi cu copilul SĂU. Amin

B.D.: Nr. 8757

19.2.1959

NUMAI DUMNEZEU POATE SĂ LE DEZVĂLUIE OAMENILOR ADEVĂRUL

Lăsați-MĂ să vă vorbesc și acceptați-MI învățăturile. Credeți în faptul ca vi se dă cel mai curat adevăr și dați-l mai departe. Atunci veți fi adevărați lucrători în via MEA. Căci oamenii sunt în mare nevoie spirituală și din această cauză trebuie să afle adevărul curat. Câtă vreme oamenii nu MĂ recunosc cu adevărat și nu au cunoștințe corecte despre DUMNEZEUL și CREATORUL lor, despre ființa LUI, nici nu se străduiesc să ajungă la MINE. Căci până nu știu că **dragostea este însăși ființa MEA** și că nu vreau altceva decât să le dăruiesc și să primesc de la ei dragoste, ei gândesc că nu se merită să-și dea osteneala.

Pentru ca oamenii să-Mi poată dărui dragostea lor, ei trebuie să-și dea seama de suprema perfecțiune a ființei, MELE și să-Mi poată simți dragostea. Aceasta este însă posibil numai dacă ei îmi deschid inimile lor și MI se dăruiesc de bunăvoie, ca lumina dragostei MELE să-i poată atinge, făcându-i fericiți. Pentru această trebuie de asemenea să știți că sunteți făpturi create de MINE, că însăși dragostea MEA nețărnută v-a dat ființa. Trebuie să știți că sunteți rezultatul voinței MELE de a iubi și a puterii dragostei MELE, și că la baza și ființa voastră este dragoste. **Dar astfel de cunoștințe nu pot să vă dau decât EU însumi, care știu totul.** De aceea dați-MI voie să vă învăț și dați apoi aceste cunoștințe mai departe la cei care nu sunt încă în legătura cu MINE.

Căci toți oamenii trebuie să știe cine sunt ei de fapt și trebuie să se străduiască să se

reîntoarce la origine, pentru că astfel vor fi nespuse de fericiți. De-abia când oamenii recunosc că EU sunt cea mai desăvârșită ființă în toată nemărginirea, se aprinde în inimile lor dragostea față de MINE, pentru că atunci ei știu că dragostea sunt chiar EU însumi, și atunci dragostea e atrasă de dragoste. Câtă vreme însă nu li se dă oamenilor explicația corectă referitor la ființa MEA și le sunt prezentat ca un DUMNEZEU care condamnă și se mânie, oamenii nu-MI ies în întâmpinare încrezători ca niște copii și de aceea n-au cum să-Mi cunoască dragostea. Cu atât mai puțin MĂ pot iubi și ei la rândul lor, căci nu simt decât teamă față de MINE și nu se stabilește între MINE și ei relația dintre tată și copil. EU însă aceasta vă cer pentru a putea să vă fac fericiți cu dragostea MEA nemărginită.

Dar potrivit MEU acționează deformând imaginea pe care v-o faceți despre MINE. El subminează și tăinuiește adevărul, presărându-l cu erori. Oameni, care prin voința lor îi aparțin dușmanului MEU luptă împotriva adevărului punând în circulație bunuri spirituale false, despre care ei susțin că ar fi adevărate, împotriva acestora trebuie să acționați voi, cei care căutați să-Mi îndepliniți voința și să-Mi slujiți ca lucrători în vie.

Căci ați primit de la MINE drept sămânță adevărul curat ca să însămânțați cu el acele inimi care se deschid de bunăvoie, căci **adevărul nu poate fi dat nimănui cu forța**. El trebuie oferit cu drag și primit de bunăvoie. Atunci el are un efect binecuvântat, în așa fel că oamenii care înainte - neavând lumină - rătăceau în negură, vor trăi în lumină. Vă dau din belșug sămânță ca să însămânțați ogoarele, ca acestea să dea roade bune. Însă numai EU pot să vă dau aceste bunuri de preț, ele nu pot să vină decât de la MINE. EU singur sunt izvorul din care țâșnește fântâna vieții - doar de la MINE vă puteți lua adevărata hrană.

Voi, care aveți bunăvoință, puteți să dați această hrană și semenilor voștri. Și ei au nevoie urgentă de hrană dătătoare de puteri și băutura care să-i învieze, pentru a-și putea continua, plini de putere, drumul pământesc. **Căci drumul pământesc îl parcurgeți cu scopul maturizării sufletului vostru.** Trebuie să-L căutați și să-L găsiți în viața pământească pe DUMNEZEUL și CREATORUL vostru. Iar EU, ca TATĂ al copiilor MEI, al făpturilor ce au purces din MINE, îl las pe fiecare om, care MĂ caută cu seriozitate, să MĂ găsească.

Iar când MĂ găsiți, dragostea MEA vă copleșește continuu cu daruri: veți primi bunuri spirituale și pământești. **Veți primi cunoștințe spirituale despre ceea ce a fost înaintea existenței voastre ca oameni și veți afla de strădaniile MELE pline de dragoste de a vă aduce în stare de perfecțiune.** Bunurile spirituale ce le primiți înseamnă iluminarea cu vaste cunoștințe de ordin spiritual. Vi se aprinde astfel o lumină care strălucește până departe și vă oferă o privire în domenii pe care nu le puteți descoperi decât pe cale spirituală.

Cel care are parte de acest mare har de a primi astfel de cunoștințe cuprinzătoare să se arate recunoscător și să dea mai departe aceste daruri ale îndurării MELE. El trebuie să se gândească mereu la semenii săi, care fiind încă total lipsiți de dragoste, sunt la strâmtoare spirituală. **Aceștia trebuie mai întâi îndemnați la fapte pornite din dragoste.** Astfel se vor deschide și ei și vor deveni receptivi la darurile spirituale pe care le oferiți.

De aceea, aveți mereu marea îndatorire să le reamintiți oamenilor poruncile dragostei lăsate de MINE, căci numai viața trăită în dragoste îi duce pe oameni la adevăr. Numai trăind în dragoste dobândiți înțelegerea cunoștințelor mai profunde. Numai dragostea poate să-l facă pe om să recunoască scopul și cauza vieții sale pământești, ca apoi să se străduiască în mod serios să-l realizeze. Amin

DE CE LE VORBEȘTE DUMNEZEU OAMENILOR?

Gândiți-vă ce însemnătate are faptul că însuși DUMNEZEUL și CREATORUL vostru se apleacă la voi ca să vă vorbească. Aceasta înseamnă că EL urmărește un scop pe care voi nu-l puteți înțelege în toată profunzimea. EU însumi MĂ aplec la voi ca să vă vorbesc, deci trebuie să fie foarte important să ascultați ceea ce vă spun, pentru a dobândi o cunoaștere pe care EU o consider foarte necesară.

Nu vă dau numai sfaturi și avertismente, ci caut să vă ridic și capacitatea de cunoaștere, pentru aceasta vă dau îndrumări referitoare la felul în care puteți realiza aceasta, în primul rând vreau să vă scap de întunericul în care trăiți. De aceea vreau să vă spun care este cauza acestuia și cum puteți să-l înlăturați. Vreau să vă dau lumină, căci întunericul e o stare nefericită, iar voi, aflându-vă în întuneric, nu găsiți drumul care duce la lumina zilei.

V-ați lepădat cu totul de lumină, de cunoaștere, și nu mai știți nimic despre MINE, DUMNEZEUL și CREATORUL vostru, care vrea să vă fie tată. **Nu mai știți nimic despre voi înșivă, despre ceea ce ați fost la început, despre schimbarea voastră și despre scopul existenței voastre pe pământ.** Aceasta este o stare cu totul lipsită de cunoaștere, care nici pe departe nu-i dumnezeiască. - Pe când **voi sunteți de origine dumnezeiască. Ați fost cândva perfecți, aflându-vă în lumină; cunoșteți totul, știți de dragostea MEA nesfârșită care vă ilumina, ferindu-vă de întuneric.** Astfel știți de toate corelațiile și dispuneți de o cunoaștere de care numai o ființă dumnezeiască poate să dispună.

Însă v-ați lepădat de bunăvoie de aceasta cunoaștere, de lumină, de înțelegere, căzând într-o stare lipsită de lumină. Noțiunile vi s-au încetșat și n-ați mai putut înțelege nimic - nici cine sunteți, nici scopul existenței voastre, nici legătura voastră cu MINE, cel care v-am dat ființă din puterea dragostei MELE. Ați căzut în întuneric și veți rămâne prizonierii acestuia până când nu doriți din proprie voință ca dragostea MEA să vă lumineze, dându-vă iar lumina cunoașterii.

În acest întuneric răsună acum cuvântul MEU venit de sus. - Vă puteți da seama cât de profundă e dragostea MEA, care dorește să vă dăruiască din nou tot ce ați abandonat cândva de bunăvoie? Vă puteți da seama că cuvintele MELE nespuse de prețioase sunt cel mai mare dar al îndurării din partea MEA, pe care-l dăruiesc oamenilor ca să le fac posibil și ușor drumul de reîntoarcere?

Vă vorbesc direct, arunc o punte peste marea prăpastie care încă ne desparte și din împărăția luminii trimit pe pământ un șuvoi al îndurării ca să aline marea secetă spirituală și să vă redea viața.

Vreau să schimb starea mizerabilă în care se află oamenii dându-le ajutor ca să poată ieși din întuneric, venindu-le în întâmpinare cu lumină. Ei trebuie s-o primească și să-i permită ca de acum înainte să le lumineze viața, ca să ajungă în mod sigur la țintă - ceea ce întotdeauna este posibil numai în lumină, niciodată în întuneric.

E un act nemăsurat de mare al îndurării MELE față de oameni, faptul că le ofer din nou lumina dragostei pe care ei au refuzat-o odinioară, faptul că o transmit pe pământ cu toate că oamenii nu o doresc, afară de câțiva de care MĂ folosesc ca intermediari, ca să ducă lumina și într-acolo unde încă este întuneric.

Toți oamenii au voie să se împărtășească din ea, nu-i refuz nimănui acest dar al îndurării MELE. Vreau să-l aduc pe fiecare om în cercul MEU de lumină și caut să-l luminez, ca apoi să poată fi îndrumat în împărăția luminii, care nu așteaptă decât ca oamenii să se deschidă ajutorului oferit cu dragoste.

Mereu voi trimite lumină pe pământ, **căci întunericul încă va mai spori până la sfârșit** - însă cine va fi dornic de lumină, o va primi. Va avea parte din nou de cunoaștere, fiind introdus de MINE însumi în cunoștințe profunde, pe care nimeni nu i le poate da dinafară, afară de solii MEI, pe care i-am inițiat EU însumi.

B.D. Nr. 8917

24.1.1965

VORBINDU-LE OAMENILOR, DUMNEZEU DOREȘTE SĂ LE CÂȘTIGE DRAGOSTEA

Ce mari bogății aveți voi, cei care primiți continuu darurile îndurării MELE și aveți prin aceasta o dovadă a prezentei MELE, care nu vi se mai poate lua. - **Primiți inițiere în cunoștințe ieșite din comun, care nu pot fi infirmate, căci astfel de cunoștințe nu pot veni decât de la SINGURUL care știe totul și care dorește să dea aceste cunoștințe fiecărui om care dorește aceasta cu seriozitate.**

EU știu cu mult mai mult decât sunteți voi în stare să cuprindeți. Aceasta să vă fie un stimulent pentru a vă spori mereu maturitatea sufletului. Căci pe măsură ce aflați tot mai mult despre activitatea MEA și cu cât pătrundeți mai mult în tainele veșnicului MEU plan de mântuire, aveți parte de o fericire nemărginită. Iar odată pătrunși în tainele creației, când ați ajuns să înțelegeți mersul lucrurilor, bunurile pământești nu mai au farmec pentru voi.

Căci vă aflați iar într-o stare în care ați redobândit cunoașterea - vă aflați deci în lumină și vă apropiați de starea voastră inițială, în care ați fost nespus de fericiți. Atunci existența voastră ca oameni se apropie de sfârșit, vă puteți lepăda de învelișul vostru trupesc și vă puteți întoarce în împărăția MEA, care este adevărata voastră patrie.

De aceea **străduiți-vă neobosit să ajungeți la o maturitate cât mai mare a sufletului vostru și credeți în faptul că vă așteaptă minunății nebănuite în împărăția MEA, care nu-i de pe lumea acesta.** Străduiți-vă să vă apropiați din ce în ce mai mult de MINE, căutați să fiu mereu prezent în gândurile voastre. Vreau să fiu cu voi și să vă învălui din nou în razele dragostei MELE - ceea ce are ca urmare faptul că se face lumină în voi și puteți să-Mi auziți glasul într-atât de clar, că nu vă mai îndoiiți că EU însumi vă vorbesc și vă învăț.

Din strădaniile MELE de a vă câștiga dragostea, trebuie să vă dați seama că dragostea MEA față de voi e veșnică. **V-am urmat în adânc și v-am ajutat să vă ridicați, astfel că v-ați putut întrupa ca oameni.** Dragostea MEA față de voi n-a încetat nici acum, ci vă oferă har după har și e gata de orice ajutor. Se străduiește să vă obțină dragostea, vorbindu-vă și dându-vă putere, de care nu trebuie decât să vă folosiți corect pentru a vă ridica din nou în înalt, ca în final să puteți intra în împărăția MEA, căci dragostea MEA vrea să vă primească acolo drept copii ai MEI - vrea să vă ofere cea mai mare fericire, de neînchipuit pentru voi. Iată ce doresc să obțin vorbindu-vă: să fiți convinși de prezența MEA, să-Mi împărtășiți dragostea și să vă deschideți inimile ca să vă pot lumina cu dragostea MEA ca apoi să aibă loc uniunea în dragoste cu MINE - ceea ce face parte din fericire. După aceasta MĂ veți slăvi mereu și îmi veți cânta în veci cântece de laudă și mulțumire pentru că ați redevenit din nou desăvârșiți, cum ați fost la început, cum e și TATĂL vostru în ceruri. Amin

B.D. Nr. 8268

9.9.1962

PRIN DEZVĂLUIRI, DUMNEZEU VĂ AJUTĂ SĂ VĂ RIDICAȚI

De o veșnicie aveți parte de grija MEA iubitoare, căci a trecut deja o veșnicie de când v-ați depărtat de MINE și sunteți nefericiți din această cauză, **în viața pământească nu știți nimic de timpul nesfârșit care a trecut de atunci până la întruparea voastră ca oameni și pe care, lăsându-l în urmă, l-ați depășit.** Iar acum parcurgeți drumul pământesc și până ce nu porniți din proprie voință către MINE, nu știți către ce soartă vă îndreptați.

De-abia atunci sunteți în afara pericolului de a cădea din nou în adânc și de a fi nevoiți să parcurgeți din nou drumul nesfârșit de lung care v-a adus aici. Și pentru că vă iubesc cu toată dragostea, caut mereu să vă înrăuresc pentru a vă determina să vă dăruiați acelei puteri care v-a dat ființă. Pentru aceasta, în timpul vieții pământești, nu e nevoie decât de decizia voinței voastre, care are deplină libertate. Ea poate să vă readucă la fericirea supremă dar poate să vă ducă și la o nouă cădere, căci numai voința voastră liberă hotărăște ce soartă vă așteaptă în veșnicie.

Atât timp cât voința v-a fost legată - **cât sufletul vostru a trăit în lucrurile și creaturile pământești**, fiind astfel supus legilor obligatorii - nu erați în pericolul de a cădea, fiindcă potrivnicul MEU nu avea putere asupra voastră. Aceasta îi era retrasă iar dragostea MEA vă trăgea constant în sus. **Acum însă, ca oameni, sunteți liberi și de aceea potrivnicul MEU are din nou dreptul să vă influenteze - iar voi trebuie să-i țineți piept din liberă voință.** Trebuie să porniți din proprie voință pe drumul care duce la MINE. **Cu aceasta treceți cu bine ultima probă a vieții pământești** și puteți să vă descătușați de orice formă exterioară.

Ați luat ființă din dragostea MEA, care nu s-a împrăștiat și nici nu se va împrăști vreodată. De aceea voi fi mereu alături de voi și voi lupta și EU pentru voința voastră, la fel ca potrivnicul MEU. Voi face ca toate evenimentele să se apropie de voi în așa fel ca să vă îndrepte gândurile către MINE. Căci obținând ca voi să MĂ recunoașteți ca ființă cu totul desăvârșită, care vă iubește și nu dorește decât să vă facă fericiți, v-am și câștigat pentru MINE. În acest scop trebuie să vă fac dezvăluiri, trebuie să MĂ străduiesc să luați cunoștință de existența unei puteri care v-a dat viață. Trebuie să vă dau lămuriri despre natura acestei puteri și să vă dau cunoștințe despre activitatea acestei ființe și despre legătura în care vă aflați cu ea.

Și pentru că sunteți înzestrați cu darul gândirii, vă îndemn mereu să gândiți și pătrund EU însumi în gândirea voastră, dirijându-vă viața în așa fel ca să vă puteți gândi la MINE. Caut deci să acționez în toate felurile asupra voinței voastre, astfel ca ea să se îndrepte către MINE și să MI se dăruiască. Fac aceasta din marea MEA dragoste față de voi, care e dornică să fie din nou în legătura cu voi. Pentru aceasta însă e nevoie de decizia liberei voastre voințe.

Ați parcurs un drum lung până a vă întrupa ca oameni. Ca oameni vă aflați acum în acel stadiu de maturitate în care nu trebuie decât să vă folosiți de darurile ce țin de existența omenească pentru a ajunge la țintă. Fiecare zi vă oferă posibilități pentru a dobândi cunoașterea despre DUMNEZEUL și CREATORUL vostru. Aveți zilnic ocazia să vă manifestați dragostea, să duceți la bun sfârșit: fapte pornite din dragoste, care vă garantează totodată și corectitudinea gândirii, clarificându-vă și faptul că **aveți de îndeplinit o menire pe pământ. Și atunci vi se pot dezvălui marile cunoștințe despre cauza vieții voastre pământești.** (Vezi și „[Secretele Vieții](#)”, n.r.) Iar aceasta cunoaștere vă poate îndrepta către MINE, cel care însumi vă dau aceste cunoștințe. Căci trebuie mai întâi să MĂ cunoașteți, ca apoi să porniți către MINE conștient.

Dragostea MEA face totul ca să puteți duce la bun sfârșit drumul dezvoltării voastre, care vă readuce la MINE pentru totdeauna. - Însă un lucru nu poate face nici dragostea MEA nemăsurată: nu poate să vă constrângă la întoarcere. Drumul vieții pământești trebuie să-l parcurgerii în deplina libertate, însă veți deveni și veți rămâne nespuse de fericiți dacă vă decideți din proprie voință pentru MINE. Nu mai trebuie atunci să vă temeți de o nouă cădere, căci țin bine și nu mai cedez în veci adversarului MEU ceea ce am câștigat odată pentru MINE. Însă în viața pământească luptă și el pentru sufletul vostru. Trebuie să știți și de faptul acesta, pentru ca apoi să luați decizia conștient și să-i opuneți rezistență, îndreptându-vă pașii către MINE, ca EU să vă ajut, și să apelați la darurile obținute pentru voi prin opera mântuirii înfăptuită de Iisus Hristos. **EU însumi am venit prin EL pe pământ ca să plătesc prețul pentru răscumpărarea sufletelor voastre.** Căci îi aparțineți și dușmanului MEU, pentru că l-ați urmat din libera voință.

Trebuie deci să știți că, **dacă vă îndreptați către cruce,** dând dovadă prin aceasta că voința voastră a optat pentru MINE, **puteți să vă eliberați de sub stăpânirea lui. Iată de ce MĂ dezvălui neconținut oamenilor, dându-le cunoștințe despre cauza vieții lor pământești și despre posibilitatea mântuirii definitive prin Iisus Hristos, prin care EU însumi v-am adus izbăvirea de păcat și de moarte. Amin.**

B.D. Nr. 9002

DE CE EXISTĂ ÎN REPETATE RÂNDURI NOI DEZVĂLUIRI

Cuvântul lui DUMNEZEU nu poate fi păzit de schimbări, pentru că voința omenească este liberă, iar traducerea nu întotdeauna sunt făcute de oameni treji din punct de vedere spiritual, ei pot deci să greșească. Aceasta este cauza noilor dezvăluiri. Ele trebuie să rectifice schimbările survenite, pentru ca cuvântul lui DUMNEZEU să poată pretinde pe bună dreptate că spune purul adevăr. **Fără noi dezvăluiri ar fi imposibilă corectarea învățăturilor greșite,** mai ales în cazul în care oamenii se încred în ideea că EU însumi împiedic orice schimbare a cuvintelor MELE.

Însă trebuie să înțelegeți că aceasta îmi este imposibil din cauza libertății voinței oamenilor, pe care niciodată n-am s-o limitez, nici chiar când e vorba de purul adevăr. **Le-am dat însă oamenilor asigurarea că vor afla în mod garantat adevărul dacă sunt dornici de aceasta.** Nu puteți deci conta niciodată pe faptul că primiți bunuri spirituale neschimbate când vi se predică "**Cuvântul lui DUMNEZEU**". **Dar aveți promisiunea de a primi adevărul dacă îl doriți.** Da, atunci însuși predicatorul - chiar dacă nu e treaz din punct de vedere spiritual - va fi astfel condus în rostirea predicii, încât adesea nu va spune ceea ce și-a propus, ci cuvintele pe care i le dau EU - și aceasta pentru că e ascultat de un om care dorește cu adevărat să cunoască adevărul.

Astfel, dacă ar exista mulți oameni dornici să afle numai adevărul, cei care predică și-ar da repede seama de greșeli și și-ar da mai multă silință să asculte de glasul lor lăuntric, care îi învață altfel. Fiecare om are posibilitatea să-și dea seama de ceea ce e fals în așa-zisele MELE cuvinte, căci dragostea le luminează spiritul și acceptă doar cunoștințele adevărate, nefalsificate. **Așadar, dacă omul e pătruns de lumina lăuntrică a dragostei, el nu mai poate să gândească greșit.** De-abia atunci vede în câte locuri s-au strecurat greșeli, unde a putut să acționeze dușmanul din cauza că oamenilor le lipsește lumina dragostei. Și știe deja și faptul că omul nu poate să rezolve problemele singur, numai cu gândirea sa, fără ajutor din partea spiritului în el atunci ce sălășluiește în el. Iar atunci știe

și de ce e nevoie în repetate rânduri de corecturi, pe care oamenii le primesc sub forma unor noi dezvoltări.

Mereu MĂ voi dezvoltui acelor oameni care MĂ iubesc și care îmi respectă poruncile, așa cum le-am promis. Căci o idee greșită atrage după sine altele și până la urmă nu rămâne decât o idee deformată despre MINE, care nicidecum nu-L oglindește pe DUMNEZEUL bun, peste măsură de iubitor, care vrea să fie TATĂL vostru. Ați acceptat deja multe bunuri spirituale în care s-au strecurat greșeli, fapt pentru care v-a devenit străină imaginea unui DUMNEZEU al dragostei. Vă aflați încă departe de EL, nu vă dați seama că EL vă este TATĂ și de aceea nici nu vă străduiți să ajungeți la EL. Iar ceea ce vi se spune despre EL e de așa natură că vi-L înstrăinează și mai mult.

EU însă vreau să vă câștig dragostea, și de aceea MĂ folosesc de fiecare prilej pentru a vă vorbi - dacă nu direct, atunci prin oamenii care permit Spiritului MEU să lucreze în ei. Aceștia fie că vă transmit direct cuvintele MELE, fie că având o gândire pătrunsă de ordinea MEA, vă pot da o învățătură care corespunde adevărului. Căci e de mare importanță să fiți îndrumați către o gândire corectă, ca să știți ce puteți accepta și ce trebuie să respingeți. - **să nu credeți însă că aveți garanția gândirii corecte dacă Luați cunoștințele din Cartea Cărților.** Dat fiindcă nu supun voința omului la nici o constrângere, nu pot nici să împiedic ca oamenii - din lipsă de cunoaștere - să interpreteze după bunul lor plac bunurile spirituale cuprinse în această carte. **Căci tot ceea ce am spus în ea are un sens spiritual ascuns, care poate fi înțeles numai de spiritul din om, care la rândul lui poate fi trezit numai prin dragoste.** Acesta îl călăuzește apoi pe om în înțelegerea întregului adevăr, după cum v-am promis. Amin.

B.D. Nr. 8364

28.12.1962

OMUL ARE DATORIA SĂ VERIFICE BUNURILE SPIRITUALE!

Nu vă veți putea scuza cu faptul că ați fost greșit învățați, căci EU v-am dat darul gândirii și în consecință aveți datoria să cercetați învățăturile care vi se dau. Și dacă ați fost învățați măcar atât: că există un DUMNEZEU și CREATOR care a creat totul și care menține tot ceea ce vedeți în jur și, de asemenea, pe voi înșivă - nu trebuie decât să vă adresați în gând acestui creator și atunci EU, creatorul, vă voi călăuzi gândirea în așa fel ca să MĂ recunoașteți, dacă aceasta vă este voia.

Din tărâmul spiritual vă sunt mereu trimise gânduri referitoare la MINE și la voi, care vă fac să vă întrebați în ce relații vă aflați cu MINE, DUMNEZEUL și CREATORUL vostru. Nu lăsați astfel de gânduri să treacă pe lângă voi, ci dați-le voie să vă pună mintea în mișcare. **Trebuie să știți că orice om care se folosește numai de propria sa gândire poate să greșească.**

Trebuie să vă puneți deci întrebarea dacă acei oameni, care vă învață, care vă oferă cunoștințe pe care și ei le-au primit de la semenii sau le-au dobândit prin studiu, nu cumva greșesc. Veți avea cu siguranță îndoieli și atunci e bine să gândiți asupra lor. Hotărâtoare este însă voința voastră serioasă de a afla adevărul, căci numai această voință face ca adevărul să vă fie dat. Dacă însă acceptați pe negândite ceea ce vi se oferă, nu puteți găsi drumul către MINE, pentru că atunci dobândiți mereu numai cunoștințe care se adresează doar minții voastre, dar nu vă mișcă niciodată inima.

Iar astfel de cunoștințe nu-i sunt de nici un folos sufletului, pentru că nu vă dau o cunoaștere vie, adevărată, și nici nu vă determină să lucrați asupra voastră pentru a vă

perfecționa. Ele sunt și rămân cunoștințe lumești, chiar dacă au ca subiect probleme de natură spirituală. - Căci nu se adresează decât minții voastre, iar pe de altă parte nu vă îndeamnă să cercetați cele primite pentru a putea aprecia corect ceea ce vi se oferă.

Iar dacă vi se interzice prin porunci să gândiți asupra învățăturilor primite, trebuie să vă mirați și să vă dați singuri seama de absurditatea unor astfel de porunci și să puneți tocmai din această cauză la îndoială adevărul învățăturilor care vi se oferă. Nu-i sigur că ele sunt în întregime greșite. Voi însă trebuie să clarificați aceasta începând să reflectați asupra lor și adresându-vă celui care este DUMNEZEUL și CREATORUL vostru, singurul care vă poate lumina în această privință.

Trebuie să căutați deci să dobândiți o cunoaștere vie și să nu vă mulțumiți cu cunoștințe moarte. Ele rămân moarte atât timp cât n-au influență asupra sufletului, cât timp nu-l fac să lucreze cu sârg asupra-și - lucru care constă înainte de toate în a săvârși fapte pornite din dragoste față de semenii. Căci îndată ce omul trăiește în dragoste, gândirea i se luminează și nu se mai mulțumește cu învățături care nu corespund întru totul adevărului. - Lumina dragostei nu îl mai lasă să accepte pe negândite tot ceea ce i se oferă, ci și-l determină să cerceteze tot, căci dragostea este principiu dumnezeiesc și nu suportă niciodată eroarea sau minciuna.

Din acest moment omul resimte o dorință puternică de a afla adevărul. - Și îl primește, indiferent în ce fel. **Căci cine dorește să afle adevărul, acela îl va primi. Cine dorește adevărul, acela MĂ dorește pe MINE, care sunt veșnicul adevăr. Iar EU MĂ dezvălui lui, adică fac să-i parvină într-un fel sau altul adevărul, iar el îl acceptă și-l valorifică fără rețineri.**

Fiecare om trebuie să dorească el însuși să ajungă la perfecțiune și poate să ajungă la ea pentru că e de ajuns să ia legătura cu MINE - **e de ajuns să se roage la MINE în spirit și în adevăr ca să-l ajut în a-și parcurge cu succes drumul pământesc** - și ruga îi va fi ascultată. Va simți mereu un imbold lăuntric de a săvârși fapte pornite din dragoste și va dobândi prin aceasta lumină și va merge astfel pe calea care îl duce la desăvârșire. Amin.

B.D. Nr. 5785

10.10.1953

NU ÎNTREPRINDEȚI NIMIC FĂRĂ IISUS

Cereți sprijinul MEU pentru tot ceea ce întreprindeți! Nu începeți nimic fără MINE, nu faceți nici un pas, nici un drum fără MINE, ci lăsați-MĂ să merg EU înaintea voastră. Atunci vă voi fi Țelul la care veți ajunge cu siguranță.

Tot așa încredințați-vă MIE în toate problemele spirituale, ca să vă conducă Spiritul MEU și să primiți sfaturi bune. Atunci nici nu mai puteți altfel decât să gândiți și să acționați corect și să lucrați cu succes pentru împărăția MEA. În aparența voastră nu acționați din proprie voință, căci EU nu MĂ manifest atât de evident, ca prin aceasta să fiți constrânși să-Mi urmați voința. Și totuși voința MEA este cea care se arată acum în voi.

Dacă îmi înfrânați MIE în prealabil orice muncă, gând sau cuvânt, puteți fi siguri că voi acționa asupra lor. Dar e nevoie să Luați mai întâi legătura cu MINE ca să-Mi simțiți voința în inimă și să puteți gândi, vorbi și acționa ca atare.

De aceea, câtă vreme nu vă considerați activitatea ca muncă lumească, ci vreți să-Mi slujiți MIE cu EA și rămâneți în continuă legătura cu MINE pentru a-MI primi indicațiile, nu trebuie să vă temeți că nu sunteți în stare să lucrați pentru MINE. **Căci**

EU vă așez indicațiile în inimă prin faptul că vă dau sentimente care vă fac să acționați după voința MEA. Și atunci orice începeți să faceți e binecuvântat. Amin.

B.D. Nr. 6674

24.10.1945

CERCETAȚI TOT ȘI PĂSTRAȚI CE ESTE BUN!

"Cercetați tot și păstrați ce este bun!" - Aceasta o spun celor care sunt predispuși la îndoieli, celor care n-au capacitatea de a discerne și se tem să accepte bunuri spirituale care le sunt oferite într-un mod neobișnuit. **Iată ce e de făcut: Luați-le în primire fără prejudecăți, apoi rugați-vă la MINE ca să vă iluminez și după aceea cercetați ce ați primit.** Dați deocamdată la o parte **ceea ce nu vi se pare acceptabil pentru că încă nu vă e pe înțeles** și bucurați-vă de ceea ce după o primă cercetare vi se pare credibil.

Nu vă cer să credeți orbește - vă cer să verificați bunurile spirituale care vi se oferă. Trebuie să reflectați asupra lor și e de preferat să le refuzați dacă vi se par de neînțeles, decât să le acceptați pe negândite. Căci cunoștințele față de care n-ați luat poziție gândind asupra lor, nu sunt spre binecuvântarea voastră, **însă dacă doriți să aflați cu adevărat numai adevărul, vă veți da seama cu claritate - când vi se oferă cunoștințe spirituale prin solii MEI - că acestea își au obârșia în MIME. Căci cuvintele acestea au puterea de a da viață - cu condiția ca viața să fie dorită.**

"Cercetați tot și păstrați ce e mai bun!" - Aceste cuvinte nu contrazic oare cerința de a crede și nu cerceta? Când vă spun să păstrați ce e mai bun, las la atitudinea voastră ce anume să credeți. Și aceasta pentru că nu vă cer să credeți orbește. Atunci de ce pretindeți de la oameni să nu gândească asupra învățăturilor credinței? Nu procedați astfel împotriva voinței MELE? Știți ce urmări are asupra oamenilor o astfel de constrângere la credință? Mereu subliniez libertatea voinței, mereu scot în evidență că fiecare om e răspunzător de opțiunea voinței sale. Mereu vă avertizez să vă păziți de orice constrângere spirituală și vă explic ce este de fapt esențial în viața pământească.

Și scriptura vă dovedește aceasta prin cuvintele: **"Cercetați toate lucrurile și păstrați ce e bun!"** Fiecare om care dorește în mod serios să-Mi îndeplinească voința ar trebui să se mire de aceste cuvinte care sunt în contradicție cu poruncile bisericești, îndemnând la cercetarea cunoștințelor spirituale. Ale cui cuvinte, ale cui învățături sunt mai de crezare? Acestor cuvinte ale MELE nu le puteți da altă interpretare decât de a lua atitudine față de fiecare învățătură religioasă. Trebuie să Luați atitudine indiferent de cine vă oferă bunurile spirituale. Aveți voie să cercetați chiar și adevărul care își are izvorul în MINE, venit direct de sus. Și nu vă condamnați dacă credeți că nu puteți accepta totul fără nici o reținere, însă cereți-MI întotdeauna sfatul, iar EU vă fac să înțelegeți cele necesare pentru maturizarea sufletului vostru. Dacă aveți un nivel scăzut de maturitate, încă nu puteți înțelege tot. Dar voi sunteți cei care hotărâți ce anume sunteți dispuși să acceptați.

"Cercetați tot și păstrați ce este bun!" - Căci prin aceasta dați dovadă de seriozitatea intențiilor voastre și a dorinței de a cunoaște adevărul. Cei care acceptă totul fără să gândească, dau dovadă de indiferență și niciodată nu vor ajunge la lumina adevărului, pentru că acesta le este indiferent. O astfel de atitudine nu trebuie stimulată din partea persoanelor cu răspundere. Oamenii trebuie stimulați și nu împiedicați să se confrunte cu bunurile spirituale. De-abia atunci acestea îi sunt binecuvântate omului și îl pot ajuta la obținerea maturității sufletești, dat fiindcă își spune cuvântul libera voință, de opțiunea căreia depinde totul. Amin.

B.D. Nr. 7521

31.2.1960.

ÎNTÂIA EPISTOLĂ A LUI IOAN, CAPITOLUL 4, 1-3: "CERCETAȚI DUHURILE DACĂ SUNT DE LA DUMNEZEU!"

Luați-vă mereu după cuvintele MELE. Dacă vi se dau din afara bunuri spirituale, cercetați-le dacă corespund cu cuvintele MELE pe care vi le-am transmis EU direct și refuzați ceea ce e în contradicție cu ele. Căci ceea ce vă vestește spiritul MEU este adevărul adevărat pe care-l puteți oricând susține ca adevăr.

Nu trebuie să vă fie teamă că răspândiți idei greșite dacă vă țineți strict de ceea ce primiți de sus de la MINE.

Căci voința MEA este ca adevărul să se răspândească printre oameni, așa că MĂ îngrijesc să-l primiți, și mereu voi vorbi prin Spiritul MEU numai acolo unde există garanția că cuvântul MEU este primit și dat neschimbat mai departe. Eu știu când și unde este aceasta posibil, și acolo Spiritul MEU se revarsă.

Vreau ca voi, oamenii să trăiți în adevăr - știu însă în ce măsură acționează dușmanul MEU asupra voastră, căutând mereu să presare adevărul cu erori. **Cunosc cine e dornic de adevăr și deci unde are dușmanul MEU puțină influență.** Știu când îmi creează dorința de adevăr posibilitatea de a transmite adevărul pe pământ ca să fie dat mai departe la semenii, știu unde există dorința de a sluji adevărul.

EU însumi, când am trăit pe pământ am vestit Evanghelia, astfel că oamenii au primit de la MINE numai adevărul curat, indiferent despre ce le-am dat învățătură. **Și acum pornește de la MINE cei mai pur adevăr și nu e nevoie decât de o inimă deschisă, dornică de adevăr, pentru ca adevărul să fie primit și folosit. Atunci el răspândește lumina** - căci semnul distinctiv al adevărului este faptul că îi mărește omului capacitatea de înțelegere, el dobândind astfel cunoștințe clare, care îl luminează - ceea ce poate să facă numai adevărul.

Fiecare greșeală însă zăpăcește gândirea, întunecă spiritul și niciodată nu poate să aducă fericirea. **Cine dorește adevărul, acela simte și efectul binecuvântat al luminii** - pe când cel care trăiește în eroare nu-și dă seama de aceasta pentru că trăiește în beznă spirituală. Nimeni însă nu va putea spune că adevărul este de negăsit, fiind inaccesibil oamenilor. Căci fiecare om care dorește în mod serios să afle adevărul și care ia legătura cu MINE, poate să-l primească.

Acum îl primiți în mod evident prin cuvintele MELE venite de sus și puteți verifica oricând în ce măsură corespund cu ele învățăturile de natura spirituală care vi s-au dat, pentru a afla dacă trăiți în adevăr. Ceea ce vă transmit EU însumi nu poate fi decât adevărul. Prețuiți-l și nu renunțați niciodată la el, pentru că ați primit prin el un dar al îndurării MELE de o extraordinară importanță, care are menirea să înlăture mizeria spirituală în care vă aflați, să vă aducă în starea luminii și puterii și să vă ajute la maturizarea sufletului. **E un dar pe care vi-l oferă marea MEA dragoste ca să nu mai trăiți în beznă spirituală.**

Spiritul MEU coboară asupra voastră - se varsă într-un vas deschis, umplându-l mereu din nou. Spiritul MEU vă dă adevărul, care nu poate să pornească decât de la MINE. De aceea puteți să susțineți acest adevăr cu toată convingerea în fața semenilor, pentru că de la MINE nu poate să vină nimic neadevărat.

Dovada că aceste învățături vin de la MINE o aveți prin faptul că: pomenesc

mereu de întruparea MEA ca om, de opera mântuirii ce am înfăptuit-o și arată că EU, DUMNEZEUL și TATĂL vostru IISUS HRISTOS, mântuitorul vostru, însumi mă aplec la voi ca să vă dau mărturie despre MINE. De asemenea puteți constata un efect deosebit și deci vă puteți da seama de natura dumnezeiască a acestei puteri spirituale deoarece vă dă mereu învățătură despre dragoste și vi-l arată pe IISUS HRISTOS ca singurul și cel mai important țel al vieții. De aceea puteți să credeți tot ce vine prin Spiritul MEU , căci "însuși veșnicul adevăr" se apleacă la voi, învățându-vă, pentru că vrea să trăiți în adevăr. Amin.

B.D. Nr. 8494

12.5.1963

DARUL ÎNDURĂRII ÎNAINTE DE SFÂRȘIT

În ultima vreme înainte de sfârșit îmi revărs din abundență harul asupra pământului, căci oamenii au nevoie de el. Ei au mare nevoie de sprijin pentru a putea parcurge cu succes ultimă parte a drumului lor pământesc. Trebuie aduși mulți oameni pe drumul cel bun. Ei au nevoie de ajutor, căci se află pe drumul ce îi duce la prăpastie și de aceea trebuie chemați înapoi și îndrumați spre drumul cel bun.

Toate mijloacele de care MĂ folosesc înainte de sfârșit sunt daruri ale îndurării, căci oamenii nu fac nimic ca să le obțină, ci merg indiferenți pe drumul pământesc și de aceea nici nu merită ajutor, mai ales că mai mult se opun în loc să primească adevărul. EU însă îmi iubesc toate făpturile și nu vreau să se piardă vreuna din ele. Nu vreau ca ele să ajungă din nou într-o stare nefericită pentru un timp nesfârșit de lung, și de aceea pun îndurarea înaintea judecății, încerc totul ca să le salvez înainte de sfârșit.

Știu ce e spre binele fiecăruia. Știu ce poate să-l aducă pe fiecare om în parte pe drumul cel bun. Și MĂ folosesc de acesta, fără a recurge însă la presiuni asupra voinței, căci omul trebuie să hotărască liber. Aceasta îi va veni ușor, pentru că mijloacele - îndurării se vor apropia atât de evident de el, încât va putea să le recunoască. Mereu îi va fi îndreptată, atenția către tărâmul spiritual. Mereu se va apropia moartea de el sub o formă sau alta, fie că trebuie să se despartă de oameni care-i sunt dragi, fie că află de felurite cazuri de deces.

Va fi mereu atenționat că și viața lui e trecătoare, astfel că are ocazia să se gândească la ce urmează după moarte, gândurile îi vor fi îndrumate către tărâmul spiritual, căci se va gândi ades la cei morți și se va întreba: unde sunt ei oare? Au pierit de tot sau mai există o speranță de a-i revedea? **Atunci intervin spiritele în paza cărora este încredințat și-l îndrumă și caută să-i influențeze gândirea și să-l lumineze.** Ele fac posibil ca fiecare om să ia cunoștință de cuvintele MELE transmise direct pe pământ sau să le cadă în mână cărți în măsură să-i lămurească. Ei fac totul ca gândurile oamenilor să se îndrepte către acea împărăție, care le este adevărata patrie, în care vor pași după ce se vor despărți de lumea aceasta. **Și cei morți îi influențează din lumea cealaltă prin faptul că intervin mereu în gândurile oamenilor și prin aceasta se stabilește într-un fel o legătură spirituală între tărâmul spiritual și cel pământesc.**

Îndurarea MEA e nesfârșită și fiecare s-ar putea folosi de ea, dacă aceasta i-ar fi voia. **De aceea și fac să-Mi răsun glasul, căci cine îl aude și îl acceptă se folosește într-adevăr de cel mai mare har (dar) al îndurării,** care îi asigură succesul: îl ajută să-și maturizeze sufletul și să-și realizeze încă pe pământ scopul de a MĂ găsi, de a lua legătură cu MINE - ceea ce îi va asigura apoi desăvârșirea sufletului. Important este ca omul să restabilească cu MINE înainte ca sufletul să-i fi părăsit trupul, înainte de a fi sosit timpul despărțirii de

pământ.

Îndată ce își dă seama de existența MEA și MĂ recunoaște, el nu se mai pierde, pentru că o pornește pe drumul ce duce la cruce, la mântuitorul dumnezeiesc IISUS HRISTOS. În EL MĂ recunoaște pe MINE, îndreptându-se astfel către MINE. Atunci IISUS Îl descătușează, smulgându-l pentru totdeauna din ghearele dușmanului. Căci IISUS i-a luat păcatele asupra SA, deschizându-i astfel drumul către TATĂ.

IISUS și cu MINE suntem unul - Recunoașterea acestui fapt garantează reîntoarcerea la MINE a celor căzuți odinioară. Iată de ce le vorbesc oamenilor, dându-le explicații. **Cuvintele MELE sunt cel mai mare dar al îndurării, pe care-l dau oamenilor înaintea de venirea sfârșitului. Ferice de cel care le acceptă, căci el în veci nu se mai pierde.**

Răgazul rămas e scurt, iar forțele întunericului luptă cu înverșunare pentru suflete. Dar și EU lupt pentru voi, făpturile MELE, și sunt alături de voi, ca să puteți opta corect, ca să porniți pe drumul către IISUS HRISTOS, în care am devenit EU însumi om, pentru a vă mântui. Căci voi sunteți cei care decideți rezultatul acestei lupte. Folosiți-vă de aceasta mare operă a îndurării - mântuirea prin IISUS HRISTOS și adevărat vă spun, veți obține victoria, eliberându-vă de cel care va vrea pieirea. Amin.

J.W.

19.7.1965

CHEM OAMENII LA ÎNTOARCERE

Tot mai mult aleargă oamenii după avuții pământești, nu-și mai găsesc odihna, nimic nu le mai satură foamea și setea. E bine ca oamenii să se străduiască neobosit la fapte bune, căci strădaniile lumești adună numai lucruri moarte, care nu servesc vieții sufletului.

Nu vă molipsiți și voi de strădaniile lumii, care nu urmărește decât bogăția, gloria și plăcerile. Ea seamănă cu un orb care caută un țel și fiind orb, nu poate să-l găsească. Dar lumea e orbită tocmai de faptul că își caută fericirea în cele pământești. Fie-vă milă de acești oameni. Ei nu trebuie condamnați, fiindcă sunt orbi și de cele mai multe ori nu știu ce fac. Veți constata că oamenii au o orientare din ce în ce mai materialistă, că uită tot mai mult de valorile mai înalte ale vieții și își află bucuria în plăceri primitive.

Cunosc gândirea întoarsă pe dos a oamenilor și vreau să le vin în ajutor. **Dar nu mai pot să-i ajut prin glasul lăuntric, spiritual, ci doar din afară, prin semne cum ar fi catastrofele naturale, epidemiile, foametea și războaiele.** Ei nu-și vor da seama de ce sunt nevoit să permit toate acestea și chiar se vor indigna. **Să știți însă că întâmplările acestea vor veni asupra oamenilor numai pentru că ei sunt de rea credință.** De aceea faptele lor se vor întoarce asupra lor și copiilor lor. Trebuie să permit din cauza răutății lor ca propriile lor fapte să se întoarcă asupra lor, **ca prin aceasta să-și dea seama de gândirea lor întoarsă pe dos, ca să se depărteze de cele pământești și să-și caute fericirea în MINE. Oamenii vor avea necazuri atât de mari, încât vor fi zguduți, redevenind astfel receptivi față de cuvintele MELE și spiritul MEU aflat pretutindeni.**

Oamenii vor râde și vor dănuți în așa-zisa lor fericire până în momentul intervenției MELE. Atunci bucuriile li se vor transforma în râuri de lacrimi, dansurile în bocete.

Vă spun: **n-ar fi nevoie de necazurile acestea dacă oamenii n-ar fi întors pe dos sufletește, dacă n-ar fi uitat de MINE pentru a se închina principelui lumii și a-l iubi.** Dar fiindcă oamenii iubesc întunericul, întunericul va cădea asupra lor și-i va judeca după dragostea lor întoarsă pe dos.

Puțini numai se vor trezi, întorcându-se cu totul către MINE, încetând să mai păcătuiască pentru a se elibera definitiv de sub stăpânirea celui care aduce numai nenorocire celui care se atașează de el - fiindcă el este nespus de rău.

Dar cei mai mulți oameni nu cred aceasta până nu o simt amarnic pe propria lor piele. Eu însă sunt păstorul cel bun care aduc vindecare și binecuvântare acolo unde oamenii MĂ iubesc și merg pe căile MELE.

J.W.

CINE-MI PRIMEȘTE CUVINTELE, MĂ PRIMEȘTE PE MINE

Deschideți-vă mereu inimile pentru a primi cuvintele mele, căci prin aceasta vă puteți împărtăși din belșug din marea MEA îndurare și de-abia prin aceasta devine viața o adevărată bucurie pentru voi. Cuvintele MELE nu sunt vorbe goale, ci ele sunt forța care pune totul în mișcare, care pulsează în întreaga creație. Cine îmi primește cuvintele drept: ceea ce sunt ele - și anume drept forță spirituală - acela se întreamează. **Căci cuvintele MELE sunt adevărata pâine și adevăratul vin, care dau puteri pentru o nouă viață.**

De v-ați putea da seama ce mare har este primirea cuvintelor MELE, ați spune: TU, TATĂL cel mai bun, ne hrănești cu atâta îmbelșugare din pâinea ta cerească, TU ne dai nouă carnea ta, ca noi să trăim în TINE și TU în noi. - Cuvintele TALE sunt o continuă punte către TINE. Trebuie numai să ne străduim către ea ca să ajungem la adevăratul țel care ești TU, bunul nostru TATĂ. Fără TINE, fără cuvintele TALE suntem săraci, căci cuvintele TALE ne dau puteri pentru o nouă viață.

Dragii MEI copii, cuvintele MELE sunt o transmitere directă de putere către voi. Cine îmi primește cuvintele, primește și putere de la MINE, care vă dă tărie în nevoile vieții - Vă dau cuvintele MELE, căci vă cunosc necazurile. Vă dau pâinea MEA cerească, pentru că sunteți flămânzi. Primiți-o și vă spun: vă veți sătura cu adevărat în toată ființa voastră.

Vă spun: cuvintele pe care vi le transmit sunt acea putere a binecuvântării, care poruncește întinericului. Primiți cu sârg cuvintele MELE, ca să prindeți puteri în MINE și să porunciți puterilor care vor să producă pretutindeni haos și necazuri.

Cuvintele MELE seamănă cu un izvor, care nu seacă niciodată, care nu poate fi nicicând epuizat de vreun spirit creat, căci cuvintele MELE sunt nesfârșite în profunzimea lor - EU însumi fiind miezul lor. Cine bea din izvorul MEU se întreamează în toată ființa lui și se împlinește de o viață nouă, unită cu MINE.

Izvorul cuvintelor MELE sunt EU însumi - **EU însumi vin la voi prin cuvânt. Cine MĂ primește prin ele, cu adevărat MĂ primește pe MINE.** Eu îi aparțin în aceeași măsură în care și-a însușit cuvintele MELE, căci EU și cuvintele MELE suntem la origine unul și același. De aceea vă spun: cine e curat în spirit și îmi ascultă cuvintele, pe MINE MĂ ascultă și simte prezența MEA, a CELUI care **MĂ grăbesc să vin la voi prin cuvânt.**

Păstrați în adâncul inimii aceste explicații ce vi le-am dat despre cuvintele MELE. Ele vă fac apti să le primiți în continuare, ceea ce valorează extraordinar de mult pentru voi. Încă nu vă puteți da seama cu adevărat de aceasta, dar credeți-MĂ, căci EU vă spun adevărul curat. Amin.

J.L.

C.D. vol.1, cap.1

ASTFEL VORBEȘTE DOMNUL

Cine vrea să vorbească cu MINE, acela să vină la MINE și EU îi voi așeza răspunsul în inimă. - Dar numai cei curați, ale căror inimi sunt pline de umilință, vor auzi și glasul MEU! - Iar cu cel care MĂ preferă întregii lumi și mă iubește așa cum iubește mirele o gingașă mireasă, voi merge braț la braț, și MĂ va vedea mereu, așa cum vede un frate pe celălalt.

Spune-le celor care MĂ caută: EU, CEL adevărat, MĂ aflu peste tot și nicăieri! MĂ aflu peste tot unde sunt iubit și sunt respectate poruncile MELE; nu sunt însă nicăieri unde oamenii doar MI se închină și MĂ cinstesc! - Nu este dragostea mai mult decât ruga și respectarea poruncilor mai mult decât cinstirea? - Adevărat vă spun: cine MĂ iubește, acela MI se roagă în spirit și cel care ÎMI respectă poruncile, acela MĂ iubește cu adevărat. Poruncile MELE pot fi respectate doar de cel care MĂ iubește. Iar cel care MĂ iubește nu mai are altă poruncă decât de a fi mărturia cuvântului MEU viu, care este adevărata, veșnica viață! Amin.

Puteți să-Mi cereți sfatul în orice probleme - EU vă dau lămuriri. - De ce n-aș face-o, căci vă sunt TATĂ și vreau să veniți la MINE cu orice problemă, ca să creșteți și să vă formați după chipul și asemănarea MEA.

Cuvinte părintești primite de Johanna Dudde.

CINE ESTE DUMNEZEU?

CAUZA DEZVĂLUIRILOR LUI DUMNEZEU
ÎMPLINIREA FĂGĂDUINȚEI LUI DUMNEZEU -ADEVĂRUL
INTRODUCERE ÎN CUNOAȘTEREA SPIRITUALA
IMPORTANȚA CUNOAȘTERII
DEOSEBIREA DINTRE CUNOȘTINȚELE ÎNVĂȚATE ȘI CUNOAȘTEREA VIE
NOȚIUNEA CORECTĂ DE DUMNEZEU
EU SUNT ÎNCEPUTUL TUTUROR LUCRURILOR!
DUMNEZEU ESTE DE NEPĂTRUNS
DUMNEZEU ESTE O FIINȚĂ
POATE FI DOVEDITĂ EXISTENȚA LUI DUMNEZEU?
DUMNEZEU ESTE UN SPIRIT CARE S-A MANIFESTAT ÎN IISUS HRISTOS
CREDINȚA ÎN DUMNEZEU PRIN IISUS HRISTOS
CELOR CARE NEAGĂ EXISTENȚA LUI DUMNEZEU
DIVERSE DOVEZI ALE EXISTENȚEI LUI DUMNEZEU
EXISTENȚA LUI DUMNEZEU - ÎNȚELEPCIUNEA LUMEASCĂ
EXISTENȚA LUI DUMNEZEU NU E VOIE SĂ FIE DOVEDITĂ
IMAGINE FALSĂ DESPRE DUMNEZEU ÎNVĂȚĂTURI FALSE
SFÂNTA TREIME A LUI DUMNEZEU
CREDINȚA OARBĂ E FĂRĂ VALOARE
DORINȚA SERIOASĂ DE ADEVĂR CONSTITUIE GARANȚIA ADEVĂRULUI
CARE ESTE SCOPUL VIEȚII PĂMÂNTEȘTI?
OPERA MÂNTUIRII SĂVÂRȘITĂ DE IISUS HRISTOS
CERCETAȚI SPIRITELE!
ÎNȚELEGEREA ACTIVITĂȚII SPIRITULUI
TREZIREA LA VIAȚĂ
VIAȚA TRĂITĂ ÎN ZADAR

VOINȚA LUI DUMNEZEU

B.D.6848

9.6.1957

CAUZA DEZVĂLUIRILOR LUI DUMNEZEU

Vouă tuturor, care MĂ ascultați, vreau să MĂ dezvălui ca DUMNEZEU al dragostei, înțelepciunii și atotputerniciei. Dezvăluirile MELE nu cer decât o inimă deschisă, o ureche binevoitoare care MĂ ascultă când îmi răsună glasul. Dezvăluirile sunt mereu dovezi ale dragostei MELE, căci vă vorbesc ca un tată copiilor săi: sfătuindu-vă, învățându-vă, consolându-vă, promițându-vă dragoste.

Vreau să vă ating tuturor inima, vouă, celor care MĂ ascultați. Vorbindu-vă, vreau să vă fac fericiți, vreau să vă dăruiesc ceva ce vă ajută să vă ridicați: lumină și putere, de care are nevoie fiecare ființă pentru a se apropia de MINE. Iată de ce vă vorbesc iar și iar.

Dar vreau să-Mi dezvălui și Ființa, vreau să MĂ cunoașteți ca DUMNEZEU al dragostei, al înțelepciunii și atotputerniciei - și, când M-ați cunoscut, să vedeți în MINE pe TATĂL vostru, pornind către MINE ca copii ai MEI. Dacă aveți credință în dragostea, înțelepciunea și atotputernicia MEA, atunci vă veți dărui MIE cu dragoste și smerenie și veți renunța la orice împotrivire care vă mai desparte de MINE.

De aceea MĂ dezvălui vouă. - Căci trebuie să știți cu toții că DUMNEZEUL și CREATORUL vostru dorește să vă îmbrățișeze cu o dragoste nemărginită, dar că dragostea nu suportă împotrivire. Vă vorbesc pentru a vă înfrânge împotrivirea - dar nu vă constrâng să MĂ ascultați. Veți simți dragostea MEA îndată ce auziți în voi glasul MEU. Veți fi atinși de un curent de putere care vă dovedește că EU sunt cel care vă vorbește. Dar dacă continuați să vă opuneți, efectul curentului de putere se diminuează - însă ia amploare dacă sunteți gata să-Mi primiți cuvintele.

Vreau să vă aduc lumină, vouă, celor încă întunecați în spirit. Vreau să vă pregătesc în așa fel, ca sferele luminii să vă poată primi. Dar aceasta este posibil numai dacă, crezând în MINE, vă hotărâți la fapte izvorâte din dragoste. Dacă Mă iubiți pe MINE, simțiți nevoia lăuntrică să fiți activi în dragoste, și, ca să învățați să Mă iubiți, vă dezvălui Ființa MEA. Pe pământ voi vorbiți de un "DUMNEZEU" de care vă temeți ca de o putere căreia îi sunteți deserviți, care vă poate nimici sau judeca - dacă mai credeți cât de cât în El. Deci nu-i dăruiți "DUMNEZEULUI" vostru dragostea pe care "EL" și-o dorește de la voi. EU însă vreau să fiu numai iubit, pentru că astfel suntem în relații mult mai bune, decât dacă vă e frică de MINE.

Vreau să primesc de la voi dragoste și MĂ ostenesc neîncetat pentru aceasta, însă voi veți iubi doar o ființă pe care o recunoașteți în perfecțiunea ei și sunteți convinși de dragostea, înțelepciunea și puterea ei. Și dacă pot să vă vorbesc EU însumi, vă convingeți curând de nesfârșita MEA dragoste, de neîntrecuta MEA înțelepciune și de puterea MEA nemărginită. Și atunci vă dăruiți MIE din dorința de a vă uni cu MINE pentru totdeauna.

Și astfel mereu vor răsună cuvintele dragostei MELE față de voi și vor căuta intrare în inima voastră. Vreau să-i fac fericiți pe cei care MI se dăruiesc de bunăvoie și să le deschid poarta mântuirii. Amin.

B.D.Nr.7767

9.12.1960

ÎMPLINIREA FĂGĂDUINȚEI LUI DUMNEZEU – ADEVĂRUL

Veți fi inițiați în adevăr de Spiritul MEU. Dacă EU însumi am rostit aceste cuvinte când am trăit pe pământ, înseamnă că există posibilitatea să vă aflați și voi în adevăr, deci nu puteți spune: nimeni nu știe care este și unde este adevărul, însă trebuie să vă ocupați serios cu problema felului în care ajungeți să cunoașteți adevărul.

Există un adevăr care este Incontestabil, care își are izvorul în MINE, "veșnicul adevăr" și care nu se schimbă niciodată. Trebuie să vă apropiați voi înșivă de acest izvor original al adevărului și să vreți să obțineți adevărul de acolo de unde își are obârșia: și anume de la MINE însumi. EU știu totul, cunosc toate corelațiile, nimic nu îmi este ascuns și vreau ca și voi să vă aflați în aceeași lumină ca MINE, ca să știți de unde ați pomit și ce țel aveți.

Semenii voștri însă nu pot să vă spună aceste lucruri, afară dacă au primit cunoașterea de la MINE. Mulți se cred cunoscători și vor să-și convingă semenii de ceea ce au obținut prin cercetarea minții, însă rezultatul gândirii lor nu corespunde adevărului câtă vreme ei nu MI se adresează MIE însumi pentru iluminarea gândirii lor - câtă vreme se folosesc numai de rațiunea lor. Și atunci pe bună dreptate se poate obiecta că nimeni nu știe care este și unde este adevărul.

EU însă, DUMNEZEUL vostru îl știu, și îl știe și acela căruia EU i-1 dezvălui. V-am spus că Spiritul MEU vă va introduce în cunoașterea adevărului. Iar cuvintele MELE sunt și vor rămâne adevărul. Însă aceste cuvinte ale MELE sunt prea puțin luate în seamă. - Oamenii nu își dau seama ce făgăduințe mari le-am făcut prin ele. Nu doresc de loc să fie inițiați în adevăr ci acceptă ca adevăr tot ceea ce le este oferit de semenii sau refuză din principiu totul ca fiind neadevărat.

În ambele cazuri este vorba de regres spiritual, căci fiecare om trebuie să aibă cunoștințe spirituale și de aceea fiecare om trebuie să dorească să primească cunoștințe spirituale adevărate. Deja această dorință înseamnă o apropiere de adevăr, căci nu îl las în întuneric pe omul dornic de lumină. EU însumi intervin și îi conduc gândurile astfel ca el să înceapă căutarea și să pornească pe drumul care duce la adevăratul izvor.

EU însumi îi ofer atunci adevărul, dacă nu direct, atunci prin solii MEI, pe care el va fi deja în măsură să-i recunoască drept soli ai MEI, căci EU nu aștept decât ca adevărul să fie dorit, pentru a-l putea dăruia. Vreau ca oamenii să trăiască în adevăr și ca Spiritul MEU să-i învețe îndată ce au bunăvoință. Atunci omul nu se mai îndoiește de adevărul a ceea ce primește de la Spiritul MEU și își va aduce aminte și de cuvintele MELE: ***"Vă trimit Mângâietorul, Spiritul adevărului, care vă va învăța adevărul și vă va aminti de tot ceea ce v-am spus."***

Aveți deci o piatră de încercare prin faptul că prin Spirit veți auzi aceleași cuvinte ca cele pe care le-am rostit când am trăit pe pământ. După aceasta vă puteți da seama cine este cel care vă vorbește și puteți crede cu toată convingerea că EU sunt ACELA care își îndeplinește făgăduința și vă învață prin Spiritul SĂU. Și veți recunoaște astfel deseori asemănarea cu cuvintele adresate de MINE însumi oamenilor.

Atunci trebuie să reflectați serios la fiecare cuvânt al MEU, pentru că acestea sunt cuvinte de la DUMNEZEU, care nu vor trece niciodată, chiar dacă trece cerul și pământul. Și crezând acum convins în aceste cuvinte ale MELE, pătrundeți din ce în ce mai mult în adevăr, pentru că trăiți după ele și simțiți efectul lor. Sunteți acum nu numai ascultătorii cuvintelor MELE ci le și înfăptuiți. Simțiți efectul dragostei care vă este mereu predicată prin cuvintele MELE și care acum vă dăruiește o lumină adevărată, astfel că creșteți continuu în cunoaștere pentru a dobândi din nou cunoașterea pe care ați pierdut-o. Vă aflați din nou pe deplin în adevăr, căci EU însumi vă învăț, așa cum v-am făgăduit. Amin.

INTRODUCERE ÎN CUNOAȘTEREA SPIRITUALĂ

Vreau să le dau oamenilor o învățătură ușor de înțeles. Dacă sunt încă cu totul lipsiți de cunoaștere și vor să primească o explicație adevărată, îi lămuresc la modul cel mai simplu. - Vă puteți da seama că EU nu am creat oamenii așa cum sunt, căci oamenii au multe lipsuri. Dacă vă gândiți la aceasta, vi se va părea îndoielnic ca o ființă cu desăvârșire perfectă, pe care o numiți DUMNEZEU, să fi creat o omenire atât de imperfectă. - Însă fiindcă voi nu v-ați putut crea pe voi înșivă, nici toată creația ce se vede, toate acestea trebuie să fie opera unei "puteri" - iar vouă vi se cere credința în ea.

Trebuie să existe un DUMNEZEU, un creator a tot ceea ce vedeți, care v-a creat și pe voi. Acest creator este perfect. Puteți găsi multe dovezi în viața pământească pentru aceasta. El v-a creat deci pe voi, oamenii, însă nu în starea în care vă aflați acum. El v-a dat ființă într-o stare de deplină perfecțiune. Sunteți produsul unei puteri creatoare de cel mai înalt grad de perfecțiune, care, ca și voi, e o ființă capabilă de gândire, însă e cu desăvârșire perfectă. **Ați fost deci creați perfecți.** Dar nu ați rămas în stare de perfecțiune pentru că aveți voința liberă, care putea să evolueze în orice direcție și putea deci să-și și lepede perfecțiunea și să se transforme în opusul ei.

Și asta ați făcut! - Ați părăsit CASA TATĂLUI vostru, v-ați îndepărtat de MINE, DUMNEZEUL și CREATORUL vostru. Ați refuzat dragostea MEA părintească și prin aceasta a-ți devenit fapte nefericite, căci fericirea ține de dragostea MEA nemărginită.

Însă dragostea MEA nesfârșită vă urmează și în adâncimile spre care v-ați îndreptat din liberă voință. - Dragostea MEA dorește să obțină întoarcerea voastră la MINE și de aceea nu vă lasă în starea nefericită în care vă aflați ci vă ajută să vă ridicați din nou din adâncimi, vă ajută să vă întoarceți din împărăția întunericului în împărăția luminii și să vă recâștigați fericirea de odinioară. Căci dragostea MEA vrea mereu să dăruiască fericire și de aceea nu se lasă până nu parcurgeți în întregime drumul reîntoarcerii la MINE.

Iar existența voastră ca oameni pe pământ e o foarte scurtă stație a acestui drum de reîntoarcere. Sunteți dotați cu rațiune, dispuneți de o voință liberă și judecată; puteți gândi, simți, voi și acționa ca atare. Dacă gândirea și voința vă sunt corecte, atunci ele sunt mereu pătrunse de dragoste. Atunci dragostea e cea care vă determină gândirea și voința, căci voința orientată corect îmi permite s-o îndemn la activitate pornită din dragoste. Activitatea izvorâtă din dragoste înseamnă apropierea de MINE, care sunt "veșnica dragoste", înseamnă retransformarea ființei voastre întoarse pe dos în ființă originală, care a luat cândva naștere din MINE în stare de deplină perfecțiune.

Deci voi oamenii aveți pe pământ o singură datorie și anume să trăiți în dragoste. Cu aceasta vă îndepliniți scopul vieții pământești, de a vă reuni cu "veșnica dragoste", astfel ca ea să vă poată dăruia din nou nespul de multă fericire, pentru a fi fericiți ca la început, în scopul acesta veți fi învățați de MINE însumi prin glasul conștiinței, prin glasul Spiritului, care mocnește ca scânteie în inima fiecărui om și care trebuie doar aprinsă prin fapte izvorâte din dragoste. Odată aprinsă, aceasta vă spune tot ce trebuie și ce nu trebuie să faceți și vă îndeamnă mereu la noi fapte ale dragostei.

Dragostea este substanța originală a ființei voastre. Dacă vreți să deveniți perfecți și să rămâneți în aceasta stare, dragostea trebuie să vă umple în întregime. Neglijând dragostea rămâneți imperfecti, fiind o generație așa cum o puteți vedea acum în lume: oameni fără dragoste, înfumurați, egoiști, care se gândesc numai la ei înșiși și niciodată nu se îngrijesc de semenii lor care trăiesc în mizerie.

Lipsa dragostei înseamnă și lipsa fericirii, înseamnă întunericul spiritului, lipsa

cunoașterii, slăbiciune și lipsă de Libertate. Căci omul nu MĂ recunoaște nici pe MINE, DUMNEZEUL și CREATORUL său și atunci nici nu pornește pe drumul care duce la MINE. Deși numai restabilirea unității cu MINE poate să-l facă din nou fericit.

Vă aflați pe pământ cu scopul acestei contopiri cu MINE. **Trebuie să atingeți din nou perfecțiunea la care ați renunțat cândva de bunăvoie.** Trebuie să vă retransformați ființa în dragoste substanța voastră originală - și prin această transformare să vă uniți din nou cu MINE. Atunci voi înșivă puteți dăruți și primi fără îngrădire dragoste, intrați în viața adevărată, veșnică. Ați devenit perfecți și sunteți prin urmare nespūs de fericți. Amin .

B.D. Nr.

6.11.1961

IMPORTANȚA CUNOAȘTERII

Mereu vă voi vorbi vouă, copiilor MEI, pentru că știu că aveți nevoie de cuvintele MELE, ca să vă dea puteri pentru drumul vieții. Să știți mereu că EU sunt prezent îndată ce un gând al vostru se îndreaptă către MINE, îndată ce doriți să fiți în legătură cu MINE. Iar dacă EU sunt prezent, și puterea MEA vă pătrunde.

Sufletul vostru are nevoie de această putere pentru a se maturiza și de aceea progresați mereu când MĂ lăsați să vă vorbesc. Atunci lumina care vă pătrunde e tot mai strălucitoare - ceea ce înseamnă o cunoaștere crescândă, din ce în ce mai profundă, înseamnă claritate în gândire și o voință bine orientată. Cuvintele MELE garantează acestea, căci lucrează în voi puterea care vine de la MINE și se manifestă prin înțelepciune crescândă.

Voi oamenii, trebuie să doriți cu toții lumina, trebuie să căutați să fugiți de întunericul spiritului și să cereți cunoaștere spirituală. Cât de neștiutori vă începeți viața pe pământ! Și chiar dacă mintea își începe activitatea - puteți pătrunde oare cu ea în domeniul spiritual? Rămâne beznă deasă în voi și toate noțiunile spirituale vă sunt nedezlegate și neclare, atât timp cât nu simțiți nevoia să primiți lămuriri asupra lor. Și în răstimpul acesta nu cunoașteți care este scopul vieții pământești, sunteți morți din punct de vedere spiritual, cu toate că - pământește - trăiți.

Cum vă puteți mulțumi cu lipsa oricăror cunoștințe despre cauza și scopul vieții voastre pământești? Vă mulțumiți numai cu viața fără lumina și cu țelurile pământești? Fără lumina nu sunteți fericiți. Voi înșivă trebuie să vă dați seama de insuficiența acestei stări, și să vă străduiți apoi spre lumina. De-abia după aceea vi se schimbă starea interioară și vă simțiți fericiți când vă sunt dezvăluite cunoștințe care vă lămuresc asupra scopului vieții pământești.

Trebuie să doriți o astfel de lumină și de aceea fiți atenți la cuvintele MELE. Dacă nu puteți încă să MĂ auziți direct, vă vorbesc prin solii MEI. Căutați să vă îmbogățiți cunoștințele spirituale. Aceste cunoștințe sunt lumina care vă lipsește când vă începeți viața ca oameni.

Ea însă poate fi aprinsă și atunci luminează clar în inimile voastre.

Căci Spiritul MEU transmite lumina micii scântei de dragoste care se află în voi ca parte din MINE și pe care voi trebuie s-o aprindeți trăind în dragoste. Deci, indiscutabil, dragostea vă dă înțelepciune și viața trăită în dragoste are ca efect obținerea cunoașterii profunde, căci lumina înțelepciunii izvorăște din focul dragostei.

Starea spirituală trebuie să vi se lumineze. Întunericul spiritual trebuie să dispară și trebuie să fiți capabili de înțelegerea legăturilor dintre lucruri. Trebuie să MĂ înțelegeți pe MINE, cât și guvernarea și activitatea MEA. Atunci veți putea da voi înșivă lămuriri, pentru că lucrez deja EU însumi în voi, deci gândiți, acționați și vorbiți după voința MEA.

Măsura cunoașterii determină gradul de maturitate al sufletului. Căci EU nu vă dau cunoștințe moarte, care vă sunt predate școlărește, ci vă dau cunoașterea vie, și numai aceasta

din urmă trebuie să înțelegeți prin cunoaștere. Vă dau înțelepciunea care izvorăște din MINE, DUMNEZEUL vostru și care nu poate fi dobândită altfel decât prin dragoste. Căci ea nu poate ajunge pe pământ altfel decât prin activitatea Spiritului - și nu poate fi percepută decât de o inimă care, fiindcă e plină de dragoste, permite s-o pătrundă strălucirea luminii.

Cunoașterea o dă numai dragostea și numai dragostea o înțelege în timp ce aceleași cunoștințe rămân moarte pentru cel care nu are dragoste.

Străduiți-vă cu toții ca și în voi să se aprindă lumina cunoașterii căci de-abia atunci vă apropiați din nou de starea luminii pure care v-a făcut fericiți la începuturi, și pe care trebuie s-o redobândiți pentru a fi din nou. Amin .

B.D 8205

24.10.1961

DEOSEBIREA DINTRE CUNOȘTINȚELE ÎNVĂȚATE ȘI CUNOAȘTEREA VIE

Gradul cunoașterii corespunde gradului de maturitate al sufletului vostru. Nu trebuie să confundați faptul de a ști cu faptul de a cunoaște. Pentru a ști ceva, vă folosiți de intelectul vostru. Puteți ajunge și pe aceasta cale la adevăr, dacă preluați cunoștințele de la cei care au ajuns deja la cunoașterea vie - la voi însă acestea încă nu sunt cunoaștere vie. De-abia când v-ați sporit dragostea până la un anumit nivel, puteți pătrunde în adevărata "cunoaștere". Atunci ea prinde viață, vă mijlocește lumină lăuntrică și prin aceasta vă redobândiți starea la care ați renunțat de bunăvoie schimbând lumina pe întuneric - pierzând prin aceasta orice lumina și cunoaștere. Deci nu e de ajuns să aveți cunoștințe dobândite școlare despre MINE și Ființa MEA, despre menirea vieții omenești și despre planul MEU de mântuire pentru readucerea Ființelor spirituale căzute.

Căci toate acestea nu le puteți înțelege până nu dați dovadă de acea măsură a dragostei care vă garantează lumina lăuntrică, activitatea Spiritului MEU în voi. Cunoașterea vie este un semn că însușirile divine, care zăceau îngropate în voi cat timp erați lipsiți de dragoste, ies din nou la iveală. Cunoașterea este lumina și trebuie s-o redobândiți ca să fiți din nou fericiți.

Aceasta presupune ca voi înșivă să doriți lumina în timpul vieții voastre pământești. Căci e posibil să duceți o viață în dragoste fără a simți nevoia cunoașterii. Atunci însă lumina cunoașterii vă inundă dintr-o dată, când, dezbrăcându-vă de trupul pământesc, intrați în tărâmul de dincolo.

Un om treaz în spirit știe să deosebească știința de cunoaștere. Cunoașterea rațională nu o consideră egală cu cunoașterea vie și știe de asemenea că adevărata cunoaștere necesită și un înalt nivel de dragoste. Toate acestea arată că voi oamenii trebuie să vă socotiți fericiți când prin dragoste sunteți introduși în cunoașterea profundă, ajungând prin aceasta la înțelegere. Căci aceasta înseamnă de la regăsirea stării în care va aflați la începuturi, când erați pătrunși de lumină și dragoste, când încă nu căzuserăți pradă întunericului, întuneric în care vă aflați ca oameni câtă vreme nu sunteți încă maturi, adică nu v-ați trezit încă din punct de vedere spiritual.

Niciodată nu-i pot face fericiți pe oameni prin lumina cunoașterii dacă ei nu îndeplinesc condiția care permite Spiritul MEU să lucreze în ei. Căci Spiritul MEU, fiind parte din MINE însumi, este cel care vă mijlocește aceasta cunoaștere, care vă dezvăluie cunoștințe pe înțelesul vostru. Aceste cunoștințe vă fac fericiți, fac să vi se lumineze starea spirituală, vă fac să înțelegeți cu claritate toate corelațiile, putând fi

considerate pe bună dreptate dovada unei maturități sufletești avansate.

Adevărata cunoaștere aduce mereu fericirea. Ea nu trebuie confundată cu grămada, cunoștințelor acumulate de oameni fără a le fi înțeles, dat fiindcă Spiritul MEU încă nu a putut lucra în ei - deși din punct de vedere intelectual ei și-au însușit aceste cunoștințe. Acestea rămân cunoștințe, moarte, lipsite de valoare, în ce privește maturizarea sufletului. Feriți-vă, să vă însușiți cunoștințe în acest fel, căci trebuie să duceți mai întâi o viață în dragoste, pentru ca aceste cunoștințe să devină vii.

Dragostea e necesară pentru că ea trezește spiritul la viață, iar acesta aprinde apoi în om adevărata lumină. De-abia acum cunoașterea devine înțelegere, de-abia acum atinge sufletul acel grad de maturitate care face să dispară întunericul spiritual. De-abia acum poate fi vorba de o lumină care iluminează omul pe dinăuntru și îi dă cunoștințe clare despre toate procesele spirituale, despre începutul și scopul final a tot ceea ce este, și despre sensul și scopul vieții omenești pe pământ.

Îndată ce omul a dobândit această cunoaștere, în-dată ce e în stare să înțeleagă el însuși totul, îmi înțelege și Ființa și are deplină înțelegere pentru veșnicul MEU plan de mântuire. Căci acum își dă deja seama de corelații, totul îi apare clar și limpede. Nu mai are alt scop decât acela de a-și redobândi starea de la început, când a fost fericit. Acum se străduiește cu întregul său cuget să se unească din nou cu MINE, tinde într-acolo de unde a pornit. Amin.

B.D. Nr. 7816

4.2.1961

NOȚIUNEA CORECTĂ DE DUMNEZEU

Prin Spiritul MEU vi se dezvăluie că nu există decât un singur DUMNEZEU - și că EU, DUMNEZEUL vostru M-am manifestat în Iisus Hristos, fiindcă EU sunt Spirit. Ființele create de MINE nu mă puteau vedea ca ființa delimitată, însă în Iisus Hristos am devenit un DUMNEZEU vizibil pentru toate fapăturile MELE. Astfel nu puteți vorbi pe de o parte de Iisus Hristos și de TATĂL pe de altă parte, căci Eu sunt unul cu EL. Când vorbiți deci de Iisus Hristos vorbiți de MINE, DUMNEZEUL și CREATORUL vostru, TATĂL vostru din veșnicie.

Spiritul MEU era deja în micuțul Iisus și imediat după nașterea LUI am făcut lucruri deosebite, pentru a da de veste oamenilor din jurul Lui că în acest copil se află Spiritul MEU. (Vezi Copilăria lui Iisus: <http://www.scribd.com/doc/3152998/JAKOB-LORBER-Copilaria-lui-Iisus>) Omul Iisus și-a dat viața pe cruce - însă trupul său, fiind spiritualizat, a înviat din morți - căci toate substanțele lui se uniseră cu MINE, Spiritul MEU pătrunsese trupul și sufletul, nu mai era, deci, nimic omenesc în el.

Cel care a înviat din morți a treia zi am fost EU însumi - Spiritul TATĂ dintotdeauna - DUMNEZEUL pe care ființele au dorit să-L vadă și care s-a manifestat acum sub forma lui Iisus Hristos. Acum Iisus Hristos este DUMNEZEUL vostru, căci EU sunt spirit, am devenit numai vizibil sub forma lui Iisus Hristos tuturor ființelor MELE. NU vă puteți face altă imagine despre MINE decât cea a Mântuitorului divin Iisus Hristos.

Și dacă vreți să MĂ chemați, dacă vreți să luați legătura cu MINE, atunci trebuie să vă adresați lui Iisus Hristos. Cu EL trebuie să purtați dialog, pe EL trebuie să-L recunoașteți ca TATĂL vostru de la începuturi. Atunci aveți o concepție corectă despre DUMNEZEU. N-aveți însă o concepție corectă dacă vă rugați la MINE separat ca

"Dumnezeu" și separat la Iisus Hristos ca "Fiul lui DUMNEZEU".

În omul Iisus a sălășluit un suflet care a fost "fiul" MEU - o ființă ieșită din MINE, într-un tot perfectă, care, atunci când a avut loc marea cădere a spiritelor, a rămas cu MINE.

Acest "fiu al lui DUMNEZEU" MI-a făcut posibil să MĂ întrupez în înveliș omenesc, astfel că a putut avea loc unificarea totală a Spiritului TATĂ existând din veșnicie cu Iisus Hristos. După aceea n-au mai existat separat două ființe, ci doar un singur DUMNEZEU. Căci spiritul dumnezeiesc, Ființa MEA originară a pătruns întregul înveliș omenesc, spiritualizându-l totodată.

Prin urmare era în întregime Spirit dumnezeiesc, era acel Spirit care luminează întregul infinit, care s-a manifestat doar într-o formă vizibilă pentru oameni, pentru ca aceștia să-și poată face o imagine despre ființa LUI, pentru a se putea uni cu EA. **Căci ceea ce a dus la căderea spiritelor a fost despărțirea lor de bunăvoie de MINE din cauză că nu au putut să MĂ vadă.**

În acest fel le-am creat din nou posibilitatea de a se uni cu MINE, făcându-MĂ vizibil pentru ele prin Iisus Hristos. Niciodată, deci, să nu MĂ despărțiți pe "MINE" de "Iisus Hristos" - căci EL și cu MINE suntem unul și cine îl cheamă pe EL, Mă cheamă pe MINE însumi, care sunt și am fost dintotdeauna și voi fi în vecii vecilor. Amin.

B.D. Nr. 750

21.1.1939

EU SUNT ÎNCEPUTUL TUTUROR LUCRURILOR!

Eu sunt începutul tuturor lucrurilor. - Țineți seama de aceasta când vă apare o cât de mică îndoială în ce privește crearea a tot ceea ce vedeți în jur și deasupra. Dacă am suficientă putere pentru a da viață din MINE la orice ființă, ce putere ar putea opune voinței MELE creatoare o voință distructivă la fel de mare? Ar trebui să existe un al doilea dumnezeu, care să-și manifeste puterea împotriva lucrării MELE.

Cel care și-L imaginează pe DUMNEZEU ca pe o ființă imperfectă, poate într-adevăr să-i mai alăture câțiva dumnezei, dar atunci încă n-are o concepție corectă despre adevăratul DUMNEZEU, care a creat și guvernează totul. Cine vrea să MĂ cunoască, trebuie să creadă, și, ca faptură creată, să MI se supună MIE, CREATORULUI și atunci i se va da lumină și în această lumină MĂ va vedea pe MINE ca stăpân al universului. Atunci va înțelege că nici o forță potrivnică nu poate să MI se opună, distrugând acolo unde EU creez.

Liberei voințe a omului îi este dată doar transformarea materială a suprafeței pământului, pentru a-și manifesta nevoia de a crea, pe care de asemenea i-am sădit-o în inimă. El poate să acționeze după cum crede de cuviință, este însă mereu nevoit să-și recunoască neajunsurile, fiind, mereu dependent de atotputernicia CREATORULUI și de forțele naturii, cărora nu li se poate opune din proprie voință.

Nimic nu este mai de înțeles decât dorința de a cunoaște în profunzime CREATORUL atotputernic, însă nimic nu este mai imposibil. Rațiunea omenească nici pe departe nu e suficientă pentru a MĂ cuprinde în toată Ființa MEA originară. Cu atât mai puțin i-ar reuși să MĂ specializeze - adică să introducă Existența și Ființa MEA în vreo formă care să i se pară acceptabilă gândirii omenești.

Aceasta este o încercare fără speranță care niciodată nu poate da un rezultat mulțumitor - afară de cea prin Iisus Hristos. Căci EU am fost - sunt - și voi fi mereu un Spirit

de nepătruns, care adăpostește în SINE tot ceea ce este în întregul univers, căruia i se supune toată creația, pentru că a luat naștere din EL, care este începutul și sfârșitul tuturor lucrurilor - SPIRITUL DRAGOSTEI din veșnicie în veșnicie. Amin.

B.D. Nr. 8275

17.9.1962

DUMNEZEU ESTE DE NEPĂTRUNS

Niciodată nu vă va fi posibil vouă, făpturilor MELE, să MĂ cercetați: nici chiar când, ajunși la cea mai deplină perfecțiune, puteți să creați și să lucrați alături de MINE, ca și copii ai MEI. Căci voi sunteți produsul veșnicei MELE puteri creatoare - pe când EU sunt însuși IZVORUL PUTERII, inepuizabil, nelimitat, revărsându-MĂ continuu în infinit. Dar sunt și o ființă, adică un Spirit care gândește cu cea mai deplină înțelepciune și lucrează după voința SA cu dragoste nețărnută, făcând nespun de fericit tot ceea ce creează. Sunt o ființă gânditoare, care face să apară noi creații. Puterea care izvorăște din MINE nu poate să rămână inactivă pentru că ea este Viață și dă naștere la Viață.

Atunci când voi, făpturile MELE, atingeți din liberă voință cel mai înalt grad de perfecțiune, devenind copii ai MEI, astfel că puteți să creați și să lucrați alături de MINE, pătrundeți și în cea mai profundă înțelepciune. Atunci dispuneți voi înșivă de lumină și putere. Acestea vă fac nespun de fericiți și le puteți folosi nelimitat în mod creator spre fericirea voastră. Puterea se revărsă continuu către voi din veșnicul izvor original, el însă este și în veci va rămâne de nepătruns pentru voi. Dar cea mai mare fericire e să vă știți mereu alimentați de el. De aceea MĂ veți iubi, iar dragostea voastră față de MINE va crește mereu. Mereu vă va fi dor de MINE și mereu MĂ veți simți în apropierea voastră. Și MĂ veți vedea prin Iisus Hristos.

Și totuși voi rămâne pentru voi o taină: căci ființei create în veci îi va fi imposibil să cerceteze Ființa care există dintotdeauna și va exista în vecii vecilor, căci ea este o scânteie numai din marea de foc a Dragostei MELE. Dar faptul că ea, ființa creată, știe că va fi întotdeauna hrănită de puterea dragostei MELE, că se află în legătură cu MINE și poate să se poarte cu MINE ca un copil cu tatăl său, că poate să-Mi vorbească și să lucreze împreună cu MINE - îi sporește mereu fericirea, și face ca dragostea ei față de MINE să devină tot mai profundă.

Dragostea e fericire. Dragostea e lumină. Dragostea e putere. Dragostea este dumnezeiescul care face ca fiecare ființă să devină ea însăși un dumnezeu, pentru că dragostea dă o perfecțiune tot mai deplină. Și că toate acestea nu au limită e o nebănuită fericire pe care o dăruiesc mereu făpturilor MELE. Acest lucru poate fi înțeles numai în stare de perfecțiune, când ființa creată de MINE s-a îndumnezeit și a devenit copilul MEU. Atunci ea știe că EU în veci rămân de nepătruns. Totuși se va strădui mereu să se apropie de MINE, căci simte că faptul acesta o face fericită, își află fericirea în dragostea MEA împărtășită. Fapt pe care voi oamenii nu-l înțelegeți încă, pentru că încă nu sunteți perfecți. Totuși trebuie să vă faceți o noțiune despre veșnicie, pe care cândva s-o înțelegeți. Aflați deci, că într-o bună zi această Ființă de o supremă perfecțiune își va atinge scopul și va putea dăruia întregii creații o fericire nețărnută. Aceasta să vă fie un stimulent pentru a vă strădui fără oprire să deveniți desăvârșiți, căci astfel veți fi peste măsură de fericiți.

Cu toate acestea este și va rămâne pentru voi de neînțeles, că EU MĂ aplec atât de mult la voi, făpturile create de MINE, vorbindu-vă. Că veșnic voi rămâne de neatins pentru voi și

totuși îmbrățișez cu cea mai mare dragoste fiecare faptură și o ridic spre MINE. Că MĂ străduiesc să vă fac să MĂ înțelegeți, să-Mi înțelegeți Ființa, pentru a vă câștiga dragostea. Căci EU pot să MĂ unesc numai cu dragostea. Deci această legătură a dragostei e necesară pentru ca odată să vă pot face fericiți.

Cea mai desăvârșită Ființă - cel mai mare Spirit al infinitului - însuși veșnicul izvor al puterii și luminii caută legătură cu voi, faptele create de EA și pentru aceasta vă adresează cuvântul. Se apleacă la cel mai mic, pentru a-l ajuta să se ridice. Iar acest Spirit nu-i nimeni altul decât EU, TATĂL vostru ceresc.

Puteți acum înțelege dragostea MEA? Niciodată această dragoste a MEA nu se va micșora, căci dragostea e nelimitată și caută să dăruiască fericire tuturor fapturilor care au luat cândva ființa din MINE. Amin .

B.D. Nr. 8622

21.9.1963

DUMNEZEU ESTE O FIINȚĂ

Credeți-MĂ, că niciodată nu veți putea înțelege până la capăt Ființa MEA. Ce sunt EU la origine, nu vi se poate explica pentru că gândirea voastră are limite și nu poate cuprinde ceea ce este nelimitat - iar Spiritul pentru care ați alcătuit noțiunea de DUMNEZEU este nelimitat. Ce anume este acest Spirit, iarăși nu puteți înțelege, pentru că EL nu există în vreo formă, iar voi vă reprezentați tot ce există sub diverse forme, cu atât mai mult când e vorba de o ființă cu voință gânditoare.

Eu, ca Spirit originar, exist, însă nu pot fi imaginat sub nici o formă. Sunt o putere nelimitată, cu acțiune nelimitată. Această putere pătrunde tot universul, cuprinde fiecare creație materială și spirituală și acționează întotdeauna printr-o ordine a legilor. Căci o voință care gândește, cârmuiește această putere cu dragoste și înțelepciune conform unui plan.

Această "voință gânditoare" vă îndreptățește să MĂ imaginați ca fiind o Ființă, dar să nu-MI dați nici o formă, ci gândiți toată creația vizibilă și cea spirituală ca fiind pătrunsă de puterea dragostei MELE. Puteți deci intra pe calea gândului în legătură cu MINE, pentru că EU sunt o Ființă care gândește.

Ființa MEA, Spiritul MEU, Dragostea MEA, Puterea MEA - toate sunt același lucru. Puterea care umple totul este DUMNEZEU. Dragostea în sine este DUMNEZEU. Spiritul este DUMNEZEU. Și totuși acest DUMNEZEU este o Ființă, căci o voință care gândește, hotărăște cum se manifestă Dragostea, Puterea, Spiritul și determină toată guvernarea și activitatea MEA. Iar dacă puterea dragostei MELE se revarsă în nenumărate scântei - fiecare scântei este ceea ce sunt EU însumi: un spirit, de aceeași natură cu MINE, dar în miniatură. Totuși e plină de putere, dat fiindcă și ea e purtătoarea veșnicei DUMNEZEIRI: căci nu și-ar putea menține existența de n-ar fi continuu străbătută de puterea dragostei MELE.

Astfel omul poate să-și imagineze că îi sunt asemănător, voi toți fiind copii ale MELE. Totuși sunteți ființe limitate. Sunteți doar o parte din MINE, parte care, atât timp cât sunteți încă imperfecți, trebuie considerată limitată. Când veți redeveni perfecți, așa cum ați fost la început, va avea loc contopirea cu MINE. Și atunci mai degrabă vă veți putea face o idee despre ceea ce este DUMNEZEU, cu toate că, în toată profunzimea ființei MELE sunt și mereu voi rămâne de nepătruns. Atunci însă nu vă veți mai folosi de criterii limitate, cum o faceți ca oameni, gândind din această cauză deseori greșit.

Sunt Spirit, adică o Ființă de neperceput pentru simțurile omenești, care cu toate acestea există. Sunt o ființă pentru că tot ceea ce creez are un sens și o menire, puteți deci deduce din această existență unei puteri care gândește și are voință. Intrați deci în legătură cu această putere de necontestat! Căci de-abia această legătură, și mai ales această uniune vă face să vă dați seama că proveniți din aceeași substanță originară.

Iar când vă vorbește, nu se adresează învelișului vostru exterior, corpului, ci celui care sălășluiește în înveliș și vă caracterizează ca făpturi după chipul lui DUMNEZEU: spiritului vostru, care v-a fost dat de MINE și care este partea din MINE pe care ați respins-o odinioară. Acum l-am pus din nou în voi - ca mică scânteie - pentru viața omenească. Cu alte cuvinte: MĂ adresez părții nemuritoare din voi, vorbesc cu ceea ce îmi aparține, cu ceea ce se află - ca scânteie iscată din MINE - ascuns în învelișul trupului omenesc. Aceasta iarăși e o dovadă că doresc să MĂ regăsesc în voi, făpturile create de MINE - și de aceea rămâneți inseparabil legați de MINE, pentru că Spiritul MEU este indivizibil. **Iar puterea dragostei MELE vă întreține existența și nu puteți pieri niciodată, căci sunteți putere revărsată din MINE**, care, după veșnica lege, trebuie să se reîntoarcă la izvorul de putere de unde a pornit. De-abia ajunși în stare de perfecțiune veți putea înțelege toate acestea. Atunci nu veți mai avea o gândire limitată și veți ști și faptul că EU sunt o Ființă., căreia îi dăruieți toată dragostea voastră. Veți ști atunci și că EU sunt însăși DRAGOSTEA și veți înțelege și de ce nu ați putut pricepe ca oameni toate acestea.

Cât nu sunteți încă desăvârșiți, EU - adică Spiritul MEU și dragostea MEA - nu pot să vă iau cu totul în stăpânire și până atunci nu pot să pătrund în voi în așa fel, ca să vă luminez pe deplin. Lucrez însă în voi în măsura în care aceasta este posibil, în măsura în care îmi permite starea de maturitate la care ați ajuns - dăruindu-vă tot mai multă lumină, pentru ca odată să atingeți perfecțiunea. Amin.

B.D. Nr. 8265

6.9.1962

POATE FI DOVEDITĂ EXISTENȚA LUI DUMNEZEU?

Niciodată nu vi se va putea dovedi existența MEA, altminteri ați fi supuși unei constrângeri la credință. Voi însă, în viața pământească trebuie să ajungeți din liberă voință la lumină și la cunoașterea MEA, ceea ce vă și este cu putință. Nu trebuie decât să gândiți, căci tot ceea ce vă înconjoară vă poate dovedi existența unui DUMNEZEU și CREATOR. Și chiar dacă la început căutați să negați existența unei FIINȚE DUMNEZEIEȘTI, trebuie să admiteți existența unei energii care se manifestă în întreaga creație. Existența acestei energii deci nu puteți s-o negați, așa cum nu puteți nega nici acțiunea legilor și finalitatea lucrurilor create care vă înconjoară și care dovedesc de asemenea existența unei energii dirijate de o voință. Iar din aceasta se poate conchide existența unei ființe care gândește.

Scopul vieții voastre pământești este restabilirea legăturii cu această Ființă - altfel ar fi indiferent dacă voi MĂ considerați sau nu pe MINE ca fiind această energie sesizabilă vouă. Căci nu v-ați adresa unei energii pentru a restabili legătura cu ea. Însă imediat ce stați pe gânduri în mod serios, cu voința fermă de a afla adevărul EU MĂ dezvălui vouă ca ființă, ca DUMNEZEUL și CREATORUL vostru. Dacă însă vă este indiferent, cui îi datorați viața voastră ca oameni, atunci vă lipsește și voința serioasă și astfel nu veți ajunge niciodată la lumină (cunoaștere) lăuntrică.

Apoi ar mai trebui să vă pună pe gânduri și ființa voastră omenească. Căci nimeni dintre

voi nu poate să creeze o ființă cu capacitate de gândire, conștiință și liberă voință. Deci voi înșivă trebuie să vă aveți originea într-o ființă similară vouă, care însă spre deosebire de voi, e cu desăvârșire perfectă. Deci și această ființă trebuie să aibă conștiință de sine, capacitate de gândire și voință. Iar această ființă acționează cu DRAGOSTE, cu neîntrecută ÎNTELEPCIUNE și PUTERE.

Nicicând deci nu vă puteți considera un produs întâmplător al unei energii, căci, de n-ar fi energia aceasta cârmuită de o voință, s-ar manifesta mereu în mod elementar - adică distructiv, niciodată însă constructiv - fapt contrazis de legile și menirea creației. Existența MEA nu vă poate fi dovedită, însă fiecărui om care gândește, creația constituie o dovadă convingătoare a existenței unei Ființe atotputernice, chiar dacă nu poate să-și facă o imagine și nu poate să-și facă o noțiune corectă despre ea. El (omul) se află la așa de mare depărtare de MINE, încât spiritul îi este cu totul întunecat - urmare a căderii în adânc, care l-a prădat de toată lumina.

Dacă unui astfel de om i se dau cunoștințe despre MINE ca Spirit suprem și cel mai desăvârșit al nemărginirii, atunci iese la iveală împotrivirea lui față de MINE: vrea să-Mi nege existența cum a făcut-o odinioară când a respins lumina dragostei MELE, căzând pradă întunericii spiritual. El însă în viața pământească trebuie să se salveze de întuneric, trebuie să vrea să se lămurească asupra propriei sale ființe și a originii sale.

El trebuie să aibă bunăvoința de a merge pe drumul cel bun, adică de a primi învățătură de la cei în măsură să-l lumineze.

Unui spirit total întunecat îi va lipsi însă dorința de a afla adevărul și va respinge orice lămurire din cauza sentimentului de vinovăție pe care i-l trezesc cunoștințele despre DUMNEZEUL și CREATORUL său, căruia i se împotrivesc. De aceea nu are sens să încerci să convingi semenii despre existența unui DUMNEZEU atotputernic, decât atunci când ei înșiși doresc aceasta. Oamenii care nu doresc decât să nege, nu pot fi învățați și nu trebuie irosite puterile asupra lor, pentru că singură voința lor hotărăște dacă vor sau nu să găsească drumul de ieșire din întuneric.

Omul trebuie să-și dea seama și fără dovezi de existența unui DUMNEZEU și CREATOR; ceea ce se și întâmplă dacă se străduiește să ducă o viață în dragoste, deoarece prin aceasta se stabilește legătura cu MINE și apare la el dorința de a cunoaște adevărul. Atunci **Ființele-lumină, cărora le este încredințat spre îngrijire, îi influențează gândirea, cârmuind-o, astfel că împotrivirea lui față de MINE începe să scadă, îi sunt de ajutor și intervențiile prin rugă a semenilor, căci acestea mereu au ca efect întărirea voinței.** Amin.

B.D. Nr. 7828

17.12.1961

DUMNEZEU ESTE UN SPIRIT CARE S-A MANIFESTAT ÎN IISUS HRISTOS

Să nu vi-L închipuiți pe DUMNEZEUL și CREATORUL vostru ca fiind o ființă limitată, și nu căutați să-i dați vreo formă, pentru că astfel vă faceți o imagine greșită despre EL. Ființei MELE care este cu desăvârșire perfectă și deci nemărginită, niciodată nu i-ar corespunde forme limitate. Căci EU sunt un Spirit nesfârșit, care cuprinde și pătrunde totul.

Făpturile create de MINE nu vor putea niciodată cerceta ființa MEA. Deși au luat ființă din MINE în stare de absolută perfecțiune - ca ființe individuale - ele sunt doar scântei de dragoste revărsate din eterna mare de foc a dragostei MELE, și n-ar suporta să vadă veșnicul IZVOR DE LUMINA și PUTERE. De M-aș arăta în fața lor în toată plenitudinea luminii

MELE, ar pieri de prea multa strălucire.

Dar nici nu-i nevoie să vă faceți despre MINE altă imagine decât cea a Mântuitorului dumnezeiesc Iisus Hristos. Căci prin EL, am devenit pentru voi un "DUMNEZEU vizibil", în EL s-a manifestat Spiritul veșnic și nemărginit, în EL MĂ vedeți pe MINE și MĂ puteți vedea la față. Deci, de dragul vostru, al fapturilor născute din DRAGOSTEA și PUTEREA MEA, EU însumi MI-am dat o formă. Veșnicul Spirit care umple nemărginirea a pătruns cu totul aceasta formă, care a devenit astfel un DUMNEZEU vizibil pentru voi. Cu toate acestea EU guvernez și acționez în continuare în toată nemărginirea, nu sunt deci o ființă limitată. Am devenit doar, prin forma IISUS, ușor de imaginat pentru voi. Căci încă sunteți ființe limitate, departe de a fi perfecți - iar EU MĂ îngrijesc de voi pe măsura stării voastre.

Dar și Ființelor spirituale aflate la cel mai înalt grad de perfecțiune le sunt și le voi rămâne o taină fără sfârșit - ceea ce e însă un prilej de a le spori fericirea. Căci astfel copiii MEI se pot mereu strădui către MINE, iar EU pot să-i fac mereu fericiți, îndeplinindu-le dorința - și totuși ei niciodată nu MĂ pot atinge, dar MĂ pot vedea la față prin Iisus Hristos.

Pentru voi și aceasta este un mister - de-abia ajunși în starea luminii veți începe să-1 înțelegeți fără a pătrunde totuși în taina Ființei MELE până la capăt. Pare că sunt nesfârșit de departe și totuși sunt atât de aproape, cât poate fi de aproape un tată de copilul său. Conștiința acestui fapt vă face fericiți, dragostea vă sporește continuu, fiind totodată prilej de fericire, pentru că mereu își află împlinire.

Aprindă-se, deci, din ce în ce mai fierbinte dragostea voastră față de Iisus Hristos! În EL puteți să-L recunoașteți pe TATĂL vostru din veșnicie, prin EL vă pregătesc o fericire fără seamăn. Căci prin EL pot să fiu acum aproape de copiii MEI, cu toate că existența MEA nu este legată de forme, și umplu toată nemărginirea cu lumina și puterea MEA, iar Ființa MEA este și va fi mereu o taină de nepătruns. Voi, fapțurile MELE căutați-MĂ și MĂ veți găsi în Iisus, căci pe EL MI L-am ales ca formă, care M-a adăpostit. Și această formă cândva omenească s-a spiritualizat cu totul, rămânând vizibilă pentru orice ființă care a ajuns la gradul de maturitate care permite vederea spirituală.

Deci vedeți Spiritul MEU din veșnicie, când îl vedeți pe Iisus Hristos, pentru că EL și cu MINE suntem UNUL. **Când îl vedeți pe EL, îl vedeți pe TATĂ, căci am vrut să fiu vizibil pentru voi, pentru a, vă câștiga toată dragostea, însă în deplinătatea luminii și puterii MELE niciodată nu MĂ puteți vedea fără a pieri.** EU însă doresc să creez și să lucrez alături de copiii MEI, deci să MĂ și arăt lor, pentru a le spori fericirea. Și vreau să am parte de dragostea lor și de aceea să țin mereu aproape de ei. Amin.

B.D. Nr. 8541

26.6.1963

CREDINȚA ÎN DUMNEZEU PRIN IISUS HRISTOS

Doar atât trebuie să faceți: să credeți în MINE și s-o Luați pe drumul către MINE când sunteți la necaz. Refugiați-vă la MINE ca un copilul la tatăl său, care vă va ocroti la orice necaz spiritual și pământesc, pentru că v-ați încredințat LUI. Mereu vă atrag atenția să Luați legătura cu MINE fie în gând, fie prin fapte izvorâte din dragoste sau prin rugăciune, și atunci nu vă mai pierdeți, căci legătura cu MINE vă garantează ajutorul MEU pentru a vă elibera de dușmanul MEU și a vă reîntoarce la MINE, la cel de la care ați pornit odinioară.

Deși nu poate fi dovedită existența unui DUMNEZEU și CREATOR - credeți totuși în EL. Și dacă credeți, veți găsi de la sine în tot ceea ce vă înconjoară mărturiile care îmi dovedesc existența. Reflectând la acestea, puteți ajunge de la sine la credința în MINE. Numai să nu

treceți prin viață fără a gândi, ca nu cumva să nu vedeți decât lumea și să credeți că viața voastră pământească este un scop în sine.

Puneți-vă mereu întrebarea, de ce în cu ce scop vă aflați pe lume, pentru a vă ocupa apoi și de gândurile referitoare la existența unui DUMNEZEU și CREATOR. Unde acestor gânduri vor fi mereu în preajma voastră, dar fiindcă scopul și țelul vieții voastre pământești este tocmai ca voi să recunoașteți existența unui DUMNEZEU și CREATOR - și să vreți de asemenea să luați legătura cu EL.

Atunci, DUMNEZEUL și CREATORUL vă cuprinde în EL, pentru a nu vă mai lăsa să cădeți vreodată. EL vă va da și cunoașterea referitoare la Iisus Hristos, mântuitorul vostru. Căci la EL trebuie să ajungeți pentru a scăpa de slăbiciunile voastre, pentru ca ridicarea să vă fie asigurată. Căci, cu toate că MĂ recunoașteți, aveți prea puțină putere a voinței, pentru a vă strădui în mod serios să ajungeți la MINE - **sunteți prea slabi pentru aceasta din cauza păcatului de odinioară de a vă fi depărtat de MINE**. Și pentru ca voința să vă devină mai puternică, omul Iisus a murit pe cruce ca să obțină pentru voi - ca dar al îndurării - întărirea voinței.

EU însumi v-am venit în ajutor în mizeria voastră spirituală - **urmare a păcatului originar** - EU însumi am dus la bun sfârșit opera mântuirii în omul Iisus, pentru a vă răscumpăra păcatul. Acum vă e deschis drumul de întoarcere la MINE - dacă cereți putere de la Iisus Hristos, dacă îi depuneți la picioare datoria păcatului vostru și vă arătați dorința serioasă de a vă reîntoarce la TATĂL vostru, care și-a luat lăcaș în Iisus, unindu-se cu EL pentru totdeauna. Dacă credeți în DUMNEZEU, fie ca și creator, fie ca mântuitor, niciodată nu trebuie să vă gândiți la DUMNEZEU separat de Iisus Hristos. Căci DUMNEZEU și IISUS sunt unul. DUMNEZEU s-a servit de un înveliș exterior omenesc, numit de oameni "Iisus", în care sălășluiesc EU în toată plenitudinea MEA.

EU am creat totul. Forma omenească Iisus tot din MINE a luat ființă. EU însumi MI-am ales-o drept înveliș, pentru a MĂ putea afla printre oameni, și voi, oamenii, ați luat ființă din voința MEA, dar v-ați despărțit odinioară de MINE din proprie voință, renunțând de bunăvoie la dragostea MEA. Legătura cu MINE însă o poate stabili numai dragostea. Omul Iisus era cu totul pătruns de dragoste. ÎL umplea deci dragostea, care e însăși substanța MEA originară, astfel că era însuși DUMNEZEU în ființa LUI. Dar învelișul care L-a purtat a fost omenesc până când și l-a spiritualizat, putându-se alătura astfel sufletului SĂU dumnezeiesc, astfel că n-a mai rămas în EL nimic omenesc, când a săvârșit opera mântuirii.

De aceea cine MĂ recunoaște în Iisus, s-a și salvat de întuneric, căci "Lumina însăși" îi ridică acum în înalt, deoarece EU însumi sunt LUMINA. Și pentru că ea l-a umplut cu desăvârșire pe omul Iisus, strălucirea ei a răzbătut până la pământ. Doresc să vă dăruiesc tuturor această rază de lumină, însă mai întâi trebuie să vă deschideți inimile și să vă îndreptați gândurile către cel care v-a creat. Voința aceasta trebuie să vină de bunăvoie de la voi - și atunci dragostea MEA milostivă vă cuprinde și se face totul ca să primiți cunoștințe corecte despre Iisus Hristos. Și dacă ÎL recunoașteți ca Fiu al lui DUMNEZEU și Mântuitor al lumii, care a devenit una cu MINE, niciodată nu vă mai puteți pierde. Amin.

B.D. Nr. 5744

11.8.1953

CELOR CARE NEAGĂ EXISTENȚA LUI DUMNEZEU

MĂ adresez acum celor care încă nu s-au putut decide, care sunt dispuși să creadă, dar nu pot încă să-Mi recunoască existența cu convingere. MĂ adresez celor care încă opun cunoașterea intelectuală celei oferite de reprezentanții MEI pe pământ; celor care mai întâi vor dovedi pentru toate. Și cred că prin gândire intelectuală pot să ajungă la cunoaștere sau pot să combată totul. Dar știința lor omoară spiritul - căci ceea ce se cheamă adevărul cunoștințelor înalte nu poate fi dovedit pentru că în viața pământească nu este permisă constrângerea la credință - și nici nu poate fi cercetat pe cale științifică. De aceea nici cea mai ageră minte omenească nu oferă garanția gândirii corecte în domeniu spiritual.

Vouă, oamenilor, vreau să vă pun întrebarea: în ce categorie a operelor create vă încadrați pe voi înșivă? Nu vă dați seama că sunteți singurele ființe capabile de a gândi și a trage concluzii, pe când toate celelalte fapte ale creației nu au această capacitate? Chiar și numai din aceasta puteți trage concluzia că ați fost creați de o putere care e de asemenea capabilă de gândire și în același timp e infinit de puternică - căci voi înșivă, în ciuda capacității voastre de gândire nu puteți crea ființe gânditoare. Urmașii nu vi-i puteți considera dovedi, pentru că nu i-ați "creat", ci v-ați supus legilor existente ale naturii - care la rândul lor constituie de asemenea dovedi ale existenței cuiva care a creat legile.

Apoi gândiți-vă: sunt forțele naturii capabile să gândească? Pot ele să creeze ființe capabile de gândire, al căror organism să fie mărturia unei înțelepciuni supreme? Nu trebuie atunci să recunoașteți că aceste forțe ale naturii aparțin unei ființe care poate să gândească și să vrea cu desăvârșită înțelepciune și care, deci, poate să creeze forme corespunzătoare scopului și să le dea viață? Astfel privind lucrurile, nu este însăși lumea creată o dovadă satisfăcătoare până și pentru mintea cea mai ageră? Sau puteți dovedi inexistența unei astfel de ființe atotputernice? Sau puteți aduce măcar pe departe o dovadă că o "forță" dă ființă la creațiuni ordonate - afară dacă nu e dirijată de om?

Dați numai o dată frâu liber unei forțe! Rezultatul vă va îngrozi - nicidecum nu vor lua naștere creațiuni pe care să le puteți admira pentru ordinea și pentru conformitatea cu scopul lor.

Deci prin puterea gândirii puteți să vă dați seama de existența unei ființe supreme, pe care trebuie s-o considerați ca fiind veșnicul CREATOR. Nu vă onorează de loc să negați existența acestei Ființe și să-i declarați activitatea vizibilă în lumea creată de EA drept manifestarea unei forțe nederijate - deci să puneți la baza creațiunii ceva inconștient care acționează orbește. O astfel de explicație nu este de loc dovadă unei gândiri folosite corect. Este mai degrabă un subterfugiu îndărătnic pe care îl căutați pentru că nu vreți să recunoașteți existența unui DUMNEZEU. Căci unde există o cât de mică bunăvoință, sunt chibzuite mai întâi ambele posibilități - iar după aceea oamenii optează îndeobște mai degrabă pentru acceptarea decât pentru respingerea ideii, că puterea care își vestește existența în lumea creată este o ființă.

De-ați ști ce repercusiuni grave are asupra sufletului vostru refuzul și negarea ființei lui DUMNEZEU, ați înțelege de ce doresc să vă dau lămuriri, ca apoi voi înșivă să vă puteți îndrepta gândurile rătăcite în direcția cea bună - ca să puteți crede ceea ce vi se pare inacceptabil cât timp judecați unilateral, crezând că puteți cunoaște realitatea prin puterea rațiunii.

Dar credința într-un DUMNEZEU și CREATOR e necesară pentru a stabili legătura cu EL. **Căci stabilirea legăturii cu EL este scopul și țelul propriuzis al vieții pământești. - Altminteri nu vi s-ar fi permis să vă întrupați pe pământ, acesta fiind creat numai în acest scop: ca omul să restabilească acea comuniune cu DUMNEZEU, la care a renunțat cândva din liberă voință.**

Negând însă existența unui DUMNEZEU vă depărtați și mai mult de MINE. Vă opuneți

iarăși din liberă voință - ceea ce are ca urmare o soartă îngrozitoare în lumea de dincolo, sau chiar un înnoit surghiun în materie la sfârșitul acestui pământ.

Iată de ce doresc să vă vorbesc și să vă fac să cădeți pe gânduri înainte de a fi prea târziu. Oricât de bogate v-ar fi cunoștințele pământești pătrundeți garantat într-o cunoaștere mult mai profundă dacă vă încredințați Celui care v-a creat și care dorește să fie recunoscut ca DUMNEZEUL și CREATORUL vostru dintotdeauna, ca apoi să poată fi alături de voi, ajutându-vă. Amin.

B.D. Nr. 7624

17.6.1960

DIVERSE DOVEZI ALE EXISTENȚEI LUI DUMNEZEU

Eu vă ușurez credința în MINE, dacă aveți bună voință, căci vă dau dovezi clare ale existenței și activității MELE, astfel că MĂ puteți recunoaște și puteți crede cu convingere. Astfel tot ce vă înconjoară, întreaga creație e o dovadă a existenței MELE. O mărturie despre MINE sunt și cuvintele MELE venite de sus, care se adresează tuturor oamenilor dispuși să creadă. Căci omul trebuie să aibă mai întâi bunăvoința de a crede și atunci va și putea să creadă.

Bunăvoința îi deschide ochii, urechile și inima - și astfel va putea vedea nenumărate dovezi ale existenței MELE. Căci EU însumi MĂ dezvălui omului cu bunăvoința - MĂ apropii de el și îl fac să MĂ recunoască. Deci nimeni nu va putea spune că îi e cu neputință să creadă - căci îi lipsește doar bunăvoința - iar constrâns la credință nu poate fi nici un om. Voința lui încă îmi e cu totul nesupusă, căci negarea lui DUMNEZEU dovedește că omul se află încă cu desăvârșire sub influența păcatului originar, că încă nu i-a cedat împotrivirea de odinioară față de MINE și atunci voința nu-i poate fi înfrântă cu forța.

Totuși cât îi durează viața pământească MĂ ostenesc continuu pentru a-i îmbuna voința, dezvăluindu-i-MĂ în fel și chip în repetate rânduri. Deci MĂ poate recunoaște oricând, dacă își schimbă voința. Fiecare om poate dobândi credința în MINE, căci, aflându-se în sânul lumii create de MINE, operele naturii îi vorbesc neconținut. El nu trebuie decât să gândească asupra lor.

B.D. Nr. 4541

17.6.1960

EXISTENȚA LUI DUMNEZEU - ÎNȚELEPCIUNEA LUMEASCĂ

Oamenilor de știință ai lumii adesea le vine greu să creadă în DUMNEZEU, pentru că judecata lor e nevoită să-și tragă concluziile pe baza unei cunoașteri care nu corespunde întru totul adevărului. Deja niște vederi greșite în ce privește evoluția pământului duc la o concepție eronată - și atunci e greu să admiți existența unui creator veșnic - a unei ființe care ar trebui să fie recunoscută de oameni după manifestarea puterii ei. Știința caută să dovedească totul - iar acolo unde această nu este posibil, nu-și recunoaște neputința ci pur și simplu neagă ceea ce este inaccesibil cercetărilor ei. Pornește deci de la o concepție greșită și până la urmă drumul către DUMNEZEU poate fi găsit doar cu greu, chiar dacă omul are bunăvoință.

Fiecare știință ar trebui să înceapă cu clarificarea existenței lui DUMNEZEU, care, ce-i drept, nu poate fi dovedită, însă poate fi crezută, și aceasta cu toată convingerea. Atunci orice muncă de cercetare ar merge repede și ar avea rezultate bune. Însă pentru a ajunge să creadă cu convingere, omul trebuie să renunțe la agerimea minții sale și să se dăruiască simțirii inimii. El trebuie să lase deoparte orice știință și trebuie să accepte să fie învățat ca un copil, din interiorul

său. Adică trebuie să accepte ca realitate ceea ce dorește sau își imaginează prin simțirea sa - trebuie oarecum să viseze cu ochii deschiși. Atunci mereu va întrezări prezența unui DUMNEZEU, care conduce și cârmuiește totul, despre care va ști că îl ține și pe el.

Dorința cea mai lăuntrică a omului este și va rămâne ca DUMNEZEU să-și exercite marea putere asupra lui, numai că gândirea lumească încearcă să înăbușe această dorință. **Căci minții îi vorbește și cel care vrea să-L dea la o parte pe DUMNEZEU.** Acesta nu poate să vorbească inimii oamenilor și de aceea caută cu atât mai mult să influențeze gândirea lor. - **Prin inimă vorbește DUMNEZEU, iar prin rațiune dușmanul LUI,** afară de cazul când inima este mai puternică și atrage rațiunea de partea ei. În cazul din urmă este posibilă cunoașterea lui DUMNEZEU și pe calea gândirii. Atunci inima și mintea se îndreaptă împreună spre veșnica DUMNEZEIRE. Atunci și știința are un alt fundament, trage alte concluzii, care de astă dată nu mai sunt eronate. Căci îndată ce o cercetare științifică pornește cu credința în DUMNEZEU, va avea parte de reușită, indiferent de domeniul abordat. Atunci știința și credința nu se mai află în contradicție, ci se întregesc reciproc. Pentru că știința e scutită de erori de-abia când se află în armonie cu credința în DUMNEZEU, în Ființa atotputernică, înțeleaptă și plină de dragoste, care cârmuiește tot ce a fost, este și va fi în vecii vecilor. Amin.

B.D. Nr. 7665

4.8.1960

EXISTENȚA LUI DUMNEZEU NU E VOIE SĂ FIE DOVEDITĂ

Puterea dragostei MELE se revarsă în fiecare inimă omenească, dacă se deschide de bunăvoie s-o primească. Puterea dragostei MELE face să se aprindă în om scânteia spirituală, țâșnind ca flacăra spre MINE, SPIRITUL-TATĂ din veșnicie. Atunci drumul către MINE e liber, fiind croit de dorința omului de a fi luminat de MINE, de puterea dragostei MELE. Sau: cine are atitudine pozitivă față de MINE, cine crede în MINE, acela primește și puterea dumnezeiască a dragostei MELE și atunci face progrese în dezvoltarea sa.

Deci omul trebuie să creadă mai întâi într-un DUMNEZEU și CREATOR și să-și dea seama că este o făptură creată de MINE. De-abia după aceea se va putea trezi în el dorința de a intra în legătură cu MINE, deschizându-MI-se, fiind deci dispus să se lase luminat de puterea dragostei MELE. E nevoie doar de bunăvoință pentru ca aceasta să se întâmple.

E foarte greu, ba aproape imposibil, ca un om care nu crede în MINE să fie atins de o rază a dragostei MELE. El se consideră un produs al forțelor naturii și nu intră niciodată în legătură cu MINE, pentru că nu vrea să recunoască existența unei ființe care l-a creat. O întâmplare ieșită din comun ar putea să-l facă să creadă în MINE, dar nu e permis ca prin aceasta să fie supus unei constrângeri, pentru că credința astfel obținută e lipsită de valoare.

Orice dovadă a existenței MELE ar fi o constrângere la credință. O astfel de dovadă ar fi cuvintele MELE, dacă M-aș adresa oamenilor în mod direct, de sus, în așa fel ca fiecare să MĂ audă. Atunci oamenii ar fi nevoiți să creadă, însă credința lor nu ar avea valoare.

Cu toate acestea le vorbesc oamenilor, însă o fac servindu-MĂ de o formă omenească, prin care pot să le vorbesc direct. - În felul acesta îi las fiecărui om în parte libertatea de a crede sau nu ca aceste cuvinte vin de la Ființa cea mai perfectă, întotdeauna libera voință este cea care hotărăște, niciodată nu e permis să se ajungă cu forța la credință.

Și pe această cale li se poate dezvălui oamenilor - prin cuvântul MEU direct - cea mai profundă înțelepciune. Dar nici aceasta nu poate să-l determine pe om să creadă în MINE dacă el nu vrea. Pe de altă parte însă, cuvintele MELE sunt suficiente pentru a dovedi omului

existența MEA. Da, omul poate să ajungă prin cuvintele MELE să creadă cu convingere, iar credința aceasta nu îi poate fi luată de nici o putere a iadului. Căci cuvintele MELE sunt lumina dragostei MELE, care atingând inima omenească, aprind în ea o dragoste în măsură să-i dăruiască iluminarea. Și atunci dragostea îndeamnă la dragoste; în inimă se aprinde o lumină ale cărei raze risipesc tot întunericul. Această lumină izgonește definitiv întunericul și îi dăruiește omului o credință vie, de nezduncinat. Ea rezistă oricărui atac care mereu va veni din partea dușmanului.

Și astfel depinde întotdeauna de el însuși, dacă omul permite să-l atingă razele dragostei MELE, căci el trebuie să MI se deschidă de bunăvoie. Trebuie să dorească el însuși legătura cu MINE, cu DUMNEZEUL și CREATORUL său, trebuie să creadă că a fost creat de o Ființă perfectă și că se află cu această Ființă într-o unitate pe care el nu poate s-o dezlege. Atunci MĂ recunoaște ca DUMNEZEU și de-abia acum începe să MĂ caute, iar EU MĂ las acum cu siguranță găsit. Amin.

B.D. Nr. 8035

7.11.1961

IMAGINE FALSĂ DESPRE DUMNEZEU; ÎNVĂȚĂTURI FALSE

Ce imagine deformată vi se dă despre Ființa MEA, când vă sunt prezentat ca DUMNEZEU al mâniei și răzbunării, care mereu pedepsește și condamnă și nu e nicidecum îndurător. De un astfel de DUMNEZEU nu vă poate fi decât frică și tot din frică îi arătați supunere; poruncile LUI le țineți numai din teama de pedeapsă - dar nu îl puteți iubi, așa cum și-o dorește.

Cât timp vi se arată o astfel de imagine despre MINE, nu trăiți în adevăr ci încă vă aflați în negură spirituală, astfel că vă atingeți anevoie scopul existenței, realizând cu greu comuniunea cu MINE. Pentru că numai dragostea poate să ducă aceasta la bun sfârșit, și e puțin probabil să simțiți dragoste față de o ființă care vă este astfel prezentată.

EU însă vreau să vă câștig dragostea și încrederea deplină, vreau să MĂ recunoașteți ca TATĂ credincios, care dorește să fie strâns unit în dragoste cu copiii SĂI. De aceea trebuie să vă faceți o imagine corectă despre MINE, trebuie să aflați adevărul despre FIINȚA MEA, care este **DRAGOSTEA, ÎNȚELEPCIUNEA și PUTEREA** în sine. Eu sunt de o desăvârșită perfecțiune, și când simțiți că dragostea MEA veșnic vă învăluie, puteți și voi la rândul vostru să MĂ iubiți.

Un DUMNEZEU care vă pedepsește când păcătuiți vă inspiră teamă și nu puteți să-L iubiți. Eu însă nu vă pedepsesc ci vă ajut necontenit să ieșiți din starea păcătoasă în care vă aflați. Primiți de la MINE putere și îndurare ca s-o puteți face.

Și niciodată nu îl arunc în adânc pe cel care a păcătuțit, niciodată nu îl osândesc, ci mereu caut să-l ridic, pentru că îmi pare rău de el că singur a pornit spre adâncime.

Toate mijloacele de care MĂ folosesc pentru a-l ridica în înalt pe cel căzut sunt dovezi ale dragostei MELE. Nu sunt pedepse, pentru că acestea sunt incompatibile cu dragostea MEA.

Nu dați deci crezare învățăturilor care MĂ prezintă drept un DUMNEZEU răzbunător, care pedepsește.

Astfel puteți respinge învățătura despre veșnica osândă ca fiind cu totul eronată. **EU niciodată nu osândesc o faptură, ci ea însăși se îndreaptă din liberă voință spre adâncime.** EU vreau mereu doar s-o readuc din adânc. Dar dreptatea MEA nu poate fi dată la o parte. Ceea ce înseamnă că nu pot să dăruiesc fericire unei ființe care s-a depărtat de bunăvoie de MINE, îndreptându-se spre adâncime.

Când vă gândiți la MINE, gândiți-vă mereu la un TATĂ bun, peste măsură de iubitor, care e mereu gata să vă dăruiască dragostea LUI, care însă în virtutea perfecțiunii sale nu poate acționa împotriva veșnicei rânduiei. Dar drumul către MINE e deschis fiecăruia, în orice clipă. Până și cel căzut la cea mai mare adâncime nu trebuie decât să întindă dornic brațele către MINE și EU îl apuc de mână și îl trag în înalt.

Căci atât de mare îmi este DRAGOSTEA și ÎNDURAREA, încât trec cu vederea orice vină, dacă ființa MI se dăruiește de bunăvoie.

Atunci pot să-i șterg păcatul, pentru că pentru aceasta MI-am vărsat sângele în omul Iisus - datoria păcatului a fost plătită, așa cum o cere dreptatea. Și dacă MĂ arăt acum vouă cu toată sinceritatea, în adevărata MEA Ființă, nu vă va fi greu să porniți din liberă voință pe drumul care duce la MINE. - însă un DUMNEZEU de care vă temeți nu îl puteți iubi. De aceea oamenii trebuie să afle adevărul curat, trebuie să primească cunoștințe spirituale care să dea explicații clare despre MINE, DUMNEZEUL și CREATORUL vostru, dornic să vă fie TATĂ. Căci învățăturile greșite nu pot să vă ducă la fericire.

Acestea trebuie stigmatizate, pentru că pornesc de la potrivnicul MEU, care vrea să vă țină în întuneric spiritual, făcând totul pentru a vă împiedica să găsiți drumul către MINE. El plantează în inima oamenilor teama de MINE pentru a nu lăsa să se înfiripe dragostea care unește copilul cu TATĂL său. EU însă vreau să vă câștig dragostea și pentru aceasta vă dăruiesc adevărul. Amin.

B.D. Nr. 4484

11.11.1948

SFÂNTA TREIME A LUI DUMNEZEU

Ați primit darul de a gândii și trebuie să vă folosiți de gândire, în privința pământească, viața vă constrânge la aceasta, iar voi o faceți fără împotrivire. Vi se pare firesc că tot ce vă iese în cale vă pune pe gânduri, astfel că cercetați totul prin gândirea voastră, îmbogățindu-vă cunoștințele pământești.

Însă nu vă folosiți decât puțin sau de loc gândirea pentru a dobândi prin ea, din pornire lăuntrică, cunoștințe de ordin spiritual. Primiți astfel de cunoștințe din afară și deseori le acceptați fără a vă fi pus gândirea în mișcare, fără a le verifica și a gândi asupra lor. Nu le prelucrați trecându-le prin gândirea voastră, gândirea, fie nu v-o folosiți, fie abuzați de ea, făcând-o să ajungă la concluzii cu totul greșite, și aceasta pentru că și mai înainte ați preluat bunuri spirituale fără să le fi verificat.

Cel care v-a dat gândirea, vă va cere cândva socoteală pentru felul în care ați folosit-o. Nenumărați oameni trăiesc în eroare pentru că nu cercetează cu gândirea lor proprie învățăturile primite.

Deși trebuie verificate pentru că pur și simplu sunt inacceptabile în forma în care le sunt oferite oamenilor, voi refuzați de fapt cu totul să gândiți asupra lor, obiectând că voi, ca oameni, nu puteți să le apreciați corect. Și aveți dreptate în sensul că gândirea voastră singură nu este de ajuns. Dar la această obiecție se poate răspunde arătând că iluminarea prin spirit poate fi oricând cerută și chiar trebuie cerută pentru a soluționa și cele mai grele probleme conform adevărului. Căci DUMNEZEU niciodată nu-și refuză ajutorul celui care dorește cu seriozitate să afli adevărul.

În acest fel omul are posibilitatea să se lămurească asupra unor întrebări la care, singură, gândirea lui nu-i poate da răspuns. Cu cât omul se simte mai puțin în stare să judece corect, cu atât mai mult este necesar să ceară ajutorul lui DUMNEZEU. E preferabil să procedeze astfel,

decât să accepte învățături care i se par greu acceptabile. Numai atunci poate să reprezinte ceva ca adevăr, dacă lui însuși acesta îi e pe deplin lămurit. De aceea de sus sunt transmise neconținut spre pământ învățături, menite să aducă lumină în întunecimea spiritului. Căci încă mai e întuneric peste tot unde adevărul este voalat sau dat la o parte, unde se propovăduiesc învățături greșite, prezentate drept adevăr.

Lumina trebuie să biruiască acest întuneric, adevărul trebuie să dea la o parte minciuna și erorile și trebuie să fie arătat în ce puncte primesc oamenii învățături greșite. Pentru că numai adevărul duce la viața veșnică, fiindcă numai adevărul este de la DUMNEZEU, pe când învățăturile greșite sunt potrivnice DUMNEZEIRII. - Astfel e cazul să corectăm o învățătură care a fost cu totul încurcată și deformată de dușmanul sufletelor, dar a fost primită de oameni tocmai pentru că ei nu și-au folosit darul gândirii și au acceptat fără să examineze ceea ce li s-a oferit - și anume **Sfânta Treime a lui Dumnezeu**.

Această învățătură e cu totul, de neînțeles, adică gândirea nu poate s-o priceapă. Vrea să fie de fapt explicația veșnicei DUMNEZEIRI, însă este inacceptabilă pentru că este lipsită de sens. Dacă omul o acceptă, nu mai are voie să gândească, iar dacă gândește asupra ei, îi e imposibil s-o accepte.

Dorința de a cuprinde veșnica DUMNEZEIRE într-o formă strict delimitată e dovada imperfecțiunii acelor oameni care au acceptat această învățătură. **Ființa Lui DUMNEZEU este nelimitată, pentru că este într-un total perfect. Iar ceea ce este perfect nu poate fi divizat. Căci perfecțiunea este o stare spirituală, iar ceea ce este spiritual niciodată nu poate fi împărțit în trei părți.**

Astfel niciodată nu poate fi vorba de un DUMNEZEU alcătuit din trei "persoane", pentru că această este o noțiune de neconceput, care duce la vederi cu totul greșite despre Ființa DUMNEZEIRII. DUMNEZEU Tatăl - DUMNEZEU Fiul - DUMNEZEU Sfântul Duh - sunt noțiuni care par să îndreptățească presupunerea că trei persoane s-au unit formând veșnica DUMNEZEIRE, deci că aceste trei formează un singur DUMNEZEU.

Dar această imagine e falsă. Dacă aceste trei noțiuni trebuie să explice oamenilor natura ființei lui DUMNEZEU, atunci această este posibil numai explicând **"Tatăl" ca fiind dragostea, "Fiul" înțelepciunea și "Duhul" (Spiritul) puterea. Această este singură explicație corectă despre Sfânta Treime**. Ea stă de fapt la baza învățaturii despre Sfânta Treime, nefiind însă înțeleasă, a dat naștere prin interpretare greșită acelei învățaturi eronate, potrivit căreia DUMNEZEIREA ar fi alcătuită din trei persoane.

Spiritul (Duhul) lui DUMNEZEU – ca și chintesența a Ființei lui DUMNEZEU - nu trebuie niciodată personificat, nu trebuie inclus în vreo formă după tipare omenești. El este o abundență nesfârșită de LUMINĂ și PUTERE, care este guvernată și întrebuințată de VOINȚA DE A IUBI.

Lumina este DUMNEZEU - Puterea este DUMNEZEU și Voința de DRAGOSTE este DUMNEZEU.

Nici una nu există fără celelalte. Tot ce e dumnezeiesc cuprinde aceste trei laturi. Această trinitate este și semnul perfecțiunii la ființele create de DUMNEZEU, dacă le sunt proprii dragostea, înțelepciunea și puterea, ajungând astfel după chipul și asemănarea Lui. **Oricum DUMNEZEU este o ființă - și nu o formă; este ceva de natură spirituală, care nu are nevoie de nici o formă pentru a exista; EL ar dezintegra orice formă dacă aceasta nu ar fi spiritualizată anterior, pentru a fi în măsură să cuprindă toată abundența dragostei, înțelepciunii și puterii SALE.**

O astfel de formă a fost omul Iisus. DUMNEZEU și 1-a ales ca să fie purtătorul întregii SALE abundențe de Dragoste, înțelepciune și Putere, pentru ca oamenii să aibă prin el UN

DUMNEZEU pe care și-L pot închipui, astfel; ca să poată crede într-o ființă care este însăși suprema perfecțiune, și totuși e în legătură cu Ființele imperfecte - cu oamenii. Dar aceasta n-a fost decât o formă pământească, aflată la dispoziția celor care văd cu ochi trupești. **Căci spiritul nu are nevoie de formă pentru a fi văzut de spirit.**

Imaginea despre trinitatea "Tată - Fiu - și Sfântul Duh" ca trei ființe diferite - chiar cu specificarea că acestea sunt un "singur DUMNEZEU", induce în eroare, pentru că oamenii sunt tentați să le despartă, adresându-se fiecăreia separat. Prin aceasta își accentuează ideea celor, trei persoane diferite pierzându-și sentimentele corecte, conforme cu adevărul față de DUMNEZEUL real, care e unul și căruia ar trebui să i se adreseze de fapt la flecare necaz pământesc și spiritual.

Însuși omul IISUS, care a trăit pe pământ ca ființă de sine stătătoare, pentru a-L primi cu totul în sine pe DUMNEZEU a devenit UNUL cu EL, fapt dovedit de înălțarea lui la ceruri. Trupul SĂU s-a spiritualizat cu desăvârșire și astfel toate substanțele LUI s-au putut alătura veșnicei DUMNEZEIRI.

Astfel, n-au mai existat după aceea separat două ființe perfecte, ci doar un singur DUMNEZEU, care era dragoste, înțelepciune și putere - DUMNEZEU TATĂL, DUMNEZEU FIUL și SPIRITUL (DUHUL) SĂU în supremă desăvârșire, care umple întreagă nemărginire, și prin care se îndeplinește tot ce hotărăște voința LUI.

Ceea ce desemnează noțiunile: TATĂL, FIUL și SFÂNTUL DUH constituie de fapt ființa veșnicei DUMNEZEIRI.

Înțelepciunea - "FIUL", pornește de la "TATĂL" - care este dragostea, iar puterea care pătrunde totul face ceea ce hotărăsc TATĂL și FIUL. Cu alte cuvinte: DUMNEZEU este atotputernic, peste măsură de înțelept și plin de dragoste. Acestea sunt mai ușor de înțeles și rezolvă cât se poate de simplu problema Sfintei Treimi a lui DUMNEZEU. Numai oamenii orbi din punct de vedere spiritual nu pot să înțeleagă și să accepte aceasta explicație, fiind induși în eroare de conducători care fiind și ei orbi, nu sunt iluminați și nici nu se lasă învățați. Amin .

B.D. Nr. 7834

23.2.1961

CREDINȚA OARBĂ E FĂRĂ VALOARE

Omul trebuie să creadă, însă nu trebuie să creadă orbește. El trebuie să ia poziție prin gândire față de tot ceea ce i se oferă spre credință, lăsându-și apoi inima să hotărască dacă acceptă sau refuză cele ce i se oferă. Iată, deci, ce le cer oamenilor. **Nu MĂ mulțumesc cu credință oarbă. A pretinde o astfel de credință înseamnă o constrângere, ori din partea MEA voința omului este liberă.**

Gândiți-vă mereu la libertatea voinței omului și vă veți da seama dacă o învățătură provine sau nu de la MINE. Pentru că voi, oamenii, aveți de la MINE cea mai deplină Libertate. De la MINE n-ați primit de fel porunci, afară de poruncile dragostei, ale căror îndeplinire depinde de asemenea de libera voință.

EU nu vreau decât să vă duc la izbăvire și de aceea mereu răsună pentru voi cuvintele MELE. Vă învăț și apropii de voi lucrurile spirituale. Și iarăși sunteți liberi să le credeți sau nu. Trebuie să luați voi înșivă poziție față de ele, trebuie să reflectați la ele și să aveți bunăvoința de a recunoaște și a accepta ceea ce este corect.

Nu vă cer să credeți orbește nici ceea ce primiți prin cuvintele MELE. Însă vă cer să le cercetați înainte de a vă forma o părere. La o cercetare mai atentă vă veți da seama de adevărul acestora - și atunci nu veți mai crede orbește. Multor oameni nu pot să le trec cu vederea că au

acceptat fără să cerceteze bunuri spirituale la care țin morțiș, deși la o cercetare mai atentă ar fi trebuit să-și dea seama că sunt neadevărate.

Mulți oameni se mulțumesc cu ce li s-a transmis conform tradiției, ba chiar consideră că n-au dreptul să cerceteze aceste învățături, pentru că așa au fost învățați, însă cum vor să-Mi dea cândva socoteală? Fiecare om a primit de la MINE capacitatea de a gândi. O folosește oare? De ce bunurile pământești le cercetează pentru a vedea cât valorează și nu face aceasta și în cazul bunurilor spirituale? De ce mântuirea propriului suflet înseamnă atât de puțin pentru oameni, încât nu-și pun cu teamă întrebarea, dacă se pot lăsa în seama a ceea ce li se oferă drept adevăr? De ce le este adevărul atât de indiferent?

Căci, adevărat vă spun, cine dorește adevărul, acela nu trăiește în întuneric. Indiferența față de adevăr e peste tot prezentă acolo unde bunurile spirituale sunt acceptate pe negândite numai pentru că provin de la o anumită sursă. Dar sursa aceasta nu pornește de la MINE, altminteri oamenii ar trăi în adevăr. Căci ei și-ar da seama de greșeli imediat ce ar lua poziție față de învățăturile primite.

Voi însă acceptați totul și credeți orbește fără să gândiți, întărind prin aceasta puterea potrivnicului MEU, care vrea să vă împingă și să vă țină în întuneric, însă voi v-ați alăturat unei instituții, și nu MIE, care vreau într-adevăr să vă duc la lumină. Dar voința vă este liberă și de aceea niciodată nu v-am forțat să decideți. **Dar dacă MĂ căutați într-adevăr pe MINE, EU MĂ las găsit și aprind în voi o lumină clară, care pune în lumină activitatea potrivnicului MEU.**

Fiecare om poate să dobândească această lumină, dacă dorește lumină, însă pentru aceasta este nevoie de voință puternică de a vă elibera de potrivnicul MEU. Aceasta însă cere o strânsă legătură cu MINE. **Voi însă, cei care credeți orbește pentru că așa vi s-a spus, puneți-vă întrebarea, dacă vă e cu adevărat dor de MINE.**

Nimeni dintre cei care au căutat strânsa legătură cu MINE n-a rămas cu mâinile goale, căci EU MĂ dezvălui fiecăruia și îi dăruiesc o lumină care îi luminează drumul mai departe. **Căci dacă MĂ caută, înseamnă că e plin de dragoste și aceasta îi va dăruia curând adevărata cunoaștere.**

Și astfel va fi în stare să deosebească eroarea de adevăr - nu va mai crede orbește, iar legătură cu MINE îl va elibera de potrivnicul MEU. Acesta nu mai poate să țină în întuneric un om care a avut odată parte de strălucirea luminii. Căci lumina l-a făcut fericit, trezindu-i și mai mult dorința de lumină. Acest om va ști să se elibereze de influența celor care se dau drept "adevărații MEI reprezentanți" pe pământ, dar nu se află în adevăr, fapt pentru care nici nu pot să-l împărtășească nimănui. Ei își supun adepții la constrângere spirituală. Aceasta însă nu e pe potriva voinței MELE, pentru că în viața omenească decisivă e tocmai libera voință a oamenilor, pe care ei însă o leagă. Amin.

B.D. Nr. 7629

22.6.1960

DORINȚA SERIOASĂ DE ADEVĂR CONSTITUIE GARANȚIA ADEVĂRULUI

Înțelegeți, dar, că, pentru a primi adevărul, nu e nevoie decât să-l doriți cu seriozitate, însă rar se găsește o astfel de voință serioasă, cu toate că fiecare om susține că aspiră la adevăr. Dar acestea sunt vorbe cu care oamenii s-au obișnuit, fără a mai reflecta la ele. Căci dorința de adevăr trebuie să se trezească în adâncul inimii, ca apoi să nu-l mai părăsească niciodată pe om. De nimic nu trebuie să se teamă mai mult, decât de a deveni victima erorii. **De aceea trebuie să**

MI se adreseze MIE în inima lui și să MĂ roage să-i dăruiesc adevărul - și atunci îl va primi.

Când omul are deja cunoștințe la care ține, fără a le fi cercetat vreodată în mod serios dacă corespund adevărului, e greu să-l mai aduci la adevăr, dacă acesta nu coincide cu ceea ce știe el. Nefiind dispus să renunțe la cunoștințele lui pentru a primi în schimb adevărul curat, îi opune rezistență, în acest caz îi lipsește dorința lăuntrică de adevăr și de aceea nici nu va fi în măsură să facă o justă apreciere, pentru că nu caută legătură cu MINE pentru a putea apoi judeca corect.

De aceea nu întotdeauna este posibilă transmiterea curată a adevărului către pământ.

Iată de ce sunt luate drept adevăr multe lucruri spirituale care nu corespund adevărului. Și aceasta mai ales când provin din tărâmul spiritual și există convingerea de a fi primit în mod garantat adevărul. Însă condiția transmiterii adevărului este dorința serioasă de adevăr a primitorului. De aceea singură proveniența din tărâmul spiritual nu este garanție a adevărului.

Ba dimpotrivă, este întotdeauna necesară o verificare serioasă și aceasta trebuie întreprinsă împreună cu MINE, cu sprijinul MEU. **Căci și în tărâmul spiritual se află ființe care aparțin încă întunericului, sau care, neajunse încă la perfecțiune mai stăruie în cunoștințele cu care au venit de pe pământ, susținându-le în lumea de dincolo cu tot atâtea zel, ca și pe pământ. Căci la ceea ce ține, omul nu renunță nici pe lumea cealaltă.**

Și aceasta îi afectează mersul evoluției, pentru că poate să dureze o veșnicie până ce un astfel de suflet renunță la ele și începe în sfârșit să accepte adevărul, **însă din lumea de dincolo el poate să acționeze dăunător asupra oamenilor, dacă găsește oameni receptivi, care caută conștient legătura cu lumea spirituală și cărora poate să le transmită prin gând, sau ca medium, în transă, cunoștințele lor greșite.**

O astfel de legătură este și poate să fie binecuvântată doar dacă omul dorește în mod serios să primească adevărul și **cere mereu sprijinul Spiritului MEU. Atunci nu este nici un pericol, atunci omul însuși își ridică un zid trainic, care nu poate fi trecut de ființele lipsite de cunoaștere adevărată.** Atunci are acces la el doar lumea luminii, care îi mijlocește numai adevărul izvorât din MINE, pentru că lucrează din însărcinarea MEA, iar voința MEA este să primiți învățătură din purul adevăr.

Fiecare să se cerceteze pe sine, ca să vadă cum stă cu dorința de a afla adevărul. Să se teamă de erori, cerând-MI mereu să-l păzesc de acestea - și ruga îi va fi ascultată. Căci EU însumi vreau ca voi să vă aflați în adevăr. Eu însumi vreau să-l primiți și vă creez aceasta posibilitate - **însă mereu cu condiția să aveți constant în voi setea de adevăr. Căci aceasta e paza sigură contra bunurilor spirituale false, a gândirii false și a explicării false a ceea ce vi se oferă.**

Căci omul care dorește adevărul va avea și capacitatea de a judeca corect, căci primește de la MINE acest dar odată cu adevărul. Astfel, va fi capabil să cerceteze valoarea fiecărui bun spiritual. - EU însumi sunt ADEVĂRUL - EU însumi vreau să intru în legătură cu faptele create de MINE și vreau deci ca ele să se afle în adevăr. Și vă apăr de influența acelor ființe spirituale care caută să răspândească eroarea deghizându-se în ființe-lumină, ca voi oamenii să vă înșelați, căzând pradă erorii.

Strânsa legătură cu MINE vă garantează și gândirea și învățătură corectă, vă garantează primirea adevărului prin Spirit. Căci scânteia-spirituală din voi este parte din MINE și vă dă o învățătură într-adevăr corectă. Străduiți-vă deci cu toții să fiți învățați de însuși spiritul vostru, ca să nu fiți nevoiți să vă luați după informații primite din tărâmul spiritual, pe care nu puteți să le controlați, pentru că nu cunoașteți starea spirituală a mediumului care le-a primit.

Căci există mereu pericolul intrării pe fir a unor ființe care nu se află încă nici ele în

lumina cunoașterii. - Acolo însă unde lucrează Spiritul, știți că EU însumi vă vorbesc și vă transmit numai adevărul curat, căci vreau ca făpturile MELE de pe pământ să trăiască în adevăr - căci ele nu pot să ajungă la MINE, și deci la fericire, decât prin adevăr. Amin.

B.D. Nr. 7797

14.1.1961

CARE ESTE SCOPUL VIEȚII PĂMÂNTEȘTI?

Dacă vreți ca drumul vieții voastre pământești să fie cu succes - dacă vreți să vă realizați scopul și să redeveniți ceea ce ați fost la început, trebuie să cunoașteți care este scopul vieții voastre pământești. **Cândva v-am dat ființă din MINE în stare de deplină perfecțiune. Ați fost creați după chipul și asemănarea MEA, ați fost înzestrați cu toate însușirile dumnezeiești, plini de lumină și putere, aflându-vă în continuă legătură cu MINE, DUMNEZEUL și CREATORUL vostru, astfel că puteați continua primi de la MINE putere și lumină, fiind prin aceasta nespui de fericiti.**

Însă de o ființă perfectă ține și libertatea voinței sale, altminteri n-ați fi fost făpturi dumnezeiești. Libertatea voinței vă oferea două posibilități: aceea de a rămâne perfecți, așa cum v-am creat - sau de a renunța la perfecțiunea voastră, preschimbându-vă în contrariul a ceea ce erați.

Trebuia deci să dați dovada dumnezeirii voastre orientându-vă voința la fel cu a MEA, astfel ca aceasta să se contopească cu totul cu voința MEA. Pentru aceasta însă trebuia să fiți capabili și de o comportare opusă. Trebuia deci să existe și posibilitatea căderii de lângă MINE, ca dovadă a libertății voinței, dacă aceasta ar fi orientată contrar voinței MELE.

Și am cerut această decizie a voinței de la ființa primă creată, de la spiritul luminii, care a luat naștere din preaplinul dragostei MELE; care ca ființă similară MIE, trebuia să creeze și să lucreze alături de MINE în lumea spirituală. A luat ființă din MINE fiind perfectă - îmi semăna întru totul - însă un singur lucru o deosebea de MINE: primea puterea de la MINE, în timp ce EU eram ÎNSUȘI IZVORUL PUTERII. Ea știa aceasta pentru că se afla în deplina lumină a cunoașterii.

Așa că a fost supusă la proba voinței. Aceasta a constatat în a recunoaște că EU sunt izvorul de la care primește continuu putere. **Din voința ei și puterea MEA au luat naștere nenumărate ființe, toate cu desăvârșire perfecte, fiind înzestrate cu toate darurile și voința liberă, ca dovadă a dumnezeirii lor. - Dar spiritul prim creat, purtătorul de lumină, s-a îngâmfat de faptul de fi creat toate aceste ființe - și în îngâmfarea lui s-a răzvrătit împotriva MEA.**

Deci a căzut la proba voinței. Din voința lui s-a despărțit de MINE, despărțire care niciodată în realitate nu se poate întâmpla, căci ar pieri toate Ființele create, pentru că ele nu pot exista fără MINE și puterea MEA. Însă purtătorul de lumină - Lucifer - s-a despărțit de MINE pe planul voinței, căzând din aceasta cauză în adânc și ducând cu sine un mare număr din Ființele create, care la rândul lor au trebuit acum să opteze și de asemenea m-au renegat.

Acest eveniment care a avut loc în lumea spirituală e cauza creării lumii, a celor mai diverse și nenumărate creaturi. Toate acestea le-am creat pentru Ființele spirituale, ca drum de întoarcere la MINE, căci ele nu pot fi fericite decât aflându-se în legătură cu MINE, în timp ce depărtarea de MINE înseamnă o stare de profundă nefericire.

Caut mereu să vă fac cunoscute acestea, pentru că voi, oamenii, sunteți tocmai acele ființe spirituale căzute care se află pe drumul reîntoarcerii la

MINE și se află deja cu puțin înainte de țință. V-ați schimbat ființa perfectă de odinioară în opusul ei, ajungând prin aceasta imperfecți. Ca oameni sunteți încă ființe imperfecte, dar în viața pământească puteți deveni din nou perfecți, dacă îndepliniți voința MEA, dacă trăiți după legile ordinii MELE dumnezeiești, dacă duceți o viață în dragoste și vă transformați din nou întreaga ființă în dragoste, așa cum ați fost la început.

Dragostea vă unește din nou cu MINE, însă trebuie să vă deschideți de bunăvoie în fața MEA, să nu vă împotriviți când vreau să vă luminez cu razele dragostei MELE. Trebuie să faceți totul pentru a îndeplini scopul vieții pământești, care constă doar în a vă îndrepta din nou voința către MINE, dăruindu-vă cu totul MIE și străduindu-vă din dragoste să veniți către MINE. Atunci vi se dezvăluie și cunoașterea mai profundă, iar întunericul se depărtează de voi. Atunci dobândiți cunoștințe clare, înțelegeți corelațiile și ieșiți din starea de nefericire. Intrați din nou în legătură cu MINE și regăsiți în această legătură fericirea de odinioară, la care ați renunțat cândva de bunăvoie. Căci fiecare ființă care a luat odinioară naștere din MINE ca strălucitoare făptură după chipul și asemănarea MEA - cum va și redeveni, odată, pentru totdeauna - avea parte de fericire. **Căci scopul creației a fost și vă rămâne mereu să-Mi formeze copii care să poată crea și lucra împreună cu MINE în cea mai deplină fericire.** Amin .

B.D. Nr. 7781

25.12.1960

OPERA MÂNTUIRII SĂVÂRȘITĂ DE IISUS HRISTOS

Prin opera mântuirii pe care am înfăptuit-o a devenit posibilă reîntoarcerea la MINE. Odată toate Ființele spirituale vor fi la MINE, odată toate Ființele spirituale vor fi străluminate de dragostea MEA, așa cum au fost la început. Jertfindu-MI viața pe cruce am durat o punte dinspre adâncimi către înalt - din împărăția întunericului către împărăția luminii și a fericirii. - **Prin moartea MEA pe cruce a fost ștearsă vina care despărțea de MINE Ființele care l-au urmat pe potrivnicul MEU în adânc.**

Până la venirea MEA pe pământ era între oameni și MINE o prăpastie de netrecut, pe care singuri au creat-o, dar peste care nu mai puteau să treacă fiind prea slabi pentru aceasta, fiindcă povara păcatului îi ținutia la pământ, iar potrivnicul MEU îi împiedica să facă ceva pentru a restabili legătură cu MINE.

De aceea am făcut EU însumi o punte: am coborât pe pământ și am plătit marea datorie a vinei lor. Am luat povara păcatului lor pe umerii MEI, parcurgând cu ea drumul crucii, în acest fel a devenit posibil ceea ce înainte era o imposibilitate: **omul care are bunăvoință poate să MI se alătureze, mergând pe drumul crucii, urmându-MĂ numai pe MINE, fără să-Mi mai dea drumul;** el poate să-și dorească să fie printre cei pentru care am murit pe cruce, găsindu-și acum iertarea deplină a păcatelor, putând astfel să se reîntoarcă la MINE, în împărăția luminii.

Nu i-am lăsat pe oameni singuri la necaz, ci M-am grăbit să le vin în ajutor, înveșmântat în trup omenesc am săvârșit în omul Iisus opera mântuirii, pentru că am vrut să deschid un drum care să ducă din adânc în înalt. Drumul vieții MELE pământești a fost până la moarte un drum al dragostei. Căci oamenii erau lipsiți de dragoste și de aceea le-am arătat-o prin exemplul vieții MELE. Pentru că numai dragostea poate să aducă mântuire. Dragostea este legea veșnicei ordini, iar cel care vrea să se reîntoarcă la MINE, trebuie să-și transforme ființa pentru totdeauna în dragoste, pentru a se putea uni cu MINE, pentru că EU sunt însăși Dragostea.

Deci când am coborât pe pământ, am durat o punte între împărăția luminii și pământ. Iar voi oamenii trebuie să mergeți cu toții pe această punte, pentru a ajunge din nou la MINE.

înainte am fost - din vina voastră - de neatins pentru voi. Dar dragostea MEA e mai puternică decât păcatul pe care l-ați comis. Astfel dragostea MEA a căutat o soluție ca să restabilească legătura - întreruptă cândva de voi - dintre voi și MINE. Și am găsit-o: însăși dragostea MEA a șters păcatul, eliberând-vă astfel drumul către MINE. Acum s-a creat o legătură între împărăția luminii și pământ prin faptul că din lumină a coborât pe pământ un suflet în care M-am putut întrupa EU însumi. Căci acest suflet s-a îmbrăcat în carne și astfel s-a născut omul Iisus, care a mers pe acel drum pe care și voi, parcurgându-l, puteți ajunge în împărăția luminii, reîntorcându-vă la MINE.

Dragostea MEA a fost cea care a construit această punte pentru voi, căci ea s-a întrupat în înveliș omenesc și a mers pentru voi pe drumul crucii, ștergând imensul vostru păcat - depărtarea de MINE - care a creat prăpastia, de netrecut pentru voi, dintre împărăția luminii și cea a întinericului. Dragostea MEA față de voi, faptele create de MINE, este fără margini și de aceea vrea să vă recâștige, însă dreptatea nu MI-a permis să vă primesc înapoi fără a fi plătit pentru păcatul comis. Astfel că dragostea MEA a luat asupra ei și răscumpărarea păcatului: un om a adus în locul vostru jertfa ispășirii - iar în omul acesta am sălășluit EU.

Ceea ce era imposibil înainte de moartea MEA pe cruce, a devenit posibil prin ea. Vă puteți din nou apropia de MINE reîntorcându-vă în adevărata voastră patrie, în împărăția luminii, unde puteți să lucrați din nou în lumină, putere și libertate, ca la început. Drumul către MINE este din nou Liber. Acum vă puteți lăsa păcatul sub cruce, puteți să vă dăruiți dragostei și îndurării lui Iisus, Mântuitorul vostru, căci EL vă deschide poarta către fericire, către împărăția luminii.

Dar și mântuirea depinde de libera voastră voință, altminteri toate Ființele spirituale ar ajunge brusc în împărăția luminii. Dar atunci nu Mi-aș atinge scopul de a-MI forma copii. Trebuie s-o porniți pe drumul crucii din liberă voință și să cereți din liberă voință iertarea păcatelor. Voi înșivă trebuie să doriți mântuirea și să veniți la MINE prin Iisus Hristos. Și atunci primiți mântuirea și vă reîntoarceți la MINE, TATĂL vostru, care însumi am coborât pe pământ ca să vă dezleg de păcat - și EU vă primesc cu bucurie. Amin .

B.D. Nr. 8228

30.7.1962

CERCETAȚI SPIRITELE!

Oamenilor, credeți-MĂ că EU mereu vă dau cunoașterea adevărată despre Iisus Hristos și opera mântuirii pe care a înfăptuit-o. Căci pe EL, Mântuitorul dumnezeiesc, trebuie să-L cunoașteți și să-L recunoașteți ca Fiu al lui DUMNEZEU și Mântuitor al lumii, care M-a adăpostit în SINEA SA pe MINE. Misiunea SA de pe pământ nu poate fi dovedită - dar EU însumi vă dau prin Spiritul MEU cunoștințele corecte despre EL - ceea ce totuși poate constitui pentru voi o dovadă. Căci Spiritul MEU vă învață ceea ce - din punct de vedere istoric - nu poate fi dovedit.

Știind că EU sunt cel care vă dezvăluie acestea, puteți cerceta liniștit spiritele. **Astfel, dacă primiți explicații despre Iisus Hristos și despre opera mântuirii săvârșită de EL, atunci știți că lucrează Spiritul, (Duhul) lui DUMNEZEU, care vă transmite numai adevărul.** Aveți tot dreptul să cercetați originea bunurilor spirituale. EU însumi v-am arătat piatra de încercare pentru aceasta, căci **un spirit potrivit niciodată nu vă va vesti că Iisus Hristos s-a întrupat în formă omenească pentru a vă aduce mântuirea.** Și dacă v-ați încredințat că e la lucru "SPIRITUL LUI DUMNEZEU", atunci puteți să acceptați ca adevăr tot ceea ce vă vestește acel spirit.

Lucrarea MEA în om, care se manifestă atât de evident prin transmiterea cuvintelor MELE, nu poate fi interpretată sau explicată ca gândire rațională proprie. Cu atât mai puțin însă poate fi declarată ca activitate a potrivnicului MEU, căci prin aceasta oamenii dau dovadă că nu recunosc glasul TATĂLUI lor, că încă nu se află printre ai MEI, printre cei care MI s-au dăruit cu totul gândirea lor proprie este încă prea activă, altminteri ar simți că le vorbesc EU, TATĂL lor din veșnicie. Căci transmiterea cuvintelor MELE către o inimă omenească - fie direct, fie prin solii MEI - nu rămâne fără efect. Inima e atinsă îndată ce MI se deschide și e gata să MĂ asculte. Aceasta face ca omul să MĂ asculte fără prejudecăți, să fie deci gata să se lase străluminat de Spiritul MEU, de lumina dragostei Mele.

Dar dacă omul caută să cerceteze bunurile spirituale numai cu rațiunea, atunci nu va fi capabil să recunoască glasul TATĂLUI său, pentru că în acest fel EL nu poate să-i atingă inima, însă numai inima este în stare să facă o astfel de cercetare. Nu trebuie să credeți orbește și nu trebuie să acceptați ceva, față de care simțiți un refuz lăuntric. Când însă primiți dezvoltările MELE, niciodată nu veți avea un sentiment de refuz, cu condiția ca voi înșivă să doriți ca EU să vă vorbesc. Ba mai mult, cuvintele MELE vă ating în așa fel, că nu mai vreți să vă lipsiți de ele și sunteți pe deplin convinși de adevărul lor, pentru că îmi simțiți prezența în ele.

Dezvoltările lui DUMNEZEU se vor referi mereu la întruparea pământească a lui DUMNEZEU în omul Iisus și la opera mântuirii săvârșită de EL. Aceasta să vă fie mereu dovada cea mai clară a adevărului, **căci potrivnicul MEU nu v-ar da niciodată cunoștințe despre faptul că Iisus Hristos s-a jertfit pe cruce pentru voi și că în EL, EU însumi am înfăptuit mântuirea. Niciodată potrivnicul MEU nu va căuta să vă facă să credeți în Iisus, niciodată el nu vă va vesti dragostea, care de asemenea face parte mereu din conținutul dezvoltărilor MELE, căci numai dragostea vă reunește cu MINE, iar el caută să zădărnicească tot ceea ce ar putea duce la aceasta.**

Trebuie să știți de felul lui de a fi, care este numai ură și vă vrea pieirea. Deja după aceasta îi puteți recunoaște activitatea, pentru că el face totul pentru a-MI discredita dezvoltările și a vă întuneca spiritul ca să nu MĂ recunoașteți. Voi însă adresați-vă MIE ca să vă luminez spiritul și EU vă voi ajuta ca orice neclaritate să se preschimbe în cunoaștere clară. Dar trebuie să doriți aceasta în mod serios. Potrivnicul MEU caută mereu să creeze confuzie. Dar numai acolo va avea succes unde nu predomină dorința de afla adevărul curat. Acolo unde însă adevărul curat este dorit, el nu are nici o putere, pentru că EU însumi dau lumina, și aceasta este o atingere binefăcătoare pentru cel care vrea să se afle în lumină. Amin.

B.D. Nr. 8254

27.8.1962

ÎNȚELEGEREA ACTIVITĂȚII SPIRITULUI

Cunoașterea care vi se dă printr-un instrument decis de MINE în acest scop, pornește din MINE, care sunt veșnicul adevăr - și de aceea ea trebuie să fie adevărul. Cu bunăvoință, puteți și voi s-o recunoașteți ca dezvoltare directă din partea MEA. Căci transmiterea unui volum atât de mare de bunuri spirituale presupune prezența unei capacități ieșite din comun, care nu poate fi atribuită unui om, ci dovedește prezența unei puteri care dispune ea însăși de cunoaștere și poate s-o transmite oamenilor.

Cuvântul venit din DUMNEZEU este acela, care vorbește oamenilor. Adică omul primește învățătură din interior, de la Spiritul din el, care este încontinuu în legătură cu Spiritul-Tată. Deci nu are loc o transmitere a învățăturii de la om la om, ci o dezvoltare din partea MEA, pe care am și promis-o oamenilor când am trăit pe pământ. Nici un om nu poate să susțină că

poate să cunoască adevărul pe calea gândirii raționale. De aceea e pus adesea sub semnul întrebării, că EU sunt izvorul bunurilor spirituale. Pentru că omul, cât nu s-a trezit încă din punct de vedere spiritual, nu poate să înțeleagă acea activitate spirituală care e dovada existenței MELE, a Celui care MĂ dezvăluie oamenilor pentru a le dăruia adevărul.

Adevărul nu poate să-1 dea decât însuși veșnicul adevăr. Numai de voi, oamenii, depinde să verificați toate bunurile spirituale dacă sunt sau nu adevăr de la DUMNEZEU. Cunoștințele de ordin spiritual nu vor putea fi dovedite niciodată, însă dacă omul primește învățătură din interior, el nu mai are nevoie de ajutor din afară, nu mai are nevoie de îndrumarea semenilor, fiindcă primește lumină prin învățătură lăuntrică - și va recunoaște cunoașterea primită ca adevăr. Căci fiecărui instrument prin care doresc să transmit adevărul pe pământ îi dăruiesc capacitatea de a aprecia corect și a înțelege pe deplin tot ceea ce ține de domeniul spiritual și nu poate fi explicat sau dovedit pe plan terestru - deci a tot ceea ce trebuie crezut și poate fi crezut, pentru că iradiază înțelepciune. Celui care primește dezvăluirile MELE, ele îi aduc o cunoaștere clară și cunoștințe vaste.

La un schimb de păreri, oamenii nu sunt feriți de greșală, pentru că acolo unde e la lucru intelectul omenesc acolo se pot strecura greșeli prin intervenția dușmanului MEU. Acestor oameni le va lipsi întotdeauna certitudinea adevărului. EU însă vreau ca oamenii să se afle în adevăr, căci ei nu pot fi fericiți decât prin adevăr. **Transmiterea adevărului către pământ nu poate avea loc decât prin intermediul unui copil pământesc care îmi slujește și care îmi servește de bunăvoie ca vas pe care poate să-1 umple Spiritul MEU.** Astfel, voi puteți avea siguranța că vă vorbește însuși "Veșnicul adevăr", care vă mijlocește cunoștințe vaste, pe care nu le puteți primi decât prin activitatea Spiritului MEU.

Că oamenii se îndoiesc de aceasta, arată că ei încă se află foarte departe de MINE, că n-au luat încă legătura cu MINE și spiritul le este încă întunecat - se află deci într-o stare în care vrea să-i mențină potrivit MEU, pentru ca ei să nu MĂ recunoască și să nu pornească către MINE. Eu însă știu că oamenii au mare nevoie de adevăr, știu că ei merg pe căi greșite când nu primesc învățătură de la MINE însumi pentru a-i iniția în adevăr și a le explica scopul și țelul vieții pământești, - și fiindcă MI-e dor ca ei să se reîntoarcă la MINE, le arăt drumul care duce la MINE, le mijlocesc cunoștințe adevărate, prin care vor fi conduși din întunericul nopții la lumina zilei.

Adevărul nu poate să pornească decât de la MINE, DUMNEZEUL vostru. Voi trebuie să MI-L cereți, căci trebuie să doriți adevărul din proprie voință, pentru că atunci MĂ doriți pe MINE. Iar Eu nu MĂ refuz nici unui om, nu refuz adevărul nimănui, dacă e dorit cu seriozitate. Îndată ce oamenii au bunăvoință și doresc să iasă din întuneric, îndată ce vor să se afle în adevăr, își vor da seama când MĂ dezvăluie lor și vor ști de asemenea că nu le dau decât adevărul curat. Amin.

B.D. Nr. 7597

8.5.1960

TREZIREA LA VIAȚĂ

Omul atunci începe să se trezească la adevărata viață, când intră conștient în legătură cu DUMNEZEU, când recunoaște existența unei ființe mai presus de el și deci crede în această ființă și caută să i se atașeze - adică simte o legătură între această Ființă și el și dorește să mențină această legătură. Atunci scânteia spirituală din el s-a trezit la viață și caută să-1 influențeze din interior ca să se străduiască către Spiritul-Tată din veșnicie. Deci în acest om s-a aprins scânteia dragostei, El simte o continuă pornire lăuntrică să săvârșească fapte izvorâte din

dragoste, chiar dacă la început această constă doar în a fi bun față de semenii, însă dragostea este mereu prezentă, căci fără ea omul nu s-ar fi putut trezi la viață.

Și acum începe să se facă văzută această viață. Această este ca o a doua viață, independentă de viața propriu-zisă, cea a corpului, pe care o trăiește fiecare om, chiar dacă scânteia spirituală doarme încă în el, deci încă este mort din punct de vedere spiritual. Însă de-abia această viață îi dă omului adevărata satisfacție, căci el are contact cu DUMNEZEU prin gânduri îndreptate către EL și prin rugă. Un astfel de om nu-L va mai uita pe DUMNEZEU, pentru că însuși DUMNEZEU îl susține și îl împiedică să cadă din nou pradă morții.

Trebuie făcută însă diferența dintre cunoștințele învățate despre EL și experiența vie a întâlnirii cu această Ființă mai presus de om. Căci ceea ce a fost învățat, încă nu i-a dat viață sufletului și poate fi uitat sau refuzat ulterior. Și cunoștințele învățate pot să ducă la credința vie, dacă omul are bunăvoință. Atunci nici el nu va mai pierde viața odată trezită în el. Ea poate să se trezească din momentul în care omul e capabil să gândească și e gata să dăruiască dragoste. Atunci gândirea Lui va fi corect îndrumată, astfel că va căuta și el legătură cu DUMNEZEU, cu Ființa căreia i se poate dăruia cu toată încrederea. Omul își simte imperfecțiunea - simte că are nevoie de cineva care să-l cârmuiască și să-l ocrotească. Căci el e slab și de aceea caută o Ființă de la care poate spera ajutor în orice situație a vieții.

La început, fără să fie conștient de această, îl face fericit faptul că poate să creadă într-o astfel de Ființă și că a intrat în contact cu EA. Aceasta este o credință simplă, care poate fi dobândită de fiecare copil. E o credință vie, fiind efectul faptului că a acceptat învățăturile; acestea însă nu-i dau convingere lăuntrică. Căci pentru a dobândi convingerea lăuntrică este necesară bunăvoința de a iubi, care trezește la viață scânteia spirituală din om. În continuare totul decurge la îndemnul scânteii spirituale, care îi stimulează omului dorul de Spiritul-Tată din veșnicie, până ce acesta stabilește conștient legătură cu EL prin rugăciune sinceră, care este totodată și cea mai sigură cale ca TATĂL să se îngrijească de copilul Său, nemișcându-l niciodată să recadă în orbire spirituală - în moarte.

De aceea nu e suficientă numai învățarea cunoștințelor religioase. Acestea nu trebuie respinse, dar ele însele încă nu aduc "viața". Adevărata viață o dă doar dragostea, care îl face apoi pe copil să reflecteze asupra învățăturilor religioase. De-abia după aceea el își va căuta TATĂL, care acum se va lăsa găsit. Scânteia spirituală îl va mîna mereu către Spiritul-Tată, astfel că omul va simți nevoia lăuntrică a legăturii cu EL și va avea pornirea lăuntrică de a săvârși fapte izvorâte din dragoste și de a se ruga. **Ambele duc la comuniunea cu EL - și acesta este scopul și țelul vieții pământești. De-abia acum se trezește omul la acea viață care durează veșnic** - la o viață pe care nu o mai poate pierde, pentru că este o viață spirituală care nu mai are nimic comun cu viața pământească. Atunci omul l-a găsit pe DUMNEZEUL său - copilul și-a găsit TATĂL - și i s-a dăruit pentru totdeauna. Un astfel de om nu poate să mai moară - el va trăi în veci. Amin.

B.D. Nr. 7533

27.2.1960

VIAȚA TRĂITĂ ÎN ZADAR

Vă începeți viața pământească fără să știți de scopul ei . Numai cu încetul ajungeți la conștiință de sine. După aceea trebuie să primiți învățătură referitoare la sensul și scopul existenței. Dar această învățătură servește de cele mai multe ori doar binele trupesc - și poate să dureze mult până vă dați seama că există și o viață spirituală - până vă gândiți la sufletul vostru și la necesitățile acestuia. Dacă primiți o învățătură corectă, adică atenția vă este îndreptată către

dezvoltarea voastră sufletească, atunci poate și sufletul vostru să ia atitudine și să-și impună cerințele sale. Atunci, pe lângă viața trupească poate fi dusă o viață spirituală, care aduce sufletului un câștig spiritual, însă omul care e atent doar la viața pământească și se ocupa numai de nevoile trupești, neglijându-le pe cele sufletești, are parte de puțin câștig spiritual. De-abia când își dă seama că nu plăcerile trupești sunt scopul și țelul vieții, se poate vorbi la el de începutul vieții spirituale.

Până atunci însă viața pământească este un mers în gol - fiind zadarnică din punctul de vedere al sufletului și al dezvoltării spirituale a omului.

Fiecare om are prilejul să primească explicații asupra sensului și scopului existenței. Numai că nu întotdeauna le dă crezare, și atunci sufletul e foarte dezavantajat. Poate să dureze mult, până ce omul recunoaște lipsa de valoare a strădaniilor pământești, străduindu-se apoi către un alt țel, cel spiritual. Însă are libertatea să hotărască încotro își îndreaptă gândurile și voința. Mereu primește învățătură și depinde numai de el dacă această învățătură îl duce la cunoaștere, dacă trage foloase din învățătura care i se dă.

Cunoașterea trebuie dobândită din liberă voință - omul pur și simplu trebuie să aibă voința de a-și îndeplini adevăratul scop al vieții. Atunci singur va cere ajutor de la acea putere pe care o recunoaște ca fiind mai presus de el. Și atunci va fi ajutat să ajungă la cunoașterea adevărată și să-și trăiască viața pământească în mod conștient. Căci i-a fost dată omului capacitatea de gândire: el poate să judece, să analizeze totul și să hotărască pro sau contra. Numai de hotărârea lui depinde dacă trăiește doar din punct de vedere pământesc sau are și strădanii spirituale.

Deși depinde și de voința lui, dacă gândește corect, i se oferă iar și iar posibilitatea să ajungă la cunoașterea adevărată. Nu este lăsat fără ajutor și poate oricând să găsească drumul cel bun și să pornească pe el, astfel că nu trebuie să-și trăiască viața în gol, ci aceasta poate să-i aducă deplina dezvoltare spirituală. Dar, în ultimă instanță, întotdeauna voința este cea care hotărăște, căci ea este liberă și nu-i poate fi impusă nici o orientare, însă din partea lui DUMNEZEU se face totul pentru ca voința să fie astfel orientată încât să se îndrepte de la sine către DUMNEZEU, iar după aceea i se dă tot ajutorul pentru a ajunge la adevăratul său țel. Amin.

B.D. Nr. 4932

12.7.1950

VOINȚA LUI DUMNEZEU

Omul trebuie să cunoască mai întâi voința MEA, ca apoi să poată trăi după ea și să devină astfel fericit. Trebuie deci să vă prezint voința MEA și de aceea trebuie să-Mi ascultați cuvintele prin care vă dezvălui limpede și pe înțeles care este voința MEA. Cuvintele MELE vă fac cunoscută porunca dragostei, cu toate îndatoririle voastre față de MINE și față de semenii voștri. Cuvintele MELE vă arată depărtarea față de MINE, pe care voi înșivă trebuie s-o micșorați. Cuvintele MELE vă fac cunoscută dragostea, îndurarea și milostenia MEA, înțelepciunea și atotputernicia MEA pentru că flacăra dragostei să se poată aprinde în voi - dacă aveți o inimă dornică de a iubi.

Cuvintele MELE vă arată că semenii voștri sunt copiii MEI, pe care din această cauză - dacă vreți să îndepliniți voința MEA - trebuie să-i tratați ca pe frații voștri, dăruindu-le și dragostea voastră. Cuvintele MELE vă avertizează și vă păzesc, făcându-vă atenți la urmările unei vieți trăite dea-ndoaselea - a unei vieți trăite fără dragoste, fără respectarea poruncilor MELE. Dacă vreți deci să fiți fericiți, trebuie să acceptați cuvintele MELE. Lăsați însă în grijă

MEA forma în care ajung La voi cuvintele MELE - voi să aveți numai bunăvoința de a le primi când vi le ofer. - Căci numai prin cuvintele MELE puteți afla voința MEA - și doar îndeplinind cuvintele MELE puteți fi fericiți. Amin.

PLANUL DE MÂNTUIRE A LUI DUMNEZEU

**CREAȚIA SPIRITUALĂ ȘI MATERIALĂ
DE UNDE VINE LUCIFER, CINE L-A CREAT ?
DE CE ESTE IISUS HRISTOS MÂNTUITORUL NOSTRU ?
CE ROL ARE PĂMÂNTUL ȘI CARE E SCOPUL VIEȚII ?
CARE ESTE DE FAPT PĂCATUL NOSTRU ?**

CUNOAȘTEREA PLANULUI DE MÂNTUIRE AL LUI DUMNEZEU
CREAREA LUI LUCIFER ȘI A FIINȚELOR SPIRITUALE ORIGINARE
TRANSFORMAREA FIINȚELOR SPIRITUALE ORIGINARE CĂZUTE ÎN
CREAȚIUNE
CREAREA "PĂMÂNTULUI"
DRUMUL DEZVOLTĂRII PARCURS DE FIINȚELE SPIRITUALE PRIN
CREAȚIE,
READUCEREA LOR
CREAREA OMULUI - CĂDEREA ÎN PĂCAT
CUM TREBUIE ÎNTELEASĂ CĂDEREA ÎN PĂCAT A PRIMILOR OAMENI
CUNOAȘTEREA PĂCATULUI ORIGINAR ESTE NECESARĂ PENTRU
ÎNȚELEGEREA OPEREI MÂNTUIRII
NU PUTEȚI DOBÂNDI LIBERTATEA FĂRĂ IISUS HRISTOS
VIAȚA PĂMÂNTEASCĂ ESTE CALEA, DAR NU ȚELUL
CE ESTE PĂCATUL MOȘTENIT
DE CE LI S-A LUAT OAMENILOR MEMORIA RETROSPECTIVĂ

B.D. Nr. 3593

3.11.1945

LUMEA SPIRITUALĂ ȘI CEA PĂMÂNTEASCĂ
DE CE PROCESUL ÎNAPOIERII LA DUMNEZEU NU ESTE GENERAL
CUNOSCUȚ
REALIZAREA PLANULUI DE MÂNTUIRE
CAUZA DEZVĂLUIRIILOR LUI DUMNEZEU

B.D. Nr. 8760

22.2 1964

CUNOAȘTEREA PLANULUI DE MÂNTUIRE AL LUI DUMNEZEU

Vreau să aruncați o privire în veșnicul MEU plan de mântuire și de aceea caut să vă dau cunoștințe potrivit nivelului vostru de maturitate. Caut să vă mijlocesc aceste cunoștințe prin Spiritul MEU, ca să vă aflați pe deplin în adevăr și să puteți fi convinși de acesta. Căci numai pe calea spiritului este posibil să vi se dea adevărul curat. Trebuie să știți totul pentru a putea lua atitudine față de învățăturile greșite care vă îngreunează întoarcerea la MINE - căci acesta este

scopul planului MEU de mântuire.

Trebuie să știți de unde veniți și ce v-a determinat să vă întoarceți de la MINE. Trebuie să știți de soarta pe care v-ați creat-o căzând de lângă MINE. Și trebuie să știți că am întocmit pentru voi un plan care vă asigură încetul cu încetul reîntoarcerea la MINE, precum și de ce a fost nevoie de acesta. Trebuie să aflați de acest plan, căci de-abia atunci puteți înțelege existența voastră ca oameni pe pământ, trăind apoi corespunzător scopului de atins. ÎL veți cunoaște și îndrăgi pe CEL care a creat de dragul vostru întreaga creațiune, care, mânat de nesfârșita SA dragoste și înțelepciune și-a folosit puterea ca să dea ființă la cele mai minunate lumi create, toate cu același scop: de a găzdui ființele spirituale căzute spre a le duce la deplină maturitate, pentru a se putea reîntoarce la MINE. Căci EU sunt punctul de plecare al existenței lor și rămân veșnic legat de ființele pe care le-am creat pentru că le iubesc.

Voi oamenii trebuie să știți că dragostea MEA față de voi e nesfârșită și că prin ea se explică totul, pentru că altminteri aș fi putut să nimicesc tot ceea ce am creat chiar în momentul în care MI s-a opus. Dragostea M-a împiedicat să fac aceasta. Însă dragostea MEA vrea de asemenea să facă fericite ființele create, pentru că așa e dragostea - nu poate altfel, vrea să dăruiască fericire. De aceea cei căzuți trebuie să se reîntoarcă neapărat la MINE. Veșnicul MEU plan de mântuire are ca scop tocmai reîntoarcerea definitivă la MINE a tuturor ființelor spirituale căzute.

Că vă dau despre aceasta atât de multe cunoștințe, e din cauza vremurilor din urmă, care fac necesar ca oamenii să primească un ultim ajutor.

Trebuie să știți ce e în joc și că nu vă rămâne prea mult timp pentru reîntoarcerea la MINE - ca să nu trăiți fără grijă, de azi pe mâine, ci să încercați să stabiliți o strânsă legătură cu MINE, **pentru ca EU să vă arăt drumul în haosul care va veni asupra oamenilor înainte de sfârșit**, fapt pentru care sunt de asemenea necesare explicații care corespund adevărului.

Dacă vă sunt lăsate concepțiile greșite, mereu mai sperați că pământul va înflori din nou, că vine iar o nouă ascensiune, căci nu cunoașteți sensul și scopul evenimentelor pe care le trăiți. Atunci vă trăiți viața pământească în zadar, fără nici un folos pentru sufletul vostru care este eul vostru propriu-zis și care nu pierde când vă moare trupul. Și atunci urmează pentru suflet o soartă de care vreau să-l feresc. Căci vreau să vă dăruiesc fericire pentru că vă iubesc și de aceea transmit în repetate rânduri adevărul pe pământ. Voi trebuie doar să-l primiți pentru a vă salva de soarta groaznică a surghiunului înnoit în creaturile noului pământ.

Cine cunoaște veșnicul MEU plan de mântuire, trece deja într-o anumită măsură fericit prin viața pământească, pentru că și-a dat deja seama de sensul și scopul acesteia și trăiește conștient, căutând să-Mi îndeplinească voința. Cel străin de aceste cunoștințe nu cunoaște scopul existenței și va aprecia totul doar din punct de vedere pământesc, nelăsând loc vreunui scop spiritual, căci tot ce e spiritual îi e străin. Pe de altă parte însă, va arăta înțelegere față de veșnicul MEU plan de mântuire doar omul care prin activitate plină de dragoste față de semenii săi a stabilit deja legătură cu MINE, căci spiritul său s-a trezit deja la viață. Omul care nu crede de loc în MINE gândește și acționează fără dragoste și niciodată nu este deschis față de astfel de cunoștințe. El trece deci prin viață cuprins de beznă deasă, negăsind în orbirea lui drumul cel bun. EU însă vreau să le prezint tuturor oamenilor cunoașterea despre faptul că ei au luat cândva ființă din MINE, că s-au întors din proprie voință de la MINE, au căzut în adânc iar dragostea MEA i-a ajutat să se ridice din nou, pentru că dragostea MEA față de tot ceea ce am creat este nesfârșită și va rămâne veșnic neschimbată.

De aceea n-am odihnă până nu recâștig toate ființele căzute, până ce ele nu se străduiesc să se reîntoarcă la MINE de bunăvoie. Ele trec în acest scop prin creațiunile cărora le-am dat cândva ființă spre a servi reîntoarcerii la MINE. Voi mijloci mereu aceste cunoștințe

acelor oameni care stabilesc legătură cu MINE și doresc să afle adevărul despre cauza, sensul și scopul existenței lor pe acest pământ. Și veți primi învățătură despre aceasta conform adevărului, căci numai adevărul vă dă libertatea și vă readuce definitiv la MINE. Amin.

B.D. Nr. 5612

28.2.1953

CREAREA LUI LUCIFER ȘI A FIINȚELOR SPIRITUALE ORIGINARE

Mintea omenească poate cuprinde doar într-o anumită măsură adevărul profund, căci **ceea ce e spiritual nu poate fi explicat decât în mod spiritual. Această explicație este preluată de spiritul vostru și e transmisă minții prin intermediul sufletului.** Mintea însă vă este încă mult prea solicitată de cele pământești, neputând astfel să pătrundă îndeajuns în profunzimea cunoștințelor spirituale, pentru a înțelege totul. Cu toate acestea **MĂ dezvălui vouă prin scânteia spirituală implantată în voi, iar cei care au dragoste vor pricepe sensul a ceea ce le dezvălui: dorința MEA de a crea era nespus de mare, puterea îmi era ineputabilă , iar fericirea MEA consta în realizarea gândurilor și planurilor MELE. Doream să împărtășesc cuiva această fericire; dragostea MEA dorea să se dăruiască. Vroiam ca în afară de MINE să mai fie o ființă care să se bucure de ceea ce MĂ făcea pe MINE atât de fericit. Resimțeam existența de unul singur ca pe o lipsă, pe care , însă puteam oricând s-o înlătur, dacă vroiam. Și am vrut să MĂ regăsesc într-o ființă care să fie strâns legată de MINE, pe care vroiam s-o creez ca pe o copie a MEA, ca să MĂ oglindească pe MINE însumi, ca să-i pot dărui o fericire nesfârșită, sporind astfel și propria MEA fericire. Am vrut să creez o astfel de ființă și a fost de ajuns ca să vreau aceasta. Căci voința MEA este putere, acționând mereu cu dragoste și înțelepciune.**

Astfel a luat naștere din MINE o ființă care era copia MEA, însă nu putea să MĂ vadă pentru că de M-ar fi văzut ar fi pierit de fericire. Căci nici o ființă n-ar putea suporta să MĂ vadă, fiindcă orice ființă, chiar și cea mai desăvârșită copie a MEA nu este decât un produs al puterii dragostei MELE, pe când EU sunt puterea dragostei în sine. Strălucirea MEA depășește totul în amplitudinea ei, fapt pentru care nu puteam fi văzut de ființele create de MINE. Mi-am creat însă prin această ființă un vas în care puteam să-Mi revărs continuu puterea dragostei, o ființă deci care, primind continuu fluxul puterii MELE, primea prin aceasta din belșug și dorința MEA de a crea, puterea MEA, înțelepciunea și dragostea MEA. Putea deci să resimtă aceeași fericire ca și MINE, putea să-și manifeste puterea după voința ei, putea să fie fericită și să-și sporească fericirea creând, căci puterea MEA o făcea capabilă de toate acestea. Iar EU MĂ bucuram de fericirea ei.

Și astfel au luat ființă din ea nenumărate ființe asemănătoare. Erau cu toții copiii dragostei MELE, erau desăvârșiți, aflându-se în cea mai strălucitoare lumina - căci din ființa creată identică cu MINE și dragostea MEA nesfârșită nu puteau să rezulte decât ființe cu totul desăvârșite. Aceasta pentru că aveam amândoi aceeași voință și dragostea amândurora se regăsea în ființele create. N-a existat nimic imperfect atât timp cât voința MEA a putut să acționeze prin prima ființă creată. Era o lume spirituală plină de lumină, cu un mare număr de ființe spirituale create originar. Puterea MEA se revărsa nelimitat către acea ființă pe care Mi-am ales-o ca purtătoare a luminii și puterii MELE.

Aceasta primă ființă era nemăsurat de fericită. EU însă am vrut să-I sporesc și mai mult fericirea. Am vrut ca ea să nu mai fie legată de voința MEA ci să facă totul din proprie voință, care, dacă ființa era și rămânea perfectă, ar fi fost voința MEA. Căci ființa, fiind creată de MINE, nu era capabilă să aibă altă voință decât a MEA. EU însă vroiam ca ea să poată acționa liber - căci ceea ce caracterizează o ființă dumnezeiască este tocmai faptul că dragostea îi este atât de profundă, încât voința îi este la fel cu a MEA. Această dragoste vroiam s-o primesc de la prima ființă creată. Aceasta i-ar fi adus totodată și suprema desăvârșire, astfel că, ne mai acționând - ca ființă creată - după voința MEA, ci având din dragoste aceeași voință cu MINE, ar fi avut parte de o fericire nesfârșită.

Ca să poată trece această probă a voinței a trebuit să dispună de o voință cu desăvârșire liberă. Ea nu MĂ putea vedea, dar MĂ cunoștea pentru că se afla în lumină. Vedea însă nenumărate ființe care au rezultat din voința ei și se simțea creatoarea lor, deși știa că puterea pentru aceasta a primit-o de la MINE. Dar această ființă îmi invidia puterea. Fiind vizibilă ființelor create de ea, se considera, stăpână pe ele, cu toate că știa că ele au luat ființă din MINE și s-a dat în fața lor drept singura sursă de putere capabilă de creație. A refuzat deci să MĂ iubească pentru a putea stăpâni.

Pentru voi, oamenii, e ceva de neînțeles cum o ființă cu conștiința de sine s-a putut rătăci, gândind cu totul greșit. Aceasta însă se explică prin libera voință, care, pentru a putea să acționeze, trebuia să aibă și posibilitatea opțiunii în sens negativ. Însă nu era obligată să opteze în acest sens.

Ființa purtătoare de lumină și putere avea pe de o parte dovada puterii pe care o mijlocea, nu vedea însă sursa de putere.

S-a instaurat deci pe sine drept domn al ființelor spirituale create, căutând să MĂ prezinte pe MINE drept inexistent și să le implanteze voința sa întoarsă de la MINE. Astfel a sosit și pentru aceste ființe - create de purtătorul de lumină cu ajutorul puterii MELE - momentul care ar fi constituit dovada perfecțiunii lor, căci puterea MEA se afla în toate ființele acestea, ele fiind pline de lumină și dragoste înflăcărată față de MINE. Deși nu puteau să MĂ vadă, ele totuși M-au recunoscut.

Erau însă atașate și de ființa care le-a creat, căci dragostea MEA le-a dat ființă prin mijlocirea acesteia; Dragostea lor trebuia acum să opteze și s-a scindat.

A fost atunci o nefericită derută printre ființele spirituale care simțeau că sunt nevoite să opteze. Dat fiindcă puterea dragostei MELE acționează ca lumină, multe ființe s-au simțit atrase mai mult de izvorul original al puterii iar dragostea lor s-a micșorat față de cel care s-a despărțit de MINE, astfel că s-au întors mai mult către MINE. Lumina din ei era cunoașterea faptului că EU sunt dintotdeauna veșnica dragoste. Fiecare ființă avea această cunoaștere, dar voința le era liberă, nu era legată prin această cunoaștere, altminteri n-ar fi fost liberă. Astfel s-a scindat lumea spirituală. Prima ființă creată își avea aderenții ei, cum îmi aveam și EU aderenții MEI, deși EU însumi nu eram vizibil. Puterea izvorâtă din MINE acționa însă atât de puternic, încât multe ființe s-au întors de la ființa care voia să MI se opună. Voința lor a rămas deci corect orientată în timp ce purtătorul de lumină și cei care l-au urmat și-a întors voința împotriva MEA, astfel că ei s-au despărțit de MINE pe planul voinței, ceea ce a însemnat căderea în adânc.

Astfel, prima ființă creată - purtătorul de lumină - a devenit adversarul MEU, iar ființele cărora le-a dat viață prin voința comună a dragostei MELE și a ei s-au îndreptat o parte către MINE, o parte către ea. Căci în momentul în care purtătorul de lumină s-a despărțit de MINE, ele au simțit dorința nelămurită de a se orienta către un pol fix. Libera lor voință a început să se desfășoare. N-au fost supuse la nici o constrângere nici din

partea MEA, nici din partea adversarului MEU, ci atât EU cât și el le-am învăluit fiecare cu razele puterii sale, căutând fiecare să câștige ființele pentru sine. Puterea emisă de MINE era dragoste pură, atingând ființele atât de profund încât ele M-au recunoscut chiar fără să MĂ vadă, dându-și seama și de schimbarea voinței primei ființe create.

Însă pentru că ea era vizibilă, multe ființe au urmat-o, adică s-au supus voinței ei, depărtându-se astfel de MINE.

Dar au fost și ființe originare care se simțeau în aceeași măsură și copiii MEI și MI-au rămas credincioase din libera voință - dar numărul acestora a fost mult mai mic. Acestea au fost ființele create primele, care au rezultat din cea mai fericită dorință de a crea a purtătorului MEU de lumină prin folosirea puterii dragostei MELE, pe care o primea nelimitat. Această putere-dragoste le era proprie și acestor ființe. Ea le îndrepta continuu către MINE, căci ele își dădeau seama de voința schimbată a creatorului lor, fapt pentru care s-au întors de la el.

Ar fi putut și celelalte ființe să-și dea seama de aceasta, însă ele l-au urmat orbește pe cel pe care-l puteau vedea. Opțiunea liberei lor voințe a fost respectată. N-am influențat-o nici într-un fel fiindcă, pentru ca ființele create să ajungă independent la perfecțiune trebuiau să hotărască liber. Prima ființă creată, părăsindu-MĂ, a atras în adânc un mare număr de ființe care au urmat-o. Căci depărtarea de MINE înseamnă căderea în adânc, spre o stare diametral opusă, care înseamnă întuneric și neputință, lipsa de cunoaștere și putere. Iar copiii MEI au rămas în cea mai strălucitoare lumină, într-o stare de nesfârșită putere și fericire.

După această cădere a lui Lucifer, purtătorul de lumină, puterea lui s-a frânt, nu a mai fost capabil să creeze, cu toate că nu i-am sustras toată puterea pentru că era o ființă creată de MINE.

Cei care l-au urmat sunt puterea și forța lui - asupra lor domnește ca principe al întunericului.

Pe de altă parte însă ființele care l-au urmat sunt de asemenea opera dragostei MELE și nu le las pentru totdeauna la dușmanul MEU. Atât timp cât ele poartă în sine voința lui, îi aparțin, însă îndată ce îmi reușește să le îndrept voința către MINE, el le-a pierdut. Astfel puterea lui scade pe măsură ce mântui supușii de sub stăpânirea lui. Aceasta însă se întâmplă mereu pe baza voinței lor libere.

Acesta este scopul veșnicului MEU plan de mântuire, care este sprijinit cu zel de toți locuitorii împărăției luminii, de îngerii și arhanghelii MEI. Căci ei sunt cu toții colaboratorii MEI care se străduiesc să redea fraților căzuți fericirea pe care ei au pierdut-o odinioară din propria lor greșală.

Aceasta operă a eliberării (mântuirii) va fi dusă la bun sfârșit chiar dacă trece o veșnicie până când se va reîntoarce la MINE și ultima ființă căzută - până când se va apropia de MINE și ființa prima creată, zămislită din dragostea MEA, cerându-MI dragostea - până când se va întoarce și ea plină de căință la CASA PĂRINTEASCĂ pe care a părăsit-o cândva din proprie voință. Amin.

B.D. Nr. 8216

16.7.1962

TRANSFORMAREA FIINTELOR SPIRITUALE ORIGINARE CĂZUTE ÎN CREAȚIUNE

Cuvintele MELE trebuie să vă aducă claritate, să vă dea răspuns la întrebări și să

rezolve problemele pe care voi nu puteți să le rezolvați pe calea gândirii. Trebuie să primiți învățătură despre adevăr, căci vreau să vă dau lumină și să vă luminez spiritul, ca să nu trăiți în întuneric și pentru ca sufletul să nu vă fie vătămat. Căci vreau să-l salvez pentru veșnicie. Dragostea MEA nesfârșită vrea mereu binele sufletului vostru, căci MI-e dor să vă reîntoarceți la MINE, MI-e dor de uniunea cu voi, pentru aceasta însă sufletul vostru trebuie să ajungă la perfecțiune.

Ați purces cândva din MINE într-o stare de absolută perfecțiune, căci v-am creat întru totul după asemănarea MEA, ca ființe cu totul desăvârșite, erați copii ale MELE în miniatură, de aceeași natură cu MINE, dat fiindcă elementul vostru original era dragostea. Căci ați luat ființă din DRAGOSTEA ORIGINARĂ. EA și-a creat vase pentru a se putea revărsa continuu umplându-le cu puterea dragostei. Ființele acestea - copiii MELE - erau dragoste pură. Erau puterea dragostei revărsată din MINE, fiind totodată ființe care puteau să se vadă unele pe altele. Pe MINE însă, pe cel din care au luat ființă, nu puteau să MĂ vadă, pentru că EU eram însăși PUTEREA ORIGINARĂ A DRAGOSTEI, pe care ele nu puteau s-o vadă fără a pieri.

Căci le-am slobozit din MINE ca minuscule scântei, ca ființe independente - după cum v-am mai explicat. **Acesta însă este un proces pur spiritual, pe care nu-l puteți înțelege pe deplin cât trăiți ca oameni pe pământ.**

Cu toate că aceste ființe dispuneau de multă putere și lumină, fiind continuu străbătute de fluxul de putere al dragostei MELE, nu le-am putut împiedica să abuzeze de libertatea voinței lor, ele întorcându-MI spatele, tocmai pentru că erau ființe independente, înzestrate cu voință liberă. **Astfel, când au fost supuse la proba voinței, care consta în a MĂ recunoaște pe MINE ca DUMNEZEUL și CREATORUL lor, ele au refuzat aceasta și s-au întors către ființa primă creată - Lucifer – deci spre cel pe care-l puteau vedea și care strălucea în toată frumusețea celei mai scânteiitoare lumini.** Au refuzat fluxul de putere al dragostei MELE, ceea ce a însemnat continua lor depărtare de MINE, izvorul original de lumină și putere.

Acest proces vi l-am explicat tot mereu, în măsura în care acesta vi se poate explica vouă, oamenilor, pe înțeles. **Aflați acum că aceste ființe, cărora le-am dat ființă din MINE, au putut să-și transforme ființa în contrariul ei, dar de pierit n-aveau cum să piară și își vor păstra existența în veci.**

Ființele, în substanța lor originală erau dragoste, deci putere; care conform veșnicei legi, trebuie să fie activă, nu poate deci rămâne veșnic inactivă. **Prin depărtarea tot mai mare de MINE - ca urmare a faptului că au refuzat fluxul de putere al dragostei MELE - substanța spirituală a acestor ființe originare create de MINE s-a întărit, astfel că ele au devenit incapabile de a crea și a activa.**

De aceea am dizolvat aceste ființe originare, adică am transformat puterea pe care am emanat-o cândva sub forma unor ființe - și din aceasta a rezultat creația materială, în care puterea putea să redevină activă după voința MEA. Astfel se poate spune pe bună dreptate că toată creația e alcătuită din spiritele originare pe care voința MEA le-a transformat, e alcătuită deci din aceeași putere care s-a revărsat din MINE sub forma unor "ființe cu conștiință de sine". Aceasta a fost acum transformată - dobândind alte forme - în operele de toate felurile ale creațiunii.

Fiecărui lucru creat i-am dat o menire. În acest fel spiritul original, dizolvat în "particule", trece prin toate componentele creației și MĂ slujește, fiind subordonat legilor obligatorii! Astfel devine activă puterea după voința MEA, pentru că "legea fundamentală a puterii este activitatea".

Gândiți-vă mereu că ființele spirituale originare au fost putere emanată din MINE și că, deși acum ele sunt pulverizate și particulele lor se reunesc de-abia după un timp nesfârșit de lung, ele nu pier, ci fiecare se va reîntoarce odată la MINE.

Atunci însă vor fi, fiecare în parte, aceleași ființe care au pornit din MINE. Pe drumul reîntoarcerii la MINE au trecut prin toată creația, iar la urmă parcurg sub formă omenească - ca suflet al acesteia - ultima porțiune scurtă de drum, unde pot să ajungă la uniunea cu MINE, dacă primesc conștient să fie luminați de dragostea MEA.

Căci reîntoarcerea de bunăvoie la MINE constă în faptul că ființa spirituală originară încetează să se opună fluxului de putere al dragostei MELE. Atunci ea este din nou o făptură după asemănarea lui DUMNEZEU: adică spiritul căzut odinioară, care a fost creat ca ființă desăvârșită, este din nou asemenea MIE, a redevenit desăvârșit și poate astfel să se unească din nou cu MINE, rămânând pe veci în strânsă legătură cu MINE. Amin.

B.D. Nr. 7942

15.7.1961

CREAREA "PĂMÂNTULUI"

Drumul ființelor spirituale pe pământ durează o veșnicie, pentru că ele însele au fost transformate în materia din care e alcătuit pământul și toate lumile create. Substanța spirituală întărită a devenit din voința lui DUMNEZEU materie, astfel că întreg pământul, ca și toate lumile create în întregul univers sunt puterea spirituală emanată odinioară de DUMNEZEU sub forma unor "ființe", care însă și-au întors ființa în asemenea măsură pe dos, încât au devenit până la urmă doar substanță spirituală întărită, pe care DUMNEZEU a transformat-o în diversele opere ale creațiunii.

Aceasta a necesitat un timp nesfârșit de lung, pentru că această transformare s-a desfășurat după o ordine logică. Evoluția a ceea ce apare acum ca "pământ locuit" a avut loc în nenumărate faze de dezvoltare. Pământul n-a fost scos la iveală de-a gata de puterea creatoare a lui DUMNEZEU, pentru că evoluția înceată și-a avut scopul ei. Particulele substanței spirituale pulverizate au fost prinse mereu în noi forme. A fost nevoie de o evoluție nesfârșit de lungă, până ce pământul a devenit apt să slujească drept loc natural de viață pentru ființă spirituală ajunsă din ce în ce mai matură după cum era prevăzut în veșnicul plan de mântuire al lui DUMNEZEU. (Vezi și „[Secretele Vieții](#)”, n.r.)

A trebuit să treacă un timp infinit de lung până ce această ființă spirituală a atins acel nivel de dezvoltare la care să poată trăi ca om pe pământ, cu scopul de a atinge cel mai înalt grad de perfecțiune. Acest ultim drum pământesc parcurs ca om e doar o clipă în comparație cu drumul nesfârșit de lung al dezvoltării pământești care l-a precedat.

Crearea fiecărei forme n-a durat decât o clipă, căci DUMNEZEU își transformă instantaneu orice gând în opera durabilă, însă rezistența pe care i-a opus-o substanța spirituală căzută a determinat durata timpului trecut până la transformarea ei în forme materiale. Căci DUMNEZEU n-a constrâns substanța spirituală căzută care îi opunea rezistență ci a prins-o cu puterea dragostei SALE, ținând-o așa până când a început să-i scadă rezistența, pentru a o învălui apoi conform planului Său, pentru a-i da anumite forme în care aceasta să desfășoare o anumită activitate. Aceasta activitate era la rândul ei încă atât de minimală, încât a trebuit să treacă iarăși un timp nesfârșit de lung până aceste forme au putut să se descompună și să se transforme.

Deci pământul a trecut printr-o evoluție nesfârșit de lungă până a putut fi locuit de ființe vii, care la rândul lor l-au pregătit ca să le poată servi oamenilor ca ultim loc de instrucție. –

Sufletul omenesc a trecut cu toate particulele sale prin toată creația - căci căderea în adânc a fost atât de mare, încât a fost nevoie de enorm de mult timp pentru a se putea ridica din nou până la nivelul la care să i se poată reda conștiința de sine. Astfel i-a devenit posibil să parcurgă ultimul drum menit să-i aducă perfecțiunea și să-l readucă în acest fel în înalt.

Astfel a luat naștere creațiunea care acum adăpostește ființele spirituale căzute, nesfârșite la număr, fapt pentru care și reîntoarcerea lor la DUMNEZEU va dura un timp nesfârșit, astfel că încă nu este de prevăzut un sfârșit al lumilor create. Acestea adăpostesc noi și noi particule spirituale care se ridică dezvoltându-se prin schimbarea continuă a formei lor exterioare. De aceea e de așteptat continua devenire și trecere a tot ceea ce face parte din creația materială. În acest fel are loc continua reînnoire a operelor creațiunii, slujind astfel dezvoltării componentei spirituale pe care o adăpostesc, ca și perfecționării omului prin faptul că îi fac posibilă viața pe pământ.

Atât timp cât spiritului legat în materie îi este luată libertatea voinței, dezvoltarea care îl ridică în înalt se desfășoară conform voinței lui DUMNEZEU. Spiritul legat slujește cuprins într-o anumită formă, ceea ce, cu încetul, îl maturizează. Însă când acesta ajunge la acel stadiu în care trăiește ca om pe pământ, el își redobândește voința liberă. Atunci se poate întâmpla ca, în loc să se ridice în continuare, să bată pasul pe loc sau chiar să dea înapoi. Ca urmare a acestui regres substanța spirituală din om poate să se întărească din nou, ca înainte, fapt pentru care sufletul trebuie dizolvat din nou în particule pentru a trece din nou prin creațiunea materială.

Aceasta cere dizolvarea și transformarea fiecărei opere a creațiunii, ceea ce înseamnă încheierea unei perioade pământești și începerea uneia noi. - Și astfel, voi, oamenii, trebuie să înțelegeți că, la intervale de timp stabilite de DUMNEZEU, au loc astfel de schimbări ample ale lumii create, care sunt însă întotdeauna motivate de dragostea și înțelepciunea lui DUMNEZEU - și servesc la mântuirea ființelor spirituale originare căzute. Și trebuie să vă așteptați la o astfel de intervenție din partea lui DUMNEZEU mereu când oamenii nu-și mai recunosc adevăratul scop al existenței lor - adică nu-și mai folosesc viața pământească pentru a-și maturiza sufletul, pentru a ajunge la suprema desăvârșire. Căci acesta este scopul oricărei lumi create - de a-i servi omului la maturizarea sufletului său, de a-l ajuta să redevină ceea ce a fost la început - o ființă cu totul desăvârșită - care a luat ființă din dragostea lui DUMNEZEU, apoi însă a căzut de lângă EL din proprie voință. El trebuie să se reîntoarcă la EL și pentru aceasta DUMNEZEU însuși i-a creat drumul de reîntoarcere prin calea pe care o are de străbătut prin toate formele lumii create. Amin.

B.D. Nr. 7699

29.6.1957

DRUMUL DEZVOLTĂRII PARCURS DE FIINȚELE SPIRITUALE PRIN CREAȚIE, READUCEREA LOR

Ați trecut prin toată creația. - Acestea sunt cuvinte mari pe care le înțelegeți de-abia când cunoașteți planul MEU de readucere a ființelor spirituale - de spiritualizare a tot ceea ce este spirit lipsit de maturitate - deci când cunoașteți care sunt cauzele drumului vostru prin creațiune.

Căci numai ca oameni sunteți din nou acele ființe originare cărora le-am dat cândva ființă din MINE. Faptul că ați căzut de lângă MINE în adâncul adâncurilor a avut

ca urmare dizolvarea voastră în particule. Ați fost risipiți în nenumărate substanțe izolate - incorporate în făpturile creației - care erau astfel obligate să-și îndeplinească menirea ce le-a fost dată, pentru a parcurge cu încetul drumul dezvoltării către înalt. Ați trecut astfel prin toată creația, parcurgând drumul care are ca scop readucerea ființelor spirituale - prin schimbarea lor - la MINE, conform veșnicului MEU plan de mântuire.

Fiecare componentă a lumii create își are propria menire, care constă în a sluji într-un anumit fel. Astfel, guvernate de legi obligatorii substanțele spirituale slujesc continuu și se leapădă mereu de forma lor exterioară pentru a se întrupa într-o nouă formă. Aceasta continuă până când ajung la maturitatea necesară pentru a se putea întrupa în forma omenească.

Acest drum al dezvoltării care trece prin toate formele pământești ale creației, duce negreșit la maturitate, pentru că este parcurs sub acțiunea legilor obligatorii - adică voința MEA este cea care hotărăște, prin ea totul se supune legilor date de MINE. Astfel se realizează maturizarea, **chiar dacă e necesar un timp nesfârșit de lung până când se ajunge la nivelul la care toate substanțele izolate se reunesc, astfel ca sufletul originar - întrupat ca om - să poată parcurge ultimul drum pământesc pentru a-și desăvârși spiritualizarea.**

Acest drum prin toată creațiunea nu poate fi abandonat după bunul plac sau înlocuit cu altceva. Trebuie s-o parcurgă fiecare ființă care vrea să se reîntoarcă la origine, la starea ei de la început. Căci creația materială a luat ființă din voința MEA, pentru că, am văzut în această calea pe care să MI se apropie acele ființe create de MINE care s-au depărtat de MINE, căzând în adâncimi nesfârșite.

Toată creațiunea constă în ființele spirituale căzute, care, împietrindu-se, au devenit substanță spirituală rigidă, transformată apoi de voința MEA în cele mai diverse forme. Acestor forme le-am dat menirea și scopul de a duce treptat componenta spirituală la maturitate, asigurându-i continuu întruparea în noi forme, pentru a putea ajunge la un grad de maturitate tot mai ridicat, ca la ultima întrupare - ca om - deci ca ființă cu conștiință de sine să se străduiască la atingerea scopului final de a căuta și găsi conștient uniunea cu MINE, de a se întoarce deci pentru totdeauna la MINE.

Acesta este singurul scop al oricărei opere a creației: de a adăposti substanțele spirituale cărora le este sortit drumul ridicării până la MINE. Ele se ridică cu încetul din voința MEA prin faptul că slujesc (Deși o fac doar sub acțiunea legilor impuse de MINE). Căci, slujind, ele se eliberează iar și iar din forma care le adăpostea.

Dar va mai trebui să treacă o veșnicie până când se vor reuni și particulele ultimei ființe spirituale și până când și spiritul care MĂ dușmănește - Lucifer - se va îndrepta de bunăvoie către MINE, pentru că va rămâne fără nici o putere. Aceasta va fi când toate ființele create îl vor părăsi de bunăvoie, orientându-se către MINE, pentru că M-au recunoscut ca DUMNEZEUL și CREATORUL lor.

De-abia atunci își va da el seama de totala sa neputință și va tânji din nou după putere și lumină, îi va fi dor de dragostea MEA care l-a făcut cândva nespus de fericit și atunci MI se va deschide din nou de bunăvoie și se va lăsa pătruns de dragostea MEA, reîntorcându-se la MINE ca fiul MEU. Amin.

B.D. Nr. 5800

31.10.1953

CREAREA OMULUI - CĂDEREA ÎN PĂCAT

A fost nevoie de un timp nesfârșit de lung pentru dezvoltarea – și prin aceasta ridicarea - ființelor spirituale căzute. Și lumile create au avut nevoie fiecare în parte de foarte mult timp

pentru a evolua împreună cu substanța spirituală legată în ele, pentru a putea adăposti spiritul devenit din ce în ce mai matur. Au fost create mereu forme noi, mereu li s-a dat acestor forme o menire.

Pământul, deci, nu a fost creat într-o clipă, ci au trebuit să treacă intervale de timp infinit de lungi până când spiritul căzut odinioară și-a găsit la toate nivelurile forma exterioară corespunzătoare, căci maturizarea crescândă a făcut necesară crearea continuă a noi forme.

Deci până când spiritul căzut era supus "legilor obligatorii", activitatea MEA creatoare a constatat în a crea pământul ca centru de maturizare pentru ființele spirituale căzute, pentru că acestea să ajungă aici la un nivel de maturitate prin care să-și redobândească libertatea voinței de care au abuzat odinioară.

Acum însă trebuia creată o formă exterioară care să fie purtătoarea ființei spirituale maturizate, pentru că, îmbrăcând această formă, să-și poată pune din nou la încercare libera voință. Aceasta formă creată este omul, care se deosebește de tot ceea ce a fost creat anterior prin faptul că pe lângă libertatea voinței este dotat și cu inteligență și rațiune. El dispune deci de capacitatea de a gândi, are conștiința de sine și se poate înțelege cu oamenii prin limbă.

Astfel a fost creată posibilitatea ca prin conviețuirea cu semenii omul să poată face proba liberei sale voințe. Omul - ca formă exterioară - a existat deja și în ultimele stadii ale dezvoltării dirijate de legile obligatorii. Ea avea atunci menirea de a reuni nenumăratele substanțe spirituale ajunse la maturitate.

Aceste ființe erau încă supuse legilor obligatorii, trăind după cum cereau legile naturii și de aceea încă nu erau responsabile de faptele lor. Dispunând doar în mica măsură de capacitate de gândire, serveau la colectarea substanțelor spirituale maturizate în lungul proces al dezvoltării lor. Deci și acestea erau fapte create de înțelepciunea și dragostea MEA în folosul ființelor spirituale. Dar nu erau încă oameni. Căci **numai ființele cu voința liberă, inteligență și conștiință de sine pot fi considerate oameni.**

De-abia acum a intrat în acțiune planul de spiritualizare al acestor fapte - adică al oamenilor. Acesta cerea ca ele să primească învățătura de la MINE și să-și folosească gândirea, inteligența și libera voință conform învățăturii primite. Puteau în virtutea liberei voințe să trăiască și să creeze pe pământ – puteau să se preschimbe în ființe dumnezeiești, dar puteau și să acționeze cu totul împotriva învățăturilor și a voinței MELE, întorcându-se prin aceasta în adâncurile din care s-au ridicat.

Am creat omul - i-am dat deci spiritului ajuns la un anumit grad de maturitate o formă exterioară, care corespundea dragostei și înțelepciunii MELE și de asemenea scopului pe care urma să-l realizeze. **Forma exterioară a devenit o ființă vie de-abia în momentul în care s-a instalat în ea sufletul - componenta spirituală alcătuită din nenumărate particule - dând viață formei.**

Căci ceea ce este de natură spirituală este putere în continuă acțiune. În timpul lungului drum de dezvoltare parcurs, acesta a fost legat, fiind astfel incapabil de o activitate nestăvilită.

Dar în ultima formă exterioară, - cea omenească - are din nou posibilitatea să fie activ. Poate să-și desfășoare puterea ce îi este proprie, sporindu-și-o nelimitat prin uniunea cu MINE. (Vezi și „[Zidirea omului: grădina raiului](#)”, n.r.)

Primii oameni dispuneau nelimitat de puterea MEA. Erau dotați în mod extraordinar pentru ca scopul vieții de probă era ca ei să păărăsească învelișul pământesc în stare cu totul spiritualizată și să se reîntoarcă din nou ca adevărați fii în casa părintească. (Vezi „[Casa Domnului](#)” de Jakob Lorber.) Însă trebuia să le pun voința la încercare, căci proba voinței o cer

fiecărei ființe create de MINE. Dacă ei ar fi trecut această probă cu bine, prin aceasta ar fi ușurat oamenilor care i-au urmat atingerea acestui ultim scop.

Prin cei dintâi oameni MI-am creat ființe care, cu toate neajunsurile lor, cu toată imperfecțiunea lor datorată căderii de lângă MINE, puteau totuși să MĂ recunoască, pentru că se recunoșteau și pe sine ca ființe create. Puteau deci prin capacitatea lor de gândire și libera lor voință să-și dea seama și de voința MEA și s-o îndeplinească. Am creat ființe de către care - în pofida distanței lor față de MINE - puteam să MĂ fac înțeleș.

Omul a fost deci prima făptură pământească purtătoare a unei ființe spirituale originare căzute, cu scopul de a o ajuta să se reîntoarcă la starea sa originară, pentru a putea crea și lucra alături de MINE, în veșnica uniune cu MINE. - Acesta a fost rostul vieții primului om creat, acesta este și va rămâne mereu sarcina tuturor oamenilor până când se va realiza spiritualizarea tuturor ființelor spirituale căzute.

Proba voinței la care a fost supus primul om n-a fost prea grea. Dar pentru ca aceasta să poată avea loc, trebuia ca și dușmanul MEU să primească dreptul de a acționa asupra lui. - **Iar omul s-a lăsat influențat de acesta și MI-a devenit pentru a doua oară necredincios. Aceasta a fost prima cădere în păcat pe pământ – cea de care știe omenirea, fără a ști de căderea de odinioară de lângă MINE a ființelor spirituale.** Totul își are însă explicația prin acea primă cădere. Căci primul om n-ar fi putut cădea [în păcat] dacă ar fi rămas ființă spirituală de la început, așa cum am creat-o: plină de putere și lumină, perfectă, dat fiindcă din MINE nu pot să ia ființă decât fapuri perfecte. Atunci nici o forță potrivnică n-ar fi putut avea influență asupra lui. Deci căderea primului om a fost o urmare a acelei prime căderi, adică a faptului că sufletul omului era încă imatur. El ar fi putut deja să treacă proba cu bine, dar aceasta nu trebuia să se întâmple în mod obligatoriu.

Omul, având rațiune și liberă voință, era răspunzător de sufletul său. El a trebuit deci să-și ispășească păcatul.

Astfel potrivit MEU și-a păstrat puterea asupra ființelor spirituale întrupate ca oameni - ceea ce înseamnă că fiecare om urma să-și parcurgă doar anevoie drumul vieții pământești, trecând prin lupte și suferințe, cu scopul de a se smulge de sub puterea dușmanului. Scopul acesta poate fi realizat de fiecare om, pentru că Iisus Hristos a venit în ajutorul omului devenit slab în urma căderii în păcat a lui Adam, garantând mântuirea fiecărui om care ÎL RECUNOAȘTE ca FIU AL LUI DUMNEZEU și ca MÂNTUITOR AL LUMII și care ÎL URMEAȘĂ de bunăvoie.

Primul om ar fi putut zidi puntea pe care apoi ar fi putut ajunge la MINE toți urmașii lui. Dar pentru că el a căzut, toată omenirea a fost nevoită să mai rabde jugul lui Satana până la venirea MÂNTUITORULUI, deci până când a coborât IISUS HRISTOS pe pământ, ca să dureze o punte către împărăția spirituală - ceea ce EL a înfăptuit prin suferința și moartea sa pe cruce.

Opțiunea voinței pe care i-am cerut-o primei ființe create - Lucifer - nu era de fel o poruncă. El avea deplină libertate de a-și orienta voința într-o direcție oarecare - iar orientarea pe care el și-a dat-o voinței a fost motivată de setea de putere și de dorința de a fi singurul stăpânitor. El era pe deplin conștient că EU i-am dat ființă, dar pentru că nu MĂ vedea, credea că el singur domnește. Își dădea seama că EU l-am creat, dar nu voia să MĂ recunoască. Această orientare a voinței n-am sădit-o EU în ființa lui, ci el singur și-a schimbat astfel voința liberă pe care i-am dat-o.

Aceasta e deosebirea dintre prima cădere a lui Lucifer și căderea în păcat a primului om - căci acesta din urmă nu mai purta în sine voința potrivnică MIE. De aceea i-am dat o poruncă pe care să n-o încalce. I-ar fi fost ușor s-o respecte, dacă n-ar fi acționat

asupra lui spiritul potrivit MIE, care încă avea acțiune puternică asupra omului. Căci acesta încă îi aparținea pentru că sufletul lui încă nu își redobândise perfecțiunea care i-ar fi făcut imposibilă o nouă cădere.

Un om creat în stare de perfecțiune n-ar fi putut cădea. I-ar fi fost cu neputință să-Mi încalce porunca, căci partea spirituală perfectă din el l-ar fi reținut de la orice faptă potrivnică lui DUMNEZEU. **Însă crearea omului a fost de-abia urmarea căderii lui Lucifer și a celor care l-au urmat altminteri n-ar fi fost nevoie să îmbrace în forme exterioare ființele spirituale pe care le-am chemat la viață.**

Dat fiindcă forma omenească adăpostește ființele spirituale căzute, omul Adam era deja împovărat de păcatul de odinioară. S-ar fi putut lepăda de acesta respectând porunca pe care i-am dat-o. El ar fi avut deci posibilitatea să șteargă păcatul moștenit. Faptul că el a căzut a întârziat nespuse de mult reîntoarcerea la MINE a ființelor căzute. Aceasta a devenit posibilă prin opera de mântuire a omului IISUS, care a înfăptuit - **fără ca EU să-i fi poruncit aceasta**, - cea ce ar fi trebuit să facă omul ADAM și anume: a acceptat întru totul voința mea și - printr-o viață trăită în dragoste - s-a unit din nou cu MINE, ajungând din nou la deplină posesiune a luminii și puterii. Amin.

B.D. Nr. 9005

30.6.1965

CUM TREBUIE ÎNTELEASĂ CĂDEREA ÎN PĂCAT A PRIMILOR OAMENI

Vă dau răspuns la fiecare întrebare de natură spirituală pe care MI-o puneți. Aflați mai întâi că EU n-am vrut ca voi să treceți printr-o viață pământească atât de grea. MI-ar fi fost de ajuns timpul pe care l-ați petrecut cu voința legată sub legile obligatorii, căci timpul acesta a fost nespuse de lung, fiind suficient pentru a vă putea reîntoarce la MINE. Trebuia însă să vă supun la o ultimă probă a voinței, prin care urma să treceți ca ființe cu cunoștința de sine - ca oameni.

N-ar fi trebuit decât să vă dăruiți MIE din nou, de bunăvoie, anulând astfel marele păcat de odinioară, cel al căderii de lângă MINE.

Trebuia să vă dovediți dragostea față de MINE, căci odinioară v-ați opus fluxului de lumină al dragostei MELE. De aceea primii oameni au fost bine creați - îmi erau supuși, aveau de toate - căci le-am dat pământul să fie al lor și le-am dat totul în stăpânire. MĂ recunoșteau ca DUMNEZEUL și CREATORUL lor aveau în jur minunatele opere ale puterii MELE creatoare, de care puteau să se bucure. Totul era astfel făcut ca ei să-Mi aducă laudă și mulțumire - ca să MĂ poată iubi cu dragoste fierbinte.

Ei înșiși n-au avut gânduri rele. Dar a trebuit să le dau primilor oameni voința liberă, așa cum le-am dat voință liberă și când au purces din MINE la început ca ființe spirituale. Și pentru că odinioară s-au depărtat de MINE urmându-l în adânc de bună-voie pe dușmanul MEU, acesta a avut de asemenea dreptul de a-i influența pe primii oameni, fiindcă voința lor liberă era cea care urma să decidă dacă vor să MĂ urmeze pe MINE sau pe el.

Iar ei au căzut la această probă pe care ar fi putut s-o treacă cu ușurință. Prin aceasta au trezit toate pornirile rele pe care le învinseseră deja în perioada de dinaintea întrupării lor ca oameni.

Generațiile următoare au moștenit firea strămoșilor, fiindu-le astfel tot mai greu să scape din înălțuirea dușmanului MEU. Dacă primii oameni ar fi trecut cu bine proba voinței - care n-a fost prea grea - MI-ar fi fost de ajuns [ca ispășire] lungul drum de dinaintea întrupării lor ca oameni, iar urmașii lor MI-ar fi dăruit și ei de bunăvoie dragostea lor. Atunci ei ar fi trăit pe

pământ doar ca să se bucure de creaturile pe care le-au primit în dar de la MINE, având o influență bună asupra lor, astfel că acestea s-ar fi putut întrupa mai repede ca oameni.

Astfel viața pământească n-ar fi fost decât o treaptă pregătitoare pentru viața veșnică. Dacă primii oameni MI s-ar fi dăruit cu totul conștient, abandonându-l cu totul pe dușmanul MEU, atunci puterea acestuia ar fi fost frântă și nu s-ar mai fi putut folosi de ea și ar fi cedat el însuși curând, dăruindu-se dragostei MELE. Deci primilor oameni nu li s-a cerut decât să se lase de bunăvoie strălumiți de MINE. În acest fel păcatul originar ar fi fost șters, căci numai dragostea ar fi putut să-l anuleze. Acum însă păcatul s-a repetat.

Ca urmare, ceea ce stăpânea doar lumea spirituală legată în operele creației s-a extins asupra întregii omeniri. Ceea ce primii oameni ar fi putut obține cu ușurință, a devenit acum nespun de greu, din cauza că în om s-au fixat toate trăsăturile satanice, iar lupta împotriva acestora cerea o mare putere, de care voința omului nu mai era în stare. Astfel a devenit necesară opera de mântuire a lui Iisus Hristos - a spiritului luminos care s-a oferit voluntar pentru înfăptuirea acesteia când a văzut eșecul primilor oameni.

El MI s-a oferit din dragoste să sufere și să moară pe cruce pentru a ispăși păcatul dublat acum prin repetare. Știam de la început ca s-ar putea întâmpla și a doua oară căderea în păcat. Eu n-am vrut ca oamenii să aibă de parcurs un drum atât de dureros, dar nu puteam să le răpesc libertatea voinței. **Și pentru că știu că odată și odată voi recâștiga toate ființele - dat fiindcă o mie de ani sunt pentru MINE doar cât o zi și pentru că e vorba de viața veșnică plină de fericire - lucru de care vă veți da și voi odată seama, nu trebuie să vă temeți.** Și când veți fi scăpat de toate suferințele, veți fi deja desăvârșiți și vă veți putea bucura de minunățiile de nedescris în cuvinte pământești, care compensează suferințele prin care ați trecut.

Trebuie să știți că nu EU sunt cauza nespusei suferințe pe care oamenii și-au creat-o singuri începând de la căderea lor în păcat. În ce MĂ privește le-am creat toate posibilitățile ca să treacă cu bine proba liberei voințe. Le-am dat doar o poruncă ușoară pe care ar fi putut s-o țină dacă dragostea lor ar fi fost atât de puternică încât să-i determine să MI se dăruie cu totul. Atunci această dragoste profundă i-ar fi cuprins și pe urmașii lor, ei fiind astfel în măsură să reziste ispitelor dușmanului MEU.

Așa însă a avut loc a doua cădere [în păcat] sub apăsarea căruia s-au aflat toți urmașii până la coborârea pe pământ a mântuitorului dumnezeiesc Iisus Hristos, care l-a chemat la luptă deschisă pe dușmanul MEU. Căci acesta a abuzat de puterea sa, determinându-i pe oameni să fie tot mai lipsiți de dragoste, astfel că fără opera mântuirii ei n-aveau cum să se mai elibereze, înfundându-se tot mai mult în întuneric.

Acestei activități a lui i-am pus capăt trimițându-l pe pământ pe fiul MEU, pentru a-i salva pe acei oameni, care vor să fie salvați. Căci harul de a fi mântuit trebuie acceptat din liberă voință. Fiindcă omul nici salvat nu poate fi împotriva voinței sale. De fapt drumul parcurs prin creaturile de pe pământ ar fi fost de ajuns pentru a trece cu bine - ca om - proba liberei voințe. Căci datorită chinurilor îndurate cât a trăit sub acțiunea legilor obligatorii, fiecare suflet s-a maturizat suficient pentru a se putea opune cu ușurință ispitelor. Dar căderea primilor oameni a redat potrivnicului MEU puterea asupra tuturor sufletelor, putere de care acesta s-a folosit într-un mod înspăimântător.

Tocmai de aceea fusese ales ca prim om un spirit originar care dispunea de toate însușirile necesare pentru a putea face față dușmanului MEU.

Însă nu i se putea impune cum să hotărască. El trebuia să gândească și să acționeze în deplină libertate. Iar dușmanul MEU s-a folosit de această libertate a voinței - îndreptând-o către sine - ceea ce a avut ca urmare o nouă cădere [în păcat] prin care s-a repetat păcatul căderii de lângă MINE de odinioară. Potrivnicului MEU nu i se putea lua însă dreptul de a face aceasta

pentru că și la prima cădere ființele spirituale l-au urmat în adânc tot din liberă voință.

Nu se poate spune deci că EU aș fi vrut repetarea căderii ca să vă aduc din nou într-o stare plină de suferință. Însă n-am putut s-o împiedic, pentru că s-a întâmplat din liberă voință. Dar până la urmă liberă voință vi se va întoarce iarăși spre MINE și atunci veți ieși din această stare jalnică. Pentru că însăși dragostea MEA v-a mântuit, întrupându-se în omul IISUS pentru a lupta împotriva dușmanului MEU, pentru a-i smulge toate sufletele care vor să se reîntoarcă la MINE, la casa părintească - adevărata voastră patrie - pe care ați părăsit-o cândva din proprie voință. Pentru că și acum vă iubesc la fel de mult ca și înainte. Toate suferințele iau sfârșit imediat ce vreți să vă eliberați de cel care vă ține în lanțuți - imediat ce vi se face iarăși dor de MINE și îmi dați prin aceasta dreptul de a vă lua din nou în stăpânire pentru a nu vă mai da drumul niciodată.

B.D. Nr. 8806

25.5.1964

CUNOAȘTEREA PĂCATULUI ORIGINAR ESTE NECESARĂ PENTRU ÎNȚELEGEREA OPEREI MÂNTUIRII

Nu aveți cunoștință de prima cădere în păcat și din această cauză credeți că opera mântuirii înfăptuită de Iisus Hristos nu este decât o ispășire a păcatelor voastre omenești. Ba chiar contestați "opera mântuirii", crezând că fiecare om trebuie să plătească exact pentru păcatele sale. Ar fi de înțeles acest punct de vedere, dacă ar fi vorba numai de păcatele cu care v-ați încărcat oameni fiind. Dar e vorba de marele păcat originar, de căderea de lângă MINE a spiritelor - o vină pe care niciodată n-ați putea s-o ispășiți, care e de netăgăduit și care e cauza întregii creațiuni materiale și a întrupării MELE ca om în IISUS.

Cauza căderii de lângă MINE a fost faptul că ființele create nu puteau să MĂ vadă. De aceea M-am făcut vizibil în IISUS.

Celui care nu admite decât căderea în păcat a primilor oameni, i se pare de necrezut că pentru răscumpărarea acestui păcat e nevoie de un "mântuitor" și va fi mereu de părere că omenirea nu poate fi pedepsită pentru un păcat pe care nu l-a comis. Astfel, și păcatele comise de oameni sunt o încălcare a dragostei MELE - pe care ei, aflându-se în întuneric, nu o pot recunoaște - aceste păcate însă sunt de-abia o urmare a acelui mare păcat originar.

Acest păcat însă explică totul. Până când oamenii nu știu de acest păcat al căderii spiritelor, le vine greu să creadă în mântuitorul dumnezeiesc care a murit pe cruce tocmai din cauza acestui păcat, luând asupra lui cele mai mari chinuri și suferințe ca să-l ispășească în fața MEA.

De aceea trebuie respinsă ca falsă orice învățătură care ÎL neagă pe mântuitor, care neagă deci principiul mântuirii. Trebuie respinsă chiar dacă recunoaște activitatea lui IISUS pentru răspândirea învățăturilor divine despre dragoste. Fiindcă e vorba de izbăvirea de păcatul originar, pe care numai EU am fost în stare s-o realizez, în omul IISUS. **Astfel vi se explică și cauza pentru care am devenit om - căci EU sunt o ființă pe care nici una din făpturile create de MINE n-ar putea s-o vadă fără a pieri.**

În consecință dacă voiam să vă puteți face o imagine despre MINE, aceasta trebuia să se întâmple sub forma unei ființe asemănătoare vouă, care este omul IISUS. - Așadar e nevoie să știți mai întâi de căderea ființelor [spirituale] de lângă MINE, ca să puteți apoi înțelege procesul creării lumii vizibile. **Și atunci puteți înțelege în continuare lupta dintre Lumină și Întuneric și apariția salvatorului omenirii prin Iisus Hristos - o ființă spirituală originară în CARE EU ÎNSUMI M-am întrupat, fiindcă nu vă puteați face o imagine despre**

"puterea creatoare" care sunt.

De aceea puteți să-L recunoașteți și trebuie să-L recunoașteți pe Mântuitor, care a murit pe cruce pentru vina tuturor și a cerut iertarea păcatelor pentru voi oamenii. Aceasta însă nu vă vine din senin, ci trebuie s-o cereți, deoarece căderea a avut loc din liberă voință, astfel că trebuie să vă reîntoarceți - prin EL - tot din liberă voință. **Unui om care se străduiește în mod serios să ajungă la desăvârșire i se iartă pe lângă păcatul original și păcatele comise ca om, pentru ca tot păcatul să fie șters și iertarea să fie astfel asigurată.**

Însă IISUS este rareori recunoscut ca MÂNTUITOR, pentru că învățăturile false ÎL prezintă doar ca om și meșter avansat. Și pentru că oamenii nu vor să recunoască faptul că în EL EU ÎNSUMI am devenit om, nici nu îmi cer iertarea tuturor păcatelor lor. Dar numai EL poate să elibereze omul de toate păcatele sale, doar EL are puterea să vă șteargă toate păcatele, EL, IISUS Hristos, în care am devenit EU ÎNSUMI om. Amin.

B.D. Nr. 6860

15.7.1961

NU PUTEȚI DOBÂNDI LIBERTATEA FĂRA IISUS HRISTOS

Aveți nevoie de MINE, dacă vreți să scăpați de dușmanul vostru.

Nu puteți scăpa de el din propriile voastre puteri. Aveți nevoie de ajutorul pe care nu vi-l poate da decât IISUS HRISTOS, care l-a învins pe dușman prin moartea sa pe cruce. EU însumi am sălășluit în EL. El și cu MINE suntem unul! Deci trebuie să-Mi cereți ajutorul prin Iisus Hristos și veți avea cu adevărat parte de el.

Dacă ÎL recunoașteți numai pe DUMNEZEU, fără a-L putea pune în acord cu EL pe Iisus Hristos, mântuitorul dumnezeiesc, înseamnă că încă nu credeți cu convingere. Înseamnă că spuneți ceva, de care încă nu sunteți convinși în adâncul ființei voastre. Atunci încă vă parcurgeți drumul pământesc fără MINE, și astfel nu vă puteți elibera de sub stăpânirea potrivnicului MEU, căci singuri nu sunteți în măsură să-i înfrângeți puterea.

Aveți nevoie de MINE! Aceasta trebuie să v-o spun, pentru că altminteri nu vă realizați scopul vieții pământești: despărțirea de cel pe care l-ați urmat cândva de bunăvoie și întoarcerea către MINE, DUMNEZEUL, și TATAȚI voștri dintotdeauna.

Sunt gata oricând să vă ajut să scăpați de el. Însă ajutorul acesta trebuie să MI-L cereți, pentru că orientarea voinței voastre este hotărâtoare pentru aceasta. Pentru că și el are aceleași drepturi asupra voastră câtă vreme aveți aceeași orientare cu el, potrivnică MIE.

Dar s-a ținut cont că voi, căzând în păcat, ați ajuns niște ființe slabe: un om a murit pe cruce pentru voi din dragoste și îndurare. A murit pentru voi CEL CARE știa de slăbiciunea voastră, știa că **vă este imposibil să vă zdrobiți singuri lanțurile pe care vi le-a pus - ce-i drept, din propria voastră vină - dușmanul MEU.**

EU ÎNSUMI M-am întrupat în acest IISUS, pentru că MI-a fost milă de voi că sunteți slabi și chinuiți, și am vrut să vă dau posibilitatea de a vă reîntoarce la MINE și de a reveni la starea voastră de la început, care înseamnă libertate și fericire.

Ca om, am adus o jertfă de ispășire pentru voi. Eu ÎNSUMI am ispășit - în omul IISUS - păcatul vostru de odinioară, cel al căderii de lângă MINE și am oferit potrivnicului MEU preț de răscumpărare pentru voi, ca să vă lase liberi, dacă o doriți.

Dar această dorință trebuie s-o și manifestați - trebuie să vreți să veniți la MINE, trebuie să vreți să fiți printre cei al căror suflet l-am răscumpărat de la stăpânul lor. Trebuie să vă folosiți de ajutorul lui Iisus Hristos.

Și trebuie să MĂ chemați prin Iisus Hristos! O puteți face, dacă credeți în EL, în opera mântuirii înfăptuită de EL, în faptul că în EL Eu ÎNSUMI am devenit om.

De-abia atunci credeți cu toată convingerea în MINE, de-abia atunci am prins viață în voi. Iar după aceea nu mai mergeți pe drumul vieții fără MINE și astfel ajungeți în mod sigur la țintă.

Astfel, puneți-vă numai o dată în mod serios întrebarea asupra scopului și țelului vieții pământești și asupra rostului existenței voastre! - Nu trebuie decât să vreți cu adevărat ca viața voastră pământească să nu fie un eșec. Și dacă aveți această voință, chemați-L în ajutor pe SINGURUL care vă poate ajuta, pe Iisus Hristos!

Pentru că EL și cu MINE suntem unul.

Dacă ÎL chemați pe EL, MĂ chemați pe MINE, iar chemarea voastră nu rămâne fără ascultare. Căci gândurile celui care vrea cu adevărat să-și atingă scopul vieții pământești vor fi curând corect îndrumate, astfel că își va da seama că nu există mântuire fără Iisus Hristos.

Eu însă nu pot dispune care să fie voința cea mai intimă, dorința cea mai lăuntrică a omului - pentru că ea este liberă! EU nu pot decât să vă atenționez și să vă sfătuiesc în repetate rânduri, pot să vă îndemn să reflectați, iar voi trebuie să acționați corespunzător dorinței voastre lăuntrice, iar aceasta va determina nivelul de maturitate atins până la momentul în care părăsiți pământul! Amin.

B.D. Nr. 5897

7.3.1954

VIAȚA PĂMÂNTEASCĂ ESTE CALEA, DAR NU ȚELUL

Lumea v-a fost dată ca probă a voinței, adică a trebuit să fiți puși într-un câmp de activitate care să vă determine să vă orientați voința într-o oarecare direcție. Omul care vrea să ajungă la țintă nu poate evita lumea aceasta ci trebuie s-o învingă.

Întruparea ca om pe pământ a sufletului vostru - adică a ceea ce e spiritual în voi - este neapărat necesară pentru că trebuie să vi se dea posibilitatea să vă folosiți de libera voastră voință, care fusese legată înainte datorită căderii de odinioară de lângă MINE.

Un suflet care vrea să evite această ultimă întrupare nu poate să între în posesia liberei voințe, pentru că opunerea sa prea mare față de MINE încă nu-i permite aceasta. De-abia când este dispus să parcurgă pe pământ calea dragostei puse în slujba altora are parte de harul întrupării ca om, căci această bunăvoință dovedește că a atins gradul de maturitate necesar pentru a trece prin ultima probă a voinței. **Înainte zămislirii sale trupești, fiecare suflet este de acord să facă acest drum, pentru că acesta poate să-i aducă eliberarea deplină de orice formă, iar el vrea să devină liber.**

Însă pierde memoria a ceea ce a fost înainte, pășind pe pământ fără nici un fel de cunoștințe. Trece apoi printr-o dezvoltare lentă: învață să-și folosească voința, este educat, iar apoi îi ofer în toate felurile ajutorul MEU, ca să ajungă să cunoască ce este bine și corect, ca să facă la rândul său din libera voință ceea ce este corect și bine.

În ce MĂ privește fac tot ceea ce favorizează opțiunea corectă a voinței. Dar libertatea voinței rămâne, și într-un fel, întreaga viață pământească acționează asupra omului ca obiect de ales sau de refuzat. **Căci omul trebuie să treacă prin toate ca să ajungă la MINE, la Împărăția MEA.** El însă nu trebuie să se împotmolească, nu trebuie să se lase prins, pierzându-și libertatea atunci când e chemat să devină liber pentru totdeauna.

Viața pământească nu este scopul, este doar calea pe care trebuie s-o urmeze, și dacă își îndreaptă privirile în sus o va urma hotărât și sigur. Dar dacă va privi în jos, va vedea

doar ceea ce se petrece în jur, fiind în pericolul de a fi ținut la pământ și zborul său către înalt nu mai poate avea loc. El trebuie să aibă voința și puterea de a se elibera de ceea ce i se pare atrăgător pe pământ și atunci va ieși învingător. Își va parcurge drumul pământesc ca ultimă fază necesară în dezvoltarea sa pentru a ajunge în înalt și va face față cu bine la proba voinței. Voința lui rămâne orientată către MINE în pofida tuturor ispitelor măiestrite ale potrivnicului MEU, care luptă de asemenea să-i dobândească voința și sufletul. Atunci omul iese victorios asupra acestei lumi, devenind moștenitor al Împărăției MELE, care nu-i din lumea aceasta. Amin.

B.D. Nr. 5967

28.5.1954

CE ESTE PĂCATUL MOȘTENIT?

Trebuie să vă frământa mereu întrebări la care să vreți răspuns. Eu însă pot să vă răspund la acestea numai dacă luați legătura cu MINE, dacă, după ce vă rugați cu ardoare, ascultați ceea ce vă spun. **Dacă nu vă răspund direct prin glasul spiritului, va răspund prin gândurile care vă vin după rugăciune.** Dorința voastră și faptul că apelați la MINE vă asigură o gândire corectă.

Fără MINE însă nu veți afla adevărul, fără MINE vă străduiți în zadar să obțineți lămurire, fiindcă fără MINE vă vin doar idei greșite, pe care puterile de jos pot să vi le transmită tocmai pentru că vă lipsiți de MINE, CEL care sunt sursa adevărului.

Aflați următoarele: câtă vreme nu sunteți încă perfecți totul vi se poate explica doar prin imagini. Nici când n-ați putea înțelege nesfârșitele profunzimi ale înțelepciunii divine, n-ați putea înțelege motivele acțiunilor MELE, pentru că imperfecțiunea voastră înseamnă și imperfecțiunea puterii voastre de cunoaștere și înțelegere. Singuri, doar cu gândirea voastră n-ați putea găsi explicațiile. Acestea însă vă pot parveni fulgerător imediat ce, aflându-vă în împărăția spirituală, vă pătrunde lumina dragostei MELE.

Deci cât timp vă aflați pe pământ, lucrurile nu vi se pot explica decât prin imagini. Evenimentele petrecute în lumea creată de MINE nu vă pot fi descrise decât într-un mod adecvat capacității voastre de înțelegere. Astfel și **ceea ce s-a petrecut pe plan spiritual în inimile primilor oameni nu vi se poate reda pe înțelesul vostru decât sub forma unor evenimente pământești - acestea însă nu sunt decât o palidă metaforă a acestora**, dat fiindcă voi înșivă sunteți slabi pe plan spiritual.

Voi oamenii sunteți legați prin legile naturii. Căci libertatea deplină, pe care ați pierdut-o prin căderea voastră de odinioară trebuie s-o redobândiți prin viața voastră pământească. De aceea am pus un hotar voinței primilor oameni, ca să-și dea seama că sunt subordonați unei "puteri" căreia trebuie să i se supună de bună voie, pentru a dobândi definitiv libertatea.

Odinioară n-au vrut să MĂ recunoască pe MINE ca DUMNEZEU și această răzvrătire împotriva MEA, împotriva CELUI din care au luat ființă, a fost primul păcat. Acest păcat nu putea fi anulat altfel decât dacă MĂ recunoșteau din liberă voință ca DUMNEZEU. Acesta este scopul pentru care am dat naștere întregii creațiuni (materiale).

De aceea primii oameni erau astfel înzestrați, încât le era posibil să MĂ recunoască, fără însă a fi constrânși la aceasta. Astfel voința liberă era cea care urma să hotărască. Pentru aceasta trebuia supusă din nou la proba unei "ispite". De aceea privirile oamenilor trebuiau îndreptate către ceva pe care să-l dorească. Trebuia să existe în același timp o interdicție și o ademenire care să-i determine la o opțiune a voinței. Iar ademenirea era legată bineînțeles de o promisiune, căreia însă trebuiau să-i reziste.

Porunca și ispita au venit din două părți, dat fiindcă era vorba de reîntoarcerea celor

căzuți la MINE sau de rămânerea lor la potrivnicul MEU - adică de faptul dacă cei creați de MINE își realizau scopul [vieții] sau cădeau din nou în adânc. Ca urmare trebuia sădită în om dorința, cu posibilitatea ca fie să și-o satisfacă, fie să și-o învingă de dragul unui scop mai înalt: acela al veșnicei fericiri de care are parte la MINE, fericire care întrece de mii de ori orice satisfacere a poftelor pământești. (Vezi și „[Căderea omului; căderea îngerilor](#)”, n.r.)

Dar pentru ca recăștigarea ființelor spirituale rebele era o luptă între MINE și potrivnicul MEU, trebuia să aibă și acesta posibilitatea de a acționa asupra voinței lor. Atâta doar că el ademenea cu bunuri aparente și o fericire aparentă, pentru ca oamenii să piardă adevărata fericire - fericita viață veșnică.

Știam de această ispită și de aceea le-am dat primilor oameni o poruncă însoțită de un avertisment, prevenindu-i de pericolul morții veșnice. Acest avertisment ar fi trebuit să fie suficient pentru a înăbuși în om orice poftă, pentru a nu-și pierde viața.

Potrivnicul MEU însă i-a convins de contrariu, promițându-le viața. Ei însă, deși M-au recunoscut ca fiind puterea supremă, au urmat, totuși minciuna și astfel au introdus moartea în lume.

Ce anume a făcut ca totuși dorința lor să fie atât de puternică, încât s-au lăsat învinși de ea? Duceau o viață fericită în paradis, erau stăpâni pe toate lucrurile creației, totul era supus voinței lor și, în deplină posesiune a puterii, erau fericiți. Primii oameni erau legați printr-o dragoste profundă unul față de celălalt și în virtutea acesteia s-ar fi putut mântui de lanțurile dușmanului MEU. Atât timp cât dragostea lor era orientată către MINE și către partener, nu exista pericolul de a da greș în probă.

Dar potrivnicul MEU a știut să dea dragostei lor o orientare greșită, întorcând-o pe dos, transformând-o în dragoste de sine, prin faptul că le-a făcut promisiuni false. Cu aceasta le-a atârnat dorința de a-și procura ei înșiși fericire. Dragostea lor s-a transformat, devenind o dragoste inferioară, egoistă, râvnitoare. Cu aceasta ei s-au dat din nou pe mâna celui de care trebuiau să se elibereze. Ar fi putut însă să se elibereze de el dacă ar fi pus porunca MEA mai presus de dorința lor.

Trebuie să înțelegeți că atunci încă nu sosise momentul de a-i da primei perechi omenesți binecuvântarea MEA - iar ei au căzut în păcat în acest fel.

Nimic din ceea ce se subordonează planului creației MELE, nimic din ceea ce se încadrează în ordinea pe care am dat-o drept lege nu este păcat. Astfel nici actul procreării nu este împotriva ordinii date de DUMNEZEU.

În schimb satisfacerea simțurilor fără dorința de a zămisli viața nu este un act al dragostei dat de DUMNEZEU, ci este dragoste de sine, atârnată de potrivnicul MEU, care-l atrage pe om în jos, deservindu-l total puterii sale. Primii oameni au căzut victima tocmai acestei iubiri false și în această dragoste falsă a constatat păcatul.

Acesta avea asemănare cu păcatul original al trufiei care refuza dăruirea de sine și vrea doar să aibă totul pentru sine - trufie moștenită de la creatorul lor - Satana - și care nu are nimic comun cu dragostea dumnezeiască.

Dragostea dumnezeiască o aveți ca scânteie în inimă și ea poate să se aprindă, arzând cu cea mai mare ardoare. Scopul dușmanului MEU a fost și este să denatureze această scânteie a dragostei, transformând-o în opusul ei, ceea ce i-a și reușit. **Ceea ce era pur dumnezeiesc a fost întinat și transformat în dragoste de sine, care nu mai merită denumirea de "dragoste". Nu poate fi numită decât poftă nestăpânită, ego-centrism și amor propriu - care este în stare de tot ceea ce îi cere să facă dușmanul MEU.**

Astfel și actul procreării a devenit pentru dușmanul MEU un mijloc prin care a făcut să se întoarcă spre el nenumărate suflete. Ceea ce n-ar fi fost posibil dacă acesta ar fi

avut loc cu binecuvântarea MEA, dragostea dumnezeiască a dăruirii de sine și dorința de a face partenerul fericit fiind încununată de zămislirea unei vieți noi.

Deci căderea în păcat a constat în renunțarea la dragostea pură, dumnezeiască în favoarea dragostei necurate, egoiste. În urma intervenției satanice s-a stins în om scânteia dumnezeiască. Locul ei a fost luat de un foc căruia i-a căzut victimă tot ceea ce a fost pur și nobil. Simțurile au fost atâteate și duse la pofta supremă - ceea ce niciodată n-a fost în conformitate cu actul MEU de creație, însă nu i s-a pus opreliște din cauza libertății voinței dușmanului MEU și a fapturilor MELE. Încă și acum depinde de voința fiecărui om în parte dacă rezistă sau nu acestei ispite a lui Satana.

Păcatul n-a fost deci actul procreării, ci dragostea păcătoasă, întoarsă pe dos, atârnată de Satana și urmată din libera voință. Actul de creație dătător de fericire în sens dumnezeiesc a fost degradat, devenind un joc al spiritelor necurate.

I s-a permis dușmanului MEU accesul la un act la care am vrut să fiu EU prezent cu binecuvântarea MEA, pentru a le întări oamenilor dragostea curată, de natură dumnezeiască, astfel ca aceasta să se transmită și ființelor nou zămislite.

Astfel ar fi luat naștere [o omenire](#) care, printr-o tot mai mare lumină a dragostei ar fi găsit drumul de reîntoarcere la MINE fără chinuri și suferințe, o omenire care s-ar fi mântuit prin dragoste în scurt timp, dat fiindcă urma sa MĂ recunoască pe MINE, care sunt izvorul dragostei.

Deci primii oameni ar fi putut trece cu bine proba voinței. Dar din cauza luptei dintre MINE și potrivnicul MEU pentru obținerea sufletelor omenești, nu puteam să-l împiedic să se folosească de mijloacele cu care caută să-și asigure victoria. Căci reîntoarcerea fapturilor la MINE trebuia, să aibă loc de bunăvoie, în deplină libertate a voinței.

N-au reușit să facă aceasta, ceea ce i-a adus întregii omeniri o soartă de care nu mai era în stare să se elibereze singură. Aceasta până când a venit un om care din dragoste curată, dumnezeiască, a realizat marea operă, a ispășit păcatele întregii omeniri, eliberându-i calea către înălțime. Căci dragostea iese învingătoare și nu se va lăsa până ce și ultimul rebel nu-și va fi găsit drumul de reîntoarcere la MINE. Amin.

B.D. Nr. 7127

22.5.1958

DE CE LI S-A LUAT OAMENILOR MEMORIA RETROSPECTIVĂ

Dacă voi oamenii ați considera viața voastră pământească ca ultimă etapă a drumului nespul de lung al dezvoltării voastre, ați parcurge cu mult sârg această ultimă porțiune de drum și v-ați da toată osteneala ca în această scurtă viață pământească să duceți la bun sfârșit acest drum al dezvoltării, al ridicării voastre către înalt.

Însă pentru că vă lipsește amintirea evenimentelor anterioare, pentru că nu aveți decât certitudinea acestei scurte vieți pământești, nu prea vă dați osteneala, ceea ce vine după aceea lăsându-vă indiferenți. Nu prea vă puneți problema a ceea ce urmează după viața pământească. **Însă trebuie să treceți prin viață fără memoria celor petrecute anterior pentru a nu fi influențați în voința, gândirea și acțiunile voastre. Căci dacă ați putea să aruncați o cât de mica privire înapoi, n-ați mai putea trăi de groază sau ați face de frică tot ceea ce vi se cere, numai să scăpați de acea soartă groaznică și să vă eliberați de orice formă materială.**

MI-ar sta deci în putere să vă determin să duceți o viață pe potrivă voinței MELE, permițându-vă să priviți puțin înapoi. Însă dragostea îmi este mult mai mare și vrea să vă dăruiască o fericire nelimitată: ceea ce însă exclude orice constrângere asupra voinței. **Căci**

pentru a putea avea parte de o fericire nelimitată, trebuie să trăiți pe potrivea voinței MELE, adică potrivit veșnicei rânduiei, în deplină libertate a voinței.

Înțelegeți dar că faptul că v-am luat memoria retrospectivă este un act al îndurării și dragostei din partea MEA pentru ca, pe de o parte să vă scutesc de cunoașterea unei vieți pământești din care ați ieșit deja biruitori, iar pe de altă parte, ca să vă fac accesibilă o fericire nemărginită. Dar nu vă las neștiutori, deși astfel de cunoștințe nu pot fi dovedite. Aflați deci de starea voastră de dinainte, însă aceasta nu vă împovărează în mod deosebit, pentru că ați învins-o deja.

Însă aceste cunoștințe pot să vă facă să vă intensificați strădaniile spirituale, ceea ce în acest caz se întâmplă în deplină libertate a voinței și are de aceea un efect binecuvântat. Și de aceea vă spun mereu: nu refuzați nimic ci cumpăniți tot ceea ce vi se oferă în legătură cu scopul și țelul vieții voastre pământești, cercetând și cunoștințele care vă vorbesc despre ceea ce a precedat întruparea voastră ca oameni.

Reflectați la acestea și trăiți-vă viața pământească în așa fel încât să puteți răspunde de ea față de voi înșivă, ca să nu vă temeți apoi să-Mi dați MIE socoteală. Fiți convinși că viața voastră pământească nu este lipsită de un scop, dar că acest scop este altul decât întreținerea și satisfacerea necesităților trupului, care este trecător și a cărui durată de viață nu puteți s-o hotărâți voi.

Și dacă nu sunteți dispuși să preluați alte cunoștințe, dacă nu vreți să acceptați ceea ce "nu poate fi dovedit", atunci luați-vă măcar după scriptură, după "Cuvântul lui DUMNEZEU" - căci îndată ce îl ascultați cu seriozitatea credinței, ea poate să aprindă în voi o mică lumină și atunci vi se vor părea de înțeles și de crezut unele lucruri care de asemenea nu vă pot fi dovedite.

Numai să căutați în vreun fel legătură cu împărăția spirituală, îndreptându-vă fie în gând, fie prin voința voastră către CREATORUL vostru, sau chiar prin fapte pornite din dragoste - care sunt o legătură sigură cu MINE - și atunci vă veți lămuri asupra unor taine care vi se dezvăluie de la sine, pentru a fi ajutați să parcurgeți ultima etapă a dezvoltării voastre cu succes. Să nu treceți indiferent prin viață! Nu lăsați ca [dorințele trupesti](#) să vă domine întreaga gândire, căci am creat în jurul vostru multe lucruri care ar putea să vă pună pe gânduri.

Vă înconjoară minuni de toate felurile, care sunt opera dragostei MELE, care vă dovedesc existența MEA. - **Căutați să intrați în legătură cu MINE, cel care MĂ arăt prin creațiune și atunci veți fi scutiți de soarta groaznică de a trece din nou prin componentele lumii create. Atunci vă descătușați de forme și puteți să intrați în lumea fericită a spiritelor, trăind în libertate, lumină și putere, în veșnica fericire. Amin.**

B.D. Nr. 3593

3.11.1945

LUMEA SPIRITUALĂ ȘI CEA PĂMÂNTEASCĂ

Lumea spirituală și împărăția pământească sunt două lumi opuse și de aceea și cerințele lor față de oameni sunt atât de diferite. – Omul niciodată nu poate să satisfacă cerințele amândurora, el trebuie să se supună necondiționat uneia.

Împărăția spirituală poate să ofere desigur doar bunuri spirituale și aceasta doar în condiții contrare cerințelor lumii - pe când lumea pământească dă comori pământești acelor oameni, care satisfac cerințele ei. Cerințele lumii sunt contrare cerințelor spirituale.

Ele pun pe prim plan plăcerile trupesti și bunăstarea trupului, îngreunându-i, sau chiar făcându-i imposibile astfel sufletului strădaniile de a se îndrepta către lumea spirituală. Căci

sufletul trebuie să se pătrundă de cerințele împărăției spirituale, determinând și trupul să fie dispus să le satisfacă, ceea ce presupune însă renunțarea la dorințele lumești. Astfel, cele două lumi se afla față în față, iar omul e pus în situația de a alege una din ele.

Întotdeauna una din lumi va cere renunțarea la cealaltă. Mereu își va spune cuvântul fie trupul, fie sufletul - **adică sufletul trebuie să decidă dacă în perioada vieții pământești îi este mai importantă propria sa formare decât confortul trupesc. Lumea spirituală îi oferă cele mai prețioase daruri, de a cărui valoare, ce-i drept, nu poate să-și dea seama - ca om - pe deplin.**

Dar acestea sunt nemuritoare și reprezintă o bogăție de care sufletul poate să se folosească în împărăția spirituală spre propria sa fericire.

Și lumea oferă trupului bogății, însă acestea sunt trecătoare și nu pot fi transportate în lumea spirituală. Ele sunt supuse pieirii, la fel ca trupul după ce sufletul l-a părăsit, trecând din lumea pământească pe tărâmul spiritual. Dacă a venerat lumea pământească, sufletul ajuns în împărăția spirituală este sărac, lipsit de bunuri, fiindcă pe pământ nu poate să primească bunuri decât de la una din lumi.

Pe de altă parte, prin renunțarea de bunăvoie la lucrurile pământești sufletul ajunge obligatoriu în posesiunea bunurilor spirituale. Căci el renunță la bunurile pământești numai dacă este pătruns de dragoste activă, altminteri predomină năzuința după bunurile pământești. Acolo însă unde dragostea s-a trezit la viață, sufletul se orientează conștient sau inconștient către împărăția spirituală și nu mai bagă în seamă bunurile pământești.

Astfel, în timpul vieții pământești sufletul omului este pus în situația de a alege ca obiectiv a strădaniilor sale fie lumea pământească, fie împărăția spirituală. **Iar pe tărâmul spiritual - unde ajunge după ce îi expiră timpul acordat probei pământești - soarta îi va fi bogăție sau sărăcie, fericire sau o stare jalnică – pe potrivea opțiunii din viața pământească.** (Vezi Raiul și Iadul de Emanuele Swedenborg n.r.) Însă obținerea fericirii presupune învingerea a tot ceea ce este pământesc, deci trecător. Amin.

B.D. Nr. 8465

12.4.1963

DE CE PROCESUL ÎNAPOIERII LA DUMNEZEU NU ESTE GENERAL CUNOSCUT

Dacă apelați mereu la MINE, primiți ajutor la fiecare necaz și supărare, atât pe plan spiritual, cât și material. Vi se poartă de grijă în așa fel ca să fie în folosul sufletului vostru - căci numai adevărul curat vă e spre binecuvântare. Nu v-am pus nici o îngrădire și dacă vreți să vă îmbogățiți cunoștințele spirituale sunt gata mereu să vă dau învățătură. MĂ întrebați de ce v-a fost dezvăluită acum o cunoaștere despre care până acum n-ați știut decât puțin sau nimic.

Iar EU vreau să vă dau explicația: Au existat mereu oameni a căror stare spirituală a permis să fie introduși în tainele mai profunde ale creațiunii și care știau astfel de începuturile fapturilor create, de căderea lor de lângă MINE și știau de asemenea de veșnicul MEU plan de mântuire. (ex. Vezi [Cartea lui Enoh](#) n.r.)

Această cunoaștere însă nu putea fi transmisă semenilor cât timp aceștia se aflau încă la un nivel spiritual scăzut. Ea n-ar fi fost înțeleasă în profunzime, iar dacă oamenii ar fi luat-o ad literam, rațiunea lor ar fi respins-o drept năzărire a vreunui fantast. Căci un spirit care nu s-a trezit încă la viață nu este în stare să înțeleagă această cunoaștere.

Și în acele timpuri în care am trăit pe pământ, omenirea se afla la un nivel spiritual foarte

scăzut, dat fiindcă se afla încă cu totul sub stăpânirea dușmanului MEU, care fapt era și cauza marii întunecimi spirituale. De aceea au fost doar puțini oamenii cărora le-am putut da învățătură și despre astfel de taine ale creațiunii. (Vezi și „[Marea Evanghelie a lui Ioan](#)”, n.r.)

Și ei le-au înțeles doar cu greu pentru că îi apăsa încă povara păcatului originar diminuându-le puterea de înțelegere. Ei MĂ întrebau mereu – Eu însă nu puteam decât să le pun în vedere iluminarea spiritului lor de după moartea MEA pe cruce - de după realizarea operei mântuirii, care urma să risipească întunericul dens din jurul celor care MĂ iubeau și îmi erau devotați.

Ei au ajuns deci cu încetul la înțelegerea a ceea ce i-am învățat, însă n-au putut să dea mai departe aceste cunoștințe din motivul că semenii, care nu erau încă treji din punct de vedere spiritual, nu ar fi putut să le înțeleagă.

Și pentru că această cunoaștere - adică spiritul treaz – este consecința unei vieți corect trăite în urma învățăturilor despre dragoste pe care EU însumi am vestit-o oamenilor - oamenii trebuiau mai întâi îndemnați să îndeplinească aceste porunci ale dragostei date de MINE.

În afară de aceasta trebuie să știți că ucenicii MEI au notat ceea ce le-am dat sarcina să scrie pentru posteritate. Nu erau încă nici ei în stare să înțeleagă cele mai profunde cunoștințe, de aceea ei au respectat însărcinarea pe care le-am dat-o, și anume să dea de știre ceea ce le-am spus oamenilor care M-au urmat, care vedeau în MINE un profet și așteptau de la MINE minuni și vindecarea bolilor, cărora cuvintele MELE le aduceau mângâiere și le dădeau puteri și a căror credință într-un singur DUMNEZEU puteam s-o întăresc, dat fiindcă aveau bunăvoință.

Erau puțini la număr cei care doreau să dobândească cunoștințe mai profunde și pe aceștia i-a îndemnat mai degrabă rațiunea decât inima să pună întrebări la care numai EU puteam să dau răspuns. Ei au primit explicații, fără însă ca acestea să le fi făcut o impresie mai profundă, cu excepția câtorva oameni cu inima iubitoare care și-au dat seama că EU eram DUMNEZEUL și CREATORUL lor. **Se înțelege că pe aceștia i-am inițiat în cunoștințe mai profunde, iar ei au fost foarte fericiți.** Însă aceste cunoștințe spirituale dătătoare de fericire au fost mereu doar bunul acelor adepți cărora EU însumi le-am dat învățătură. Acestea însă n-au fost transmise contemporanilor sau urmașilor, pentru că aceștia n-ar fi putut să le înțeleagă. **Așa se face că ucenicii MEI nu pomenesc de discuțiile referitoare la această cunoaștere.**

De altfel oamenii de atunci nu aveau nevoie de cunoștințe despre începuturile străvechi și scopul final al creației. Ba de multe ori nici nu le-ar fi fost profitabile. Căci dacă le-ar fi primit ca învățătură, acestea ar fi acționat oarecum ca o constrângere asupra voinței lor. Crezând în ele, oamenii s-ar fi gândit cu groază la drumul dezvoltării prin care au trecut până la stadiul omenesc, ceea ce i-ar fi stânjenit în libertatea de acțiune. Sau n-ar mai fi putut avea sentimente de dragoste față de un DUMNEZEU al cărui plan nu îl puteau de loc înțelege. Când însă a fost posibil să transmit pe pământ adevărul, le-am dezvăluit oamenilor și aceste cunoștințe.

Cauza faptului că primiți explicații tot mai clare referitor la acestea este apropierea sfârșitului.

Căci nu li se poate înfățișa oamenilor suficient de insistent răspunderea pe care o au. **Pentru că acum e vorba de un înnoit surghiun în materie, care are loc numai la sfârșitul unei perioade de mântuire și care este foarte important pentru toate sufletele aflate pe drumul înălțării. Până atunci, sufletele care n-au ajuns la maturitate pe pământ, mai aveau posibilitatea de a se maturiza în lumea de dincolo.** (Vezi [Împărăția misterioasă a spiritelor](#) și De la Iad la Rai primite de Jakob Lorber n.r.) **Însă la sfârșitul unei perioade de mântuire încetează această posibilitate, pentru că are loc lucrul cel mai groaznic pentru sufletele care au eșuat în viața de probă ce li s-a dat pe pământ - și anume dizolvarea lor în**

particule izolate și surghiunul lor în materia dură.

Ce poate fi mai de înțeles, decât că vă aduc la cunoștință ce vă așteaptă dacă dați greș în viața pământească? Ați putea să treceți cu bine proba vieții pământești și în lipsa acestor cunoștințe, dar numai trăind în dragoste. Dacă însă dragostea s-a răcit și eșecul este inevitabil, iar înnoitul surghiun a sufletului amenință să-i pecetluiască soarta - înainte de aceasta, MĂ folosesc de toate mijloacele ca să trezesc oamenii la realitate. Am grijă să le parvină explicații despre marele MEU plan de mântuire - deși rezultatul e de cele mai multe ori că oamenii sunt neîncredători față de astfel de cunoștințe și mai degrabă le resping, decât le acceptă.

Însă cunosc voința fiecărui om în parte și cine nu refuză aceste cunoștințe, trăgând învățăminte din ele, acestor oameni le dau aceste cunoștințe, așa cum în toate timpurile i-am inițiat în adevăr pe cei care doreau din inimă să dobândească o cunoaștere spirituală mai profundă și care, trăind în dragoste față de semenii, au devenit capabili să le asimileze. Căci trebuie să MĂ recunoașteți ca DUMNEZEU al dragostei, înțelepciunii și puterii, și aceasta în orice eveniment pe care îl trăiți. **Trebuie să aveți încredere în MINE și să apelați la ajutorul MEU căci nevoia va fi mare înainte de sfârșit.** Dar cel care se încrede în MINE, va rezista până la sfârșit, și va fi fericit. Amin.

B.D. Nr. 7728

21.10.196

REALIZAREA PLANULUI DE MÂNTUIRE

Planul MEU de mântuire este prezentat cu claritate, în așa fel că vă puteți da seama pe baza lui și de nesfârșita MEA dragoste față de voi și nu vă mai îndoiiți că sunt un DUMNEZEU al dragostei, chiar dacă acest plan de mântuire cuprinde și ultima operă de distrugere de pe acest pământ. Aș putea să fac vreodată ceva, ce să nu fie motivat de dragoste? Voi oamenii nu puteți cuprinde totul într-o privire de ansamblu. Totuși în veșnicul MEU plan de mântuire ar trebui să găsiți explicația a ceea ce mintea voastră refuză să accepte. Nețărâmurita MEA dragoste față de voi e cea care MĂ determină să-Mi realizez planul de mântuire. Căci înțelepciunea MEA l-a găsit corespunzător și atotputernicia MEA îl va realiza la timpul stabilit.

Să nu credeți că voi, oamenii, Mă puteți face să-Mi schimb planul.

Căci nu e vorba numai de salvarea oamenilor ci și de dezvoltarea tuturor existențelor spirituale, care va începe din nou, inaugurând o nouă perioadă de mântuire. **Este vorba de o reorânduire a tot ceea ce este spiritual și de o separație a ființelor spirituale aflate în stadiul conștiinței de sine, care vor fi transferate acolo unde este locul lor, după nivelul lor de maturitate.**

În cursul câte unei perioade de mântuire au existat mereu mici epoci în care a trebuit să intervin prin diverse feluri de [judecată](#).

Oamenii au fost de fiecare dată avertizați și preveniți, și, în funcție de bunăvoința lor, aceste judecăți de multe ori au putut fi amânate sau chiar suspendate. Dragostea MEA a intervenit mereu, și, înainte ca justiția MEA să fi intrat în acțiune, a căutat întotdeauna să aducă oamenii pe calea cea bună.

Însă intervalul unei perioade de mântuire este limitat.

Acesta ar fi suficient pentru deplina mântuire a tuturor sufletelor, dacă oamenii ar vrea să se folosească de timpul acesta în acest scop. Dar până la urmă acest interval de timp limitat ia sfârșit, și atunci trebuie avut grijă de existențele spirituale legate în constituentele creațiunii.

Fiindcă acestea trebuie să parcurgă și vor să parcurgă și ele drumul dezvoltării, pentru a se descătușa cândva de orice formă. Căci dragostea MEA se îngrijește și de aceste existențe

spirituale încă imature. (Vezi Pământurile Universului de Emanuele Swedenborg n.r.)

Planul MEU de mântuire cuprinde toate ființe spirituale care au căzut odinioară de lângă MINE. La aceasta să vă gândiți când acest plan vi se pare de neînțeles și nu-l puteți pune în acord cu dragostea MEA. **A devenit necesară o reorânduire a tuturor existențelor spirituale. De asemenea, omenirea a ajuns la un nivel spiritual foarte scăzut, care face necesar sfârșitul - adică disoluția creației și a acelor oameni care nu M-au găsit și nici nu MĂ vor mai găsi.**

Așadar fiți încredințați că EU, prin înțelepciunea MEA, am prevăzut și am știut care va fi orientarea voinței oamenilor și starea maturității lor din vremurile de pe urmă și că planul MEU de mântuire este întocmit ținând cont de aceasta. Iar planul de mântuire va fi realizat cu adevărat, când va fi sosit momentul.

Fiecare zi încă este un har, căci poate fi folosită la reîntoarcerea la MINE, TATĂL vostru. Fiecare zi poate încă să vă ajute la maturizarea sufletului. De aceea considerați fiecare zi ca fiind un dar al îndurării MELE și fiți recunoscători pentru dragostea MEA, care vă fi un ajutor sigur până la sfârșit, până la venirea [zilei din urmă](#). Iar aceasta va veni cu siguranță, pentru că cuvântul MEU este și va rămâne mereu veșnicul adevăr. Amin.

CAUZA DEZVĂLUIRILOR LUI DUMNEZEU

Vouă tuturor, care MĂ ascultați, vreau să MĂ dezvălui ca DUMNEZEU al dragostei, înțelepciunii și atotputerniciei. Dezvăluirile MELE nu cer decât o inimă deschisă, o ureche binevoitoare care MĂ ascultă când îmi răsună glasul. Dezvăluirile sunt mereu dovezi ale dragostei MELE, căci vă vorbesc ca un tată copiilor săi: sfătuindu-vă, învățându-vă, consolându-vă, promițându-vă dragoste.

Vreau să vă ating tuturor inima, vouă, celor care MĂ ascultați.

Vorbindu-vă, vreau să vă fac fericiți, vreau să vă dăruiesc ceva ce vă ajută să vă ridicați: lumină și putere, de care are nevoie fiecare ființă pentru a se apropia de MINE. Iată de ce vă vorbesc iar și iar.

Dar vreau să-Mi dezvălui și Ființa, vreau să MĂ cunoașteți ca DUMNEZEU al dragostei, al înțelepciunii și atotputerniciei - și, când M-ați cunoscut, să vedeți în MINE pe TATĂL vostru, pornind către MINE ca copii ai MEI. Dacă aveți credința în dragostea, înțelepciunea și atotputernicia MEA, atunci vă veți dăruia MIE cu dragoste și smerenie și veți renunța la orice împotrivire care vă mai desparte de MINE.

De aceea MĂ dezvălui vouă. - Căci trebuie să știți cu toții că DUMNEZEUL și CREATORUL vostru dorește să vă îmbrățișeze cu o dragoste nemărginită, dar că dragostea nu suportă împotrivire. Vă vorbesc pentru a vă înfrânge împotrivirea - dar nu vă constrâng să MĂ ascultați. Veți simți dragostea MEA îndată ce auziți în voi glasul MEU. Veți fi atinși de un curent de putere care vă dovedește că EU sunt cel care vă vorbește. Dar dacă continuați să vă opuneți, efectul curentului de putere se diminuează - însă ia amploare dacă sunteți gata să-Mi primiți cuvintele. Vreau să vă aduc lumina, vouă, celor încă întunecați în spirit. Vreau să vă pregătesc în așa fel, ca sferele luminii să vă poată primi. Dar aceasta este posibil numai dacă, crezând în MINE, vă hotărâți la fapte izvorâte din dragoste. Dacă Mă iubiți pe MINE, simțiți nevoia lăuntrică să fiți activi în dragoste, și, ca să învățați să Mă iubiți, vă dezvălui Ființa MEA.

Pe pământ voi vorbiți de un "DUMNEZEU" de care vă temeți ca de o putere căreia îi sunteți deserviți, care vă poate nimici sau judeca - dacă mai credeți cât de cât în "EL". Deci nu-i dăruiați "DUMNEZEULUI" vostru dragostea pe care "EL" și-o dorește de la voi. EU însă vreau

să fiu numai iubit, pentru că astfel suntem în relații mult mai bune, decât dacă vă e frică de MINE. Vreau să primesc de la voi dragoste și MĂ ostenesc neîncetat pentru aceasta.

Însă voi veți iubi doar o ființă pe care o recunoașteți în perfecțiunea ei și sunteți convinși de dragostea, înțelepciunea și puterea ei. Și dacă pot să vă vorbesc EU însumi, vă convingeți curând de nesfârșita MEA dragoste, de neîntrecuta MEA înțelepciune și de puterea MEA nemărginită.

Și atunci vă dăruieți MIE din dorința de a vă uni cu MINE pentru totdeauna. Și astfel mereu vor răsună cuvintele dragostei MELE față de voi și vor căuta intrare în inima voastră. **Vreau să-i fac fericiți pe cei care MI se dăruiesc de buna voie și să le deschid poarta mântuirii – căci cuvintele MELE aduc lumină, și acolo unde ea se aprinde, tot întunericul se dă înapoi. Atunci omul MĂ va recunoaște ca fiind veșnica lumină și MĂ va iubi cu simțire adâncă și va rămâne cu MINE pentru totdeauna. Amin. Amin. Amin.**

(Vezi [toate documentele publicate](#), n.r.)